

ARISTOTELIS
DE ARTE POETICA

LIBER.

RECENSUIT

GUILELMUS CHRIST.

EDITIO STEREOTYPA.

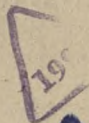


Reichsarchiv

MCMX, 1910

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI



589.842

Biblioteca Județeană
— CLUJ —



589842-

LIPSIÆ: TYPIS B. G. TEUBNERI

VL 170

Aureum libellum de arte poetica ante rhetorica, utpote sexies (I 11, III 1. 2. 18) illic laudatum, in hac nova Aristotelis operum editione collocandum curavimus. Duobus libris a philosopho artem poeticam esse explicatam Diogenes Laertius V 24 memoriae prodidit, quorum alter pridem iniuria temporum intercudit, priorem grammatico nescio cui graecorum rhetorum libros uno corpore complectenti et Aristotelis rhetoricis poetica subicienti servatum debemus. Omnium autem, in quibus hic liber exaratus exstat, codicum fontem atque originem esse codicem Parisinum 1741 Leon. Spengelius primus perspexit, qua re explorata quantopere curae criticae promotae sint, vel ex Bekkeri editione academica intellegas, in qua vir doctissimus multos errores codicum interpolatorum intactos reliquit. Rei vero cumulum addidit Vahlenius codice ille Parisino diligentissime denuo excusso et librorum apographorum interpolationibus separatis. Critica subsidia Vahlenii industria comparata ita meum in usum converti, ut coniecturarum acuminibus magis quam ille ad corrupta scriptoris verba emendanda uterer. Licet enim saepe anceps haereas, quid Aristotelis sive dicendi neglegentiae sive deserendi brevitati tribui debeat, nullis tamen grammaticorum tricis commotus sum, ut summum philosophum ob-

scure et soloece quam expedite et graece scribere maluisse putarem. Mihi quidem ipsi perpauca nec nisi pusilla quaedam perpolire contigit, sed ab aliis ingeniose inventa et feliciter emendata recipere et sine ulla cavillatione comprobare non ultimum hoc praesertim tempore editoris officium esse existimavimus. Neque codicum sordibus textum defoedari, ingenii lumina in adnotationibus delitescere volui, praesertim cum ea esset forma huius editionis, ut caveri posset, ne quis pro nummis lupinos sibi commodari putaret. Verba igitur falso codici archetypo illata uncinis biangulis eicienda, vitiose ommissa unangulis adicienda significavimus et si qua menda librorum coniecturis virorum doctorum recte sublata esse videbantur, in apparatu critico quid quoque loco in codice archetypo exaratum esset breviter et succincte adnotavimus. Libri autem archetypi errores codicibus apographis quot et quibus correcti sint, viri docti quis primus locum corruptum tentaverit quis emendationem perfecerit, quae quisque fidenter statuerit quae dubitanter proposuerit posteave improbaverit, haec et similia qui scire velit, is adeat praeter editionem Bekkeri academicam editiones alteras Vahlenii et Susemihlii.

Magis vero quam verborum corruptelae in hoc libro offensionem sunt ordo disputationis haud raro turbatus, res quas quam maxime explicari desideres silentio praetermissae, varia denique singularum partium elocutio. Ut enim nonnullae partes, velut cap. XIII, dilucide expositae et ad umbilicum prorsus adductae sunt, ita aliae magis leviter adumbratae quam diligenter elaboratae esse videntur. Etiam si autem hae quaestiones minus editori quam interpreti curae esse debeant, tamen editori quoque quaerendum fuit, num ordine paragraphorum mutato, lacunae signis interpositis, variis denique typhetarum adminiculis lectio libelli expediri possit. Atque lacunarum quidem si-

gnis, levissimo criticorum refugio, nusquam usus sum nisi lectore in adnotationibus monito, quae fere res lacuna haustae esse viderentur. Ad transpositionum vero audaciam non confugimus, nisi quo loco transpositione facta genuinus disputationis ordo certe restitui poterat. Unde Heinsio Spengelio aliis cap. XV post cap. XVIII transponentibus oboedire non ausi sumus, quandoquidem ut scriptorem post disceptationem de fabula eiusque partibus finitam de moribus disserere coepisse par fuit, ita in capp. XVII et XVIII quaestiones nonnullae moventur, quae ne ad fabulam quidem apte referuntur. Qua de causa aliam, qua rerum turbae explicarentur, viam ineundam esse putavimus. Praeterquam enim quod in libro procul dubio assidue lectitato nonnullae explicationes a grammaticis et philosophis adiectae esse videntur, quae uncinis a scriptoris verbis separanda curavimus, Aristoteles quoque ipse ita disputationem instituit, ut postquam rei cuiusque capita proposuisset tamquam in excursu alia subiceret, quibus partim res antea significatas accuratius excuteret, partim novas quaestiones tenui filo cum summa disputationis cohaerentes explicare conaretur. Idem, qua erat ingenii felicitate et indefesso nova inveniendi et obscura retractandi studio, in iis, quae antequam ad rhetorica explicanda transiret de poetica arte conscripserat, adeo non acquievisse videtur, ut nova subinde in margine adiceret. Haec autem supplementa cum a scriptore ipso leviter magis adlita quam prioris editionis verbis accurate intexta fuerint, peius etiam ab iis qui post philosophi mortem libros eius divulgaverunt habita sunt. Neque enim solum compages conglutinandi cura eos supersedissee sentio sed etiam festinanti opera eo negligentiae processisse, ut nonnulla falso loco interponerent. Inde turbas huius libri maiorem partem originem cepisse mihi persuasum est, sed cum eas penitus remove

difficillimum sit, religiosi editoris officium magis facturus mihi videbar, si ulcera significassem potius quam sanare tentavissem. Itaque stellulis adpositis eas libri particulas indicavimus, quae cum secundis curis ab Aristotele adiectae essent parum apte cum reliqua parte libri connexae esse viderentur.

Monachii idibus Martiis a. MDCCCLXXVIII.

W. Christ.

ΠΕΡΙ ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ.

1 Περὶ ποιητικῆς αὐτῆς τε καὶ τῶν εἰδῶν αὐτῆς, ἦν τινα ^{1447a}
 δύναμιν ἕκαστον ἔχει, καὶ πῶς δεῖ συνίστασθαι τοὺς μύθους
 εἰ μέλλει καλῶς ἔξιν ἢ ποιήσεις, ἔτι δὲ ἐκ πόσων καὶ ποίων ¹⁰
 ἐστὶ μορίων, ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ὅσα τῆς αὐτῆς
 ἐστὶ μεθόδου, λέγωμεν ἀρξάμενοι κατὰ φύσιν πρῶτον ἀπὸ
 τῶν πρώτων.

ἔποποιία δὴ καὶ ἡ τῆς τραγωδίας ποιήσεις, ἔτι δὲ κω-
 μωδία καὶ ἡ διθυραμβοποιητικὴ καὶ τῆς ἀνλητικῆς ἢ πλείστη ¹⁵
 καὶ κιθαριστικῆς, πᾶσαι τυγχάνουσιν οὖσαι μιμήσεις τὸ σύν-
 ολον, διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων τρισίν, ἢ γὰρ τῷ ἐν ἑτέροις
 μιμῆσθαι ἢ τῷ ἕτερον ἢ τῷ ἑτέρως καὶ μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον.
 ὥσπερ γὰρ καὶ χρώμασι καὶ σχήμασι πολλὰ μιμοῦνται τινες
 ἀπεικάζοντες, οἱ μὲν διὰ τέχνης οἱ δὲ διὰ συνηθείας ἕτεροι ²⁰
 δὲ διὰ τῆς φύσεως, οὕτω καὶ ταῖς εἰρημέναις τέχναις. Ἄπασαι
 μὲν ποιοῦνται τὴν μίμησιν ἐν ἑνθμῷ καὶ λόγῳ καὶ ἀρμονίᾳ,
 τούτοις δ' ἢ χωρὶς ἢ μεμιγμένοις, οἷον ἀρμονία μὲν καὶ
 ἑνθμῷ χρώμεναι μόνον ἢ τε ἀνλητικὴ καὶ ἡ κιθαριστικὴ καὶ
 εἴ τινες ἕτεροι τυγχάνουσιν οὖσαι <τοιαῦται> τὴν δύναμιν, ²⁵
 οἷον ἢ τῶν συρίγγων, αὐτῷ δὲ τῷ ἑνθμῷ [μιμοῦνται] χωρὶς
 ἀρμονίας ἢ τῶν ὀρχηστῶν, καὶ γὰρ οὗτοι διὰ τῶν σχηματίζο-
 μένων ἑνθμῶν μιμοῦνται καὶ ἦθη καὶ πάθη καὶ πράξεις ἢ

A^c = cod. Paris. 1741.

1447^a 9 ἕκαστον A^c. — 12 λέγωμεν A^c. — 17 ἐν Forchham-
 mer: γένει A^c. — 21 φύσεως Madius: φωνῆς A^c. — καὶ ἐν apogr.
 — 25 τοιαῦται add. apogr. — 26 μιμοῦνται del. Spengel. — 27
 ἢ apogr.: οἱ A^c.

δὲ [ἐποποιία] μόνον τοῖς λόγοις ψιλοῖς ἢ τοῖς μέτροις, καὶ
τούτοις εἴτε μιγνῦσα μετ' ἀλλήλων εἴθ' ἐνὶ τινι γένει χρωμένη
1447^b τῶν μέτρων, <ἀνώνυμος> τυγχάνουσα μέχρι τοῦ νῦν· οὐδὲν
γὰρ ἂν ἔχοιμεν ὀνομάσαι κοινὸν τοὺς Σώφρονος καὶ Ξενάρχου
10 μίμους καὶ τοὺς Σωκρατικούς λόγους, οὐδὲ εἴ τις διὰ τριμέτρων
ἢ ἔλεγείων ἢ τῶν ἄλλων τινῶν τῶν τοιούτων ποιοῖτο τὴν
μίμησιν; πλὴν οἱ ἀνθρωποὶ γε συνάπτοντες τῷ μέτρῳ τὸ
ποιεῖν ἔλεγειοποιούς, τοὺς δὲ ἐποποιούς ὀνομάζουσιν, οὐχ ὡς
κατὰ τὴν μίμησιν ποιητὰς ἀλλὰ κοινῇ κατὰ τὸ μέτρον προσ-
15 αγορεύοντες. καὶ γὰρ ἂν ἰατρικὸν ἢ φυσικὸν τι διὰ τῶν
μέτρων ἐκφέρωσιν, οὕτω καλεῖν εἰώθασιν, οὐδὲν δὲ κοινόν
ἐστὶν Ὀμήρῳ καὶ Ἐμπεδοκλεῖ πλὴν τὸ μέτρον· διὸ τὸν μὲν
ποιητὴν δίκαιον καλεῖν, τὸν δὲ φυσιολόγον μᾶλλον ἢ ποιη-
τὴν. ὁμοίως δὲ κἂν εἴ τις ἅπαντα τὰ μέτρα μιγνύων ποιοῖτο
20 τὴν μίμησιν, καθάπερ Χαιρήμων ἐποίησε Κένταυρον μικτὴν
δραψοδίαν ἐξ ἁπάντων τῶν μέτρων, καὶ <τοῦτον> ποιητὴν προσα-
γορευτέον. περὶ μὲν οὖν τούτων διωρίσθω τοῦτον τὸν τρόπον·
εἰσὶ δὲ τινες αἱ πᾶσι χρωῶνται τοῖς εἰρημένοις, λέγω δὲ οἶον
ῥυθμῶ καὶ μέλει καὶ μέτρῳ, ὥσπερ ἢ τε τῶν διθυραμβικῶν
25 ποίησις καὶ ἢ τῶν νόμων καὶ ἢ τε τραγῳδία καὶ ἢ κωμῳδία,
διαφέρουσι δὲ ὅτι αἱ μὲν ἅμα πᾶσιν αἱ δὲ κατὰ μέρος.

ταύτας μὲν οὖν λέγω τὰς διαφορὰς τῶν τεχνῶν, ἐν οἷς
ποιοῦνται τὴν μίμησιν. ἐπεὶ δὲ μιμοῦνται οἱ μιμούμενοι πράττον-
1448^a τας, ἀνάγκη δὲ τούτους ἢ σπουδαίους ἢ φαύλους εἶναι — τὰ γὰρ 2
ἦθη σχεδὸν αἰεὶ τούτοις ἀκολουθεῖ μόνοις, κακία γὰρ καὶ ἀρετὴ
τὰ ἦθη διαφέρουσι πάντες — ἦτοι βελτίονας ἢ καθ' ἡμᾶς ἢ
χειρόνας ἢ καὶ τοιούτους <ποιοῦσιν>, ὥσπερ οἱ γραφεῖς·
5 Πολύγνωτος μὲν γὰρ κρείττους, Παύσων δὲ χειροὺς, Διονύ-

29 ἐποποιία secl. Ueberweg. — ἢ ψιλοῖς Vahlen. 1447^b 9
ἀνώνυμος add. Bernays — τυγχάνει οὕσα Suckow. — 15 κατὰ τὴν
apogr.: τὴν κατὰ A^c. — 16 φυσικὸν Heinsius: μουσικὸν A^c. —
22 καὶ τοῦτον apogr.: καὶ A^c δικαίως Ueberweg. — 24 αἱ apogr.:
οἱ A^c. — 25 διθυραμβῶν apogr. — 28 οἷς Victorius: αἷς A^c.

σιος δὲ ὁμοίους εἶκαζεν· δῆλον δὲ ὅτι καὶ τῶν λεχθεισῶν
 ἐκάστη μιμήσεων ἔξει τὰς διαφοράς καὶ ἔσται ἕτερα
 τῶ ἕτερα μιμῆσθαι τοῦτον τὸν τρόπον. καὶ γὰρ ἐν ὀρχήσει
 καὶ ἀυλήσει καὶ κιθαρίσει ἔστι γενέσθαι τὰς ἀνομοιό- 10
 τητας· καὶ [τὸ] περὶ τοὺς λόγους δὲ καὶ τὴν ψιλομετρίαν,
 οἷον Ὅμηρος μὲν βελτίους, Κλεοφῶν δὲ ὁμοίους, Ἡγήμων
 δὲ ὁ Θάσιος <ὁ> τὰς παρωδίας ποιήσας πρῶτος καὶ Νικο-
 χάρης ὁ τὴν *Δηλιάδα* χείρους· ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοὺς διθυ-
 ράμβους καὶ περὶ τοὺς νόμους, ὥσπερ . . γᾶς, Κύκλωπας 15 Πέσσαι
 Τιμόθεος καὶ Φιλόξενος· [μιμήσαιο ἄν τις] ἐν ταύτῃ δὲ τῇ 4
 διαφορᾷ καὶ ἡ τραγωδία πρὸς τὴν κωμωδίαν διέστηκεν· ἡ μὲν
 γὰρ χείρους ἢ δὲ βελτίους μιμῆσθαι βούλεται τῶν νῦν.

3 ἔτι δὲ τούτων τρίτη διαφορά τὸ ὡς ἕκαστα τούτων μιμή-
 σαιτο ἄν τις. καὶ γὰρ ἐν τοῖς αὐτοῖς καὶ τὰ αὐτὰ μιμῆσθαι 20
 ἔστιν ὅτε μὲν ἀπαγγέλλοντα, ἢ ἕτερόν τι γιγνόμενον, ὥσπερ
 Ὅμηρος ποιεῖ, ἢ ὡς τὸν αὐτὸν καὶ μὴ μεταβάλλοντα, ἢ πάντας
 ὡς πράττοντας καὶ ἐνεργοῦντας τοὺς μιμουμένους. ἐν τρισὶ δὴ
 ταύταις διαφοραῖς ἡ μίμησις ἔστιν, ὡς εἵπομεν κατ' ἀρχάς,
 ἐν οἷς τε <καὶ ἄ> καὶ ὡς. ὥστε τῇ μὲν ὁ αὐτὸς ἄν εἴη μι- 25
 μητῆς Ὁμήρω Σοφοκλῆς, μιμοῦνται γὰρ ἄμφω σπουδαίους, τῇ
 δὲ Ἀριστοφάνει, πραττοντας γὰρ μιμοῦνται καὶ δρῶντας ἄμφω.
 ὅθεν καὶ δράματα καλεῖσθαι τινες αὐτὰ φασιν, ὅτι μιμοῦν-
 ται δρῶντας. διὸ καὶ ἀντιποιοῦνται τῆς τε τραγωδίας καὶ
 τῆς κωμωδίας οἱ Δωριεῖς — τῆς μὲν γὰρ κωμωδίας οἱ 30
 Μεγαρεῖς οἷ τε ἐνταῦθα ὡς ἐπὶ τῆς παρ' αὐτοῖς δημοκρατίας
 γενομένης καὶ οἱ ἐκ Σικελίας, ἐκεῖθεν γὰρ ἦν Ἐπίχαμος ὁ
 ποιητῆς πολλᾶ πρότερος ὢν Χιωνίδου καὶ Μάγνητος, καὶ
 τῆς τραγωδίας ἔνιοι τῶν ἐν Πελοποννήσῳ — ποιούμενοι τὰ

1448^a 9 τῶ ἀπογρ.: τὸ A^c. — 13 ὁ add. ἀπογρ. — 14 *Δηλιάδα*
 A^c pr. man. — 15 ὥσπερ *Αργᾶς* Castelvetro, ὡς *Πέσσαι* Victorius.
 — 16. μιμήσαιο ἄν τις del. Vahlen. — ταύτῃ Casaubonus: αὐτῇ A^c.
 — 21 τι] τινὰ Ulrichi. — 22. ἢ πάντας] ἢ πάντα Casaubonus; exspec-
 taveris ὅτε δὲ μιμουμένον ἢ πραττόμενα. — 25 καὶ ἄ add. ἀπογρ.

35 ὀνόματα σημειῶν· αὐτοὶ μὲν γὰρ κώμας τὰς περιοικίδας καλεῖν
 φασιν, Ἀθηναίους δὲ δῆμους, ὡς κωμωδοὺς οὐκ ἀπὸ τοῦ
 κωμάζειν λεχθέντας ἀλλὰ τῇ κατὰ κώμας πλάνῃ ἀτιμαζομένους
 1448^b ἐκ τοῦ ἄστεως, καὶ τὸ ποιεῖν αὐτοὶ μὲν δραῖν, Ἀθηναίους δὲ
 πράττειν προσαγορεύειν.

περὶ μὲν οὖν τῶν διαφορῶν καὶ πόσαι καὶ τίνες τῆς
 μιμήσεως εἰρησθῶ ταῦτα. ἰεοίκασι δὲ γεννηῆσαι μὲν ὅλως τὴν 4
 5 ποιητικὴν αἰτία δύο τινές καὶ αὗται φυσικαί. τό τε γὰρ μι-
 μεῖσθαι ^{ἐκ τῆς} σύνφυτον τοῖς ἀνθρώποις ἐκ παιδῶν ἐστί, καὶ τούτῳ
 διαφέρουσι τῶν ἄλλων ζώων ὅτι μιμητικώτατόν ἐστι καὶ τὰς
 μαθήσεις ποιεῖται διὰ μιμήσεως τὰς πρώτας, καὶ τὸ χαίρειν
 τοῖς μιμήμασι πάντας. σημεῖον δὲ τούτου τὸ συμβαίνειν ἐπὶ
 10 τῶν ἔργων· ἃ γὰρ αὐτὰ λυπηρῶς ὀρωμεν, τούτων τὰς εἰκόνας
 τὰς μάλιστα ἠκριβωμένας χαίρομεν θεωροῦντες, οἷον θηρίων
 τε μορφὰς τῶν ἀτιμοτάτων καὶ νεκρῶν. αἴτιον δὲ καὶ τούτου,
 ὅτι μανθάνειν οὐ μόνον τοῖς φιλοσόφοις ἥδιστον ἀλλὰ καὶ
 τοῖς ἄλλοις ὁμοίως, ἀλλ' ἐπὶ βραχὺ κοινωνοῦσιν αὐτοῦ, διὰ
 15 γὰρ τοῦτο χαίρουσι τὰς εἰκόνας ὀρωντες, ὅτι συμβαίνει
 θεωροῦντας μανθάνειν καὶ συλλογίζεσθαι τί ἕκαστον, οἷον
 ὅτι οὗτος ἐκεῖνος, ἐπεὶ ἐὰν μὴ τύχῃ προεωρακῶς, οὐχ ἢ
 μίμημα ποιήσει τὴν ἡδονὴν ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπεργασίαν ἢ
 τὴν χοιῖαν ἢ διὰ τοιαύτην τινὰ ἄλλην αἰτίαν. κατὰ φύ-
 20 σιν δὲ ὄντος ἡμῖν τοῦ μιμεῖσθαι καὶ τῆς ἀρμονίας καὶ τοῦ
 ἑυθυμοῦ — τὰ γὰρ μέτρα ὅτι μόρια τῶν ἑυθυμῶν ἐστι φα-
 νερόν — ἐξ ἀρχῆς πεφυκότες πρὸς αὐτὰ μάλιστα κατὰ
 μικρὸν προάγοντες ἐγέννησαν τὴν ποίησιν ἐκ τῶν αὐτοσχε-
 διασμάτων. διεσπασθῆ δὲ κατὰ τὰ οἰκεία ἦθη ἢ ποίησις·
 25 οἱ μὲν γὰρ σεμνότεροι τὰς καλὰς ἐμιμοῦντο πράξεις καὶ τὰς
 τῶν τοιούτων, οἱ δὲ εὐτελέστεροι τὰς τῶν φαύλων, πρῶτον

35 αὐτοὶ et Ἀθηναίους Spengel: οὔτοι et Ἀθηναῖοι A^c.
 1448^b 12 τούτου apogr.: τοῦτο A^c. — 17 οὐχ ἢ Hermann: οὐχί
 A^c. — 20 δὲ Vahlen: δὲ A^c. — 22 πρὸς αὐτὰ Ald.: καὶ αὐτὰ A^c
 fort. πρὸς αὐτὰ καὶ τὰ αὐτόμολα.

ψόγους ποιούντες, ὥσπερ ἕτεροι ὕμνους καὶ ἐγκώμια. τῶν
 μὲν οὖν πρὸ Ὀμήρου οὐδενὸς ἔχομεν εἰπεῖν τοιοῦτον ποίημα,
 εἰκὸς δὲ εἶναι πολλούς, ἀπὸ δὲ Ὀμήρου ἀρξαμένοις ἔστιν,
 οἷον ἐκείνου ὁ Μαργίτης καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐν οἷς καὶ τὸ ἀρ- 30
 μότιον ἱαμβεῖον ἦλθε μέτρον· διὸ καὶ ἱαμβεῖον καλεῖται νῦν,
 ὅτι ἐν τῷ μέτρῳ τούτῳ ἱάμβισον ἀλλήλους· καὶ ἐγένοντο τῶν
 παλαιῶν οἱ μὲν ἠρωικῶν οἱ δὲ ἱάμβων ποιηταί. ὥσπερ δὲ καὶ
 τὰ σπουδαῖα μάλιστα ποιητῆς Ὀμηρος ἦν — μόνος γὰρ οὐχ
 ὅτι εὖ ἀλλὰ [ὅτι] καὶ μιμήσεις δραματικὰς ἐποίησεν — οὕτως 35
 καὶ τὰ τῆς κωμωδίας σχήματα πρῶτος ὑπέδειξεν, οὐ ψόγον
 ἀλλὰ τὸ γελοῖον δραματοποιήσας· ὁ γὰρ Μαργίτης ἀνάλογον
 ἔχει, ὥσπερ Ἰλιάς καὶ ἡ Ὀδύσεια πρὸς τὰς τραγωδίας, οὕτω 1449^a
 καὶ οὗτος πρὸς τὰς κωμωδίας. παραφανείσης δὲ τῆς τραγω-
 δίας καὶ κωμωδίας οἱ ἐφ' ἑκατέραν τὴν ποίησιν ὀρμῶντες
 κατὰ τὴν οἰκέλιαν φύσιν οἱ μὲν ἀντὶ τῶν ἱάμβων κωμωδοποιοὶ
 ἐγένοντο, οἱ δὲ ἀντὶ τῶν ἐπῶν τραγωδοδιδάσκαλοι διὰ τὸ 5
 μείζονα καὶ ἐντιμότερα τὰ σχήματα εἶναι ταῦτα ἐκείνων.

τὸ μὲν οὖν ἐπισκοπεῖν εἰ ἄρ' ἔχει ἤδη ἡ τραγωδία τοῖς
 εἴδεσιν ἱκανῶς ἢ οὐ, αὐτὸ τε καθ' αὐτὸ κρίναι καὶ πρὸς τὰ
 θεάτρα, ἄλλος λόγος. γενομένη οὖν ἀπ' ἀρχῆς αὐτοσχεδια-
 στικῆς καὶ αὐτῆ καὶ ἡ κωμωδία, καὶ ἡ μὲν ἀπὸ τῶν ἕξα- 10
 χόντων τὸν διθύραμβον ἢ δὲ ἀπὸ τῶν τὰ φαλλικά ἄ ἔτι καὶ
 νῦν ἐν πολλαῖς τῶν πόλεων διαμένει νομιζόμενα, κατὰ μικρὸν
 ἠϋξήθη προαγόντων ὅσον ἐγίνετο φανερὸν αὐτῆς, καὶ πολλὰς
 μεταβολὰς μεταβαλοῦσα ἡ τραγωδία ἐπαύσατο, ἐπεὶ ἔσχε τὴν
 αὐτῆς φύσιν. καὶ τό τε τῶν ὑποκριτῶν πλῆθος ἐξ ἑνὸς εἰς 15
 δύο πρῶτος Αἰσχύλος ἤγαγε καὶ τὰ τοῦ χοροῦ ἠλάττωσε καὶ

27 οἱ ἕτεροι Spengel. — 30 καὶ Ald.: κατὰ A^c. — 35 ὅτι
 del. Bonitz. — 37 ὁ ἀπογρ.: τὸ A^c. 1449^a 6 μείζονα ἀπογρ.:
 μείζον A^c. — 7 εἰ ἄρα ἔχει ἀπογρ.: παρέχει A^c. — 8 κρίναι
 Forchhammer: κρίνεται ἢ καὶ A^c. — 9 γενομένη ἀπογρ.: γενο-
 μένης A^c, γενομένη δ' Bekker, γενομένη οὖν . . . καὶ ἡ τρα-
 γωδία καὶ ἡ κωμ. Aristotelem primo scripsisse suspicor. — 12
 διαμένει ἀπογρ.: διαμένειν A^c.

- τὸν λόγον πρωταγωνιστὴν παρεσκευάσεν, τρεῖς δὲ καὶ σκηνο-
 γραφίαν Σοφοκλῆς. ἔτι δὲ τὸ μέγεθος ἐκ μικρῶν μύθων, καὶ
 <ἢ λέξις ἐκ> λέξεως γελοίας διὰ τὸ ἐκ σατυρικοῦ μεταβαλεῖν
 20 ὁπὲ ἀπεσεμνύνθη. τό τε μέτρον ἐκ τετραμέτρου λαμβεῖον ἐγένετο· τὸ μὲν γὰρ πρῶτον τετραμέτρω ἐχρῶντο διὰ τὸ σατυ-
 ρικὴν καὶ ὀρχηστικωτέραν εἶναι τὴνποίησιν, λέξεως δὲ γενο-
 μένης αὐτῇ ἢ φύσις τὸ οἰκεῖον μέτρον εὔρε· μάλιστα γὰρ λεκτι-
 κὸν τῶν μέτρων τὸ λαμβεῖόν ἐστιν· σημεῖον δὲ τούτου, πλεῖστα
 25 γὰρ λαμβεῖα λέγομεν ἐν τῇ διαλέκτῳ τῇ πρὸς ἀλλήλους, ἐξά-
 μετρα δὲ ὀλιγάκις καὶ ἐκβαίνοντες τῆς λεκτικῆς ἀρμονίας, ἔτι
 δὲ ἐπεισοδίων πλήθη, καὶ τὰ ἄλλ' ὡς ἕκαστα κοσμηθῆναι
 λέγεται, <περὶ μὲν οὖν τούτων τσαυτὰ> ἔστω ἡμῖν εἰρημένα·
 πολὺ γὰρ ἂν ἴσως ἔργον εἴη διεξιέναι καθ' ἕκαστον.
- 30 ἢ δὲ κωμωδία ἐστὶν ὥσπερ εἵπομεν μίμησις φανυλοτέρων 5
 μὲν, οὐ μέντοι κατὰ πᾶσαν κακίαν, ἀλλὰ <κατὰ τὸ γελοῖον,>
 τοῦ <δ'> αἰσχροῦ ἐστὶ τὸ γελοῖον μόριον· τὸ γὰρ γελοῖον ἐστὶν
 ἀμάροτημά τι καὶ αἰσχος ἀνώδυνον καὶ οὐ φθαρτικόν, οἷον
 εὐθύς τὸ γελοῖον πρόσωπον αἰσχρόν τι καὶ διεστραμμένον
 35 ἄνευ ὀδύνης. καὶ μὲν οὖν τῆς τραγωδίας μεταβάσεις καὶ δι'
 1449^b ὧν ἐγένοντο οὐ λελήθασιν, ἢ δὲ κωμωδία διὰ τὸ μὴ σπου-
 δάζεσθαι ἐξ ἀρχῆς ἔλαθεν· καὶ γὰρ χορὸν κωμωδῶν ὁπὲ ποτε
 ὁ ἄρχων ἔδωκεν, ἀλλ' ἐθελονταὶ ἦσαν. ἤδη δὲ σχήματά τινα
 αὐτῆς ἐχούσης οἱ λεγόμενοι αὐτῆς ποιηταὶ μνημονεύονται. τίς
 5 δὲ πρόσωπα ἀπέδωκεν ἢ πρόλογον ἢ πλήθη ὑποκριτῶν καὶ
 ὅσα τοιαῦτα, ἠγνόηται. τὸ δὲ μύθους ποιεῖν Ἐπίχαρμος καὶ
 Φόρμις. * τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐκ Σικελίας ἦλθε, τῶν δὲ Ἀθη-
 νησιν Κράτης πρῶτος ἤρξεν ἀφέμενος τῆς λαμβικῆς ιδέας κα-
 θόλου ποιεῖν λόγους καὶ μύθους.*
- 10 ἢ μὲν οὖν ἐποποιία τῇ τραγωδίᾳ μέχρι μὲν τοῦ [μέτρου
 μεγάλου] μίμησις εἶναι σπουδαίων ἠκολούθησεν· τῷ δὲ τὸ

27 ὡς] οἷς Hermann — περὶ μὲν οὖν τούτων τσαυτὰ add.
 Ald. — 1449^b 3 fort. ἐθελονταὶ οἱ χορευταί. — 5 προλόγους A^c,
 λόγους Hermann. — 10 μὲν τοῦ Tyrwhitt: μόνου A^c.

μέτρον ἄπλοῦν ἔχειν καὶ ἀπαγγελίαν εἶναι, ταύτη διαφέρουσιν·
 ἔτι δὲ τῷ μήκει, ἢ μὲν ὅτι μάλιστα πειρᾶται ὑπὸ μίαν περι-
 οδον ἠλίον εἶναι ἢ μικρὸν ἐξαλλάττειν, ἢ δὲ ἐποποιία ἀόρι-
 στος τῷ χρόνῳ, καὶ τούτῳ διαφέρουσιν· καίτοι τὸ πρῶτον ¹⁵
 ὁμοίως ἐν ταῖς τραγωδίαις τοῦτο ἐποιοῦν καὶ ἐν τοῖς ἔπεσιν.
 μέρη δ' ἔστι τὰ μὲν ταυτά, τὰ δὲ ἴδια τῆς τραγωδίας, διόπερ
 ὅστις περὶ τραγωδίας οἶδε σπονδαίας καὶ φαύλης, οἶδε καὶ
 περὶ ἔπων· ἃ μὲν γὰρ ἐποποιία ἔχει, ὑπάρχει τῇ τραγωδίᾳ,
 ἃ δὲ αὕτη, οὐ πάντα ἐν τῇ ἐποποιίᾳ. ²⁰

6 περὶ οὖν τῆς ἐν ἑξαμέτροις μιμητικῆς καὶ περὶ κωμῶδίας
 ὕστερον ἐροῦμεν, περὶ δὲ τραγωδίας λέγωμεν, ἀπολαβόντες
 αὐτῆς ἐκ τῶν εἰρημένων τὸν γινόμενον ὅρον τῆς οὐσίας. ἔστιν
 οὖν τραγωδία μίμησις πράξεως σπονδαίας καὶ τελείας, μέγεθος
 ἐχούσης, ἡδυσμένῳ λόγῳ χωρὶς ἑκάστῳ τῶν εἰδῶν ἐν τοῖς ²⁵
 μορίοις, δρώντων καὶ οὐ δι' ἀπαγγελίας, δι' ἔλεου καὶ φόβου
 περαινουσα τὴν τῶν τοιούτων καθημάτων καθαροσιν. λέγω δὲ
 ἡδυσμένον μὲν λόγον τὸν ἔχοντα θυτμόν καὶ ἁρμονίαν καὶ
 μέτρον, τὸ δὲ χωρὶς τοῖς εἶδεσι τὸ διὰ μέτρων ἔνια μόνον
 περαινέσθαι καὶ πάλιν ἕτερα διὰ μέλους. . . ³⁰

ἐπεὶ δὲ πράττοντες ποιοῦνται τὴν μίμησιν, πρῶτον μὲν
 ἐξ ἀνάγκης ἂν εἴη τι μόριον τραγωδίας ὁ τῆς ὄψεως κόσμος.
 εἶτα μελοποιία καὶ λέξις· ἐν τούτοις γὰρ ποιοῦνται τὴν μί-
 μησιν. λέγω δὲ λέξιν μὲν αὐτὴν τὴν τῶν ὀνομάτων σύνθεσιν,
 μελοποιίαν δὲ ὅ τὴν δύναμιν φανεράν ἔχει πᾶσιν. ἐπεὶ δὲ ³⁵
 πράξεως ἔστι μίμησις, πράττεται δὲ ὑπὸ τινῶν πραττόντων,
 οὓς ἀνάγκη ποιούς τινας εἶναι κατὰ τε τὸ ἦθος καὶ τὴν διά-

12 διαφέρει Hermann. — 15 διαφέρει A^o. — 20 αὕτη Reiz:
 αὐτῇ A^o. — 22 ἀναλαβόντες Bernays. — 25 ἑκάστῳ Tyrwhitt:
 ἑκάστον A^o. — 27 καθημάτων Trincaveli: μαθημάτων A^o. —
 29 μέτρον Victorius: μέλος A^o, καὶ μέλος del. Tyrwhitt. — 31
 explicatio καθάρσεως a scriptore ipso, polit. VIII 7 p. 1341^b 40
 promissa lacuna hausta esse videtur. — 34 ὀνομάτων Her-
 mann collato 1450^b 14: μέτρων A^o. — 35 πᾶσιν Madius: πᾶ-
 σαν A^o.

† τραγωδία καὶ οἷς, πᾶσι κλεισμένη, ἰστορεῖται μετὰ τὴν ἀπο-
 νέε (ὁμοίως μετὰ) ἢ καὶ μετὰ τὴν λέξιν ἢ ἢ ἀναλαβόντων, ἢ
 καὶ μετὰ τὴν λέξιν ἀπονεύει.

1450^a νοιαν — διὰ γὰρ τούτων καὶ τὰς πράξεις εἶναι φαμεν ποιὰς
 τινας — πέφυκεν αἰτίας δύο τῶν πράξεων εἶναι, διάνοιαν
 καὶ ἦθος, καὶ κατὰ ταύτας καὶ τυγχάνουσι καὶ ἀποτυγχάνουσι
 πάντες. ἔστιν δὲ τῆς μὲν πράξεως ὁ μῦθος ἢ μίμησις· λέγω
 5 γὰρ μῦθον [τοῦτον] τὴν σύνθεσιν τῶν πραγμάτων, τὰ δὲ ἦθη,
 καθ' ὃ ποιούς τινας εἶναι φαμεν τοὺς πράττοντας· διάνοια
 δέ, ἐν ὅσοις λέγοντες ἀποδεικνύασιν τι ἢ καὶ ἀποφαίνονται
 γνώμην. ἀνάγκη οὖν πάσης τραγωδίας μέρη εἶναι ἕξ, καθ'
 ὃ ποιὰ τις ἐστὶν ἢ τραγωδία· ταῦτα δ' ἐστὶ μῦθος καὶ ἦθη
 10 καὶ διάνοια καὶ ὄψις καὶ λέξις καὶ μελοποιία. οἷς μὲν γὰρ
 μιμοῦνται, δύο μέρη ἐστίν, ὡς δὲ μιμοῦνται, ἕν, ἃ δὲ μι-
 μοῦνται, τρία, καὶ παρὰ ταῦτα οὐδέν. τούτοις μὲν οὖν οὐκ
 ὀλίγοι αὐτῶν <ἀλλ' ἅπαντες> ὡς εἰπεῖν κέχρηται τοῖς εἰδε-
 σιν· καὶ γὰρ ὄψεις ἔχει πᾶν καὶ ἦθος καὶ μῦθον καὶ λέξιν
 15 καὶ μέλος καὶ διάνοιαν ὡσαύτως.

μέγιστον δὲ τούτων ἐστὶν ἢ τῶν πραγμάτων σύστασις·
 ἢ γὰρ τραγωδία μίμησις ἐστὶν οὐκ ἀνθρώπων ἀλλὰ πράξεως
 καὶ βίου κακοδαιμονίας, ἢ δ' εὐδαιμονία καὶ ἢ κακοδαιμονία ἐν
 πράξει ἐστὶν καὶ τὸ τέλος πράξις τις ἐστίν, οὐ ποιότης· εἰσὶν δὲ
 20 κατὰ μὲν τὰ ἦθη ποιοὶ τινες, κατὰ δὲ τὰς πράξεις εὐδαι-
 μονες ἢ τούναντιον. οὐκ οὖν ὅπως τὰ ἦθη μιμήσονται πράτ-
 τουσιν, ἀλλὰ τὰ ἦθη συμπαραλαμβάνουσιν διὰ τὰς πράξεις·
 ὥστε τὰ πράγματα καὶ ὁ μῦθος τέλος τῆς τραγωδίας, τὸ δὲ
 τέλος μέγιστον ἀπάντων. ἔτι ἄνευ μὲν πράξεως οὐκ ἂν γέ-
 25 νοιτο τραγωδία, ἄνευ δὲ ἠθῶν γένοιτ' ἂν. αἱ γὰρ τῶν νέων
 τῶν πλείστων ἀήθεις τραγωδίαί εἰσιν καὶ ὅλως ποιηταὶ πολλοὶ
 τοιοῦτοι, οἷον καὶ τῶν γραφέων Ζεῦξις πρὸς Πολύγνωτον
 πέπονθεν· ὁ μὲν γὰρ Πολύγνωτος ἀγαθὸς ἠθογράφος, ἢ δὲ

1450^a 2 αἰτία A^o, aut αἰτίας aut ταῦτα v. 2 reponendum fuit. —
 3 καὶ κατὰ . . . πάντες nescio an post ποιὰς τινας v. 1 transponere
 praestet. — 6 διάνοια apogr.: διάνοιαν A^o. — 10 καὶ λέξις in
 codd. post ἦθη exaratum transposuit Spengel. — 13 ἀλλὰ πάντες
 add. Bursian. — 18 βίου καὶ εὐδαιμονίας καὶ ἢ A^o. — 19 fort. εἰσὶν γὰρ.
 — 21 πράττοντας ποιούσιν Vahlen. — 22 συμπεριλαμβάνουσι A^o.

Ζεύξιδος γραφή οὐδὲν ἔχει ἦθος. ἔτι εἰάν τις ἐφεξῆς θῆ
 ῥήσεις ἠθικὰς καὶ λέξεις καὶ διανοίας εὖ πεποιημένας, <οὐ> ³⁰
 ποιήσει ὃ ἦν τῆς τραγωδίας ἔργον, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἢ κατα-
 δεστέροις τούτοις κεκορημένη τραγωδία, ἔχουσα δὲ μῦθον
 καὶ σύστασιν πραγμάτων. * παραπλήσιον γὰρ ἐστὶν καὶ ἐπὶ
 τῆς γραφικῆς· εἰ γὰρ τις ἐναλείψει τοῖς καλλίστοις φαρμά-
 κοῖς χύδην, οὐκ ἂν ὁμοίως εὐφράνειεν καὶ λευκογραφήσας ³⁵
 εἰκόνα. * πρὸς δὲ τούτοις τὰ μέγιστα οἷς ψυχαγωγεῖ ἡ τρα-
 γωδία, τοῦ μύθου μέρη ἐστίν, αἳ τε περιπέτεια καὶ ἀνα-
 γνωρίσεις. ἔτι σημειῖον, ὅτι καὶ οἱ ἐγχειροῦντες ποιεῖν πρό-
 τερον δύνανται τῇ λέξει καὶ τοῖς ἠθεσιν ἀκριβοῦν ἢ τὰ
 πράγματα συνιστάναι, οἷον καὶ οἱ πρῶτοι ποιηταὶ σχεδὸν ⁴⁰
 ἅπαντες.

1450 b

ἀρχὴ μὲν οὖν καὶ οἷον ψυχὴ ὁ μῦθος τῆς τραγωδίας,
 δεύτερον δὲ τὰ ἦθη. ἔστιν γὰρ μίμησις πράξεως καὶ διὰ ταύ-
 την μάλιστα τῶν πραττόντων. τρίτον δὲ ἡ διάνοια. τοῦτο δὲ
 ἐστὶν τὸ λέγειν δύνασθαι τὰ ἐνόητα καὶ τὰ ἀρμόττοντα, ὅπερ ⁵
 [ἐπὶ τῶν λόγων] τῆς πολιτικῆς καὶ ῥητορικῆς ἔργον ἐστίν·
 οἱ μὲν γὰρ ἀρχαῖοι πολιτικῶς ἐπόλουν λέγοντας, οἱ δὲ νῦν
 ῥητορικῶς. ἔστιν δὲ ἦθος μὲν τὸ τοιοῦτον ὃ δηλοῖ τὴν προαι-
 ρεσιν· διόπερ οὐκ ἔχουσιν ἦθος τῶν λόγων, ἐν οἷς οὐκ ἔστι
 δῆλον, ὁποῖά τις ἢ προαιρεῖται ἢ φεύγει, <ἢ> ἐν οἷς μηδ' ¹⁰
 ὅλως ἔστιν ὅ τι προαιρεῖται ἢ φεύγει ὁ λέγων· διάνοια δέ,
 ἐν οἷς ἀποδεικνύουσί τι ὡς ἔστιν ἢ ὡς οὐκ ἔστιν ἢ καθόλου
 τι ἀποφαίνονται. τέταρτον δὲ τῶν μὲν λόγων ἢ λέξις· λέγω
 δέ, ὡςπερ πρότερον εἴρηται, λέξιν εἶναι τὴν διὰ τῆς ὀνομα-

30 λέξει καὶ διανοίᾳ Vahlen. — οὐ add. apogr. — 33 παρα-
 πλήσιον — εἰκόνα in codd. post δεύτερον τὰ ἦθη collocata huc
 revocavit Castelvetro. — 40 συνιστάναι Thurot: συνίστασθαι A^o.

1450^b 3 γὰρ Hermann: τε A^o. — 5 ἐπὶ τῶν λόγων del. M.
 Schmidt. — 9 διόπερ . . . φεύγει ἢ ἐν] ὁποῖά τις ἐν οἷς . . .
 δῆλον ἢ προαιρεῖται ἢ φεύγει. διόπερ . . . λόγων ἐν A^o. — 11 ὅ τι
 apogr.: ὅ τις A^o. — 12 ἀποδεικνύασι Bekker. — 14 πρότερον
 εἴρηται, v. 1449^b 35.

15 σίας ἐρμηνεύειαν, ὃ καὶ ἐπὶ τῶν ἐμμέτρων καὶ ἐπὶ τῶν λόγων
 ἔχει τὴν αὐτὴν δύναμιν· τῶν δὲ λοιπῶν [πέντε] ἡ μελοποιία
 μέγιστον τῶν ἡδυσμάτων . . . ἡ δὲ ὄψις ψυχαγωγικὸν μὲν,
 ἀτεχνότατον δὲ καὶ ἥκιστα οἰκείον τῆς ποιητικῆς· ἕως γὰρ
 20 τῆς τραγωδίας δύναμις καὶ ἄνευ ἀργῶνος καὶ ὑποκριτῶν ἔστιν,
 20 ἔτι δὲ κυριωτέρα περὶ τὴν ἀπεργασίαν τῶν ὄψεων ἢ τοῦ σκευο-
 ποιοῦ τέχνη τῆς τῶν ποιητῶν ἔστιν.

διωρισμένων δὲ τούτων, λέγωμεν μετὰ ταῦτα ποίαν τινὰ 7
 δεῖ τὴν σύστασιν εἶναι τῶν πραγμάτων, ἐπειδὴ τοῦτο καὶ
 πρῶτον καὶ μέγιστον τῆς τραγωδίας ἔστιν, καίτοι δ' ἡμῖν τὴν
 25 τραγωδίαν τελείας καὶ ὅλης πράξεως εἶναι μίμησιν ἐχούσης
 τι μέγεθος· ἔστιν γὰρ ὅλον καὶ μηδὲν ἔχον μέγεθος, ὅλον δὲ
 ἔστιν τὸ ἔχον ἀρχὴν καὶ μέσον καὶ τελευτήν· ἀρχὴ δὲ ἔστιν
 ὃ αὐτὸ μὲν μὴ ἐξ ἀνάγκης μετ' ἄλλο ἔστιν, μετ' ἐκεῖνο δ'
 ἕτερον πέφυκεν εἶναι ἢ γίνεσθαι, τελευτὴ δὲ τοῦναντίον ὃ
 30 αὐτὸ μετ' ἄλλο πέφυκεν εἶναι ἢ ἐξ ἀνάγκης ἢ ὡς ἐπὶ τὸ
 πολὺ, μετὰ δὲ τοῦτο ἄλλο οὐδέν, μέσον δὲ ὃ καὶ αὐτὸ μετ'
 ἄλλο καὶ μετ' ἐκεῖνο ἕτερον. δεῖ ἄρα τοὺς συνεστῶτας εὖ
 μύθους μῆθ' ὀπόθεν ἔτυχεν ἀρχεσθαι μῆθ' ὅπου ἔτυχε τε-
 λευτᾶν, ἀλλὰ κεχρησθαι ταῖς εἰρημέναις ιδέαις. ἔτι δ' ἐπὶ
 35 τὸ καλὸν καὶ ζῶον καὶ ἅπαν πρᾶγμα ὃ συνέστηκε ἐκ τινῶν
 οὐ μόνον ταῦτα τεταγμένα δεῖ ἔχειν ἀλλὰ καὶ μέγεθος ὑπάρ-
 χειν μὴ τὸ τυχόν· τὸ γὰρ καλὸν ἐν μεγέθει καὶ τάξει ἔστιν,
 διὸ οὔτε πάμμικρον ἂν τι γένοιτο καλὸν ζῶον, συγγεῖται γὰρ
 ἢ θεωρία ἐγγὺς τοῦ ἀναισθήτου (τόπου, ὡσπερ ἢ ἀκοή ἐγγὺς
 40 τοῦ ἀναισθήτου) χρόνου γινομένη, οὔτε παμμέγεθες, οὐ γὰρ
 1451^a ἅμα ἢ θεωρία γίνεται ἀλλ' οἴχεται τοῖς θεωροῦσι τὸ ἐν καὶ

16 πέμπτον apogr. — post 17 ἡδυσμάτων excidisse probavit
 Bernaysius quae Anonymus περὶ κωμωδίας servavit μέλος τῆς
 μουσικῆς ἔστιν ἴδιον, ὅθεν ἀπ' ἐκείνης τὰς αὐτοτελεῖς ἀφορμας
 δεήσει λαμβάνειν. — 18 ἕως Meiser: ὡς A^o. — 28 ἐξ ἀνάγκης
 μὴ Paccius. — 38 πᾶν μικρὸν A^o. — 40 χρόνου induxit Bonitz.
 — παμμέγεθες Paccius: πᾶν μέγεθος A^o.

τὸ ὅλον ἐκ τῆς θεωρίας, οἷον εἰ μυρίων σταδίων εἴη ζῶων· ὥστε δεῖ καθάπερ ἐπὶ τῶν σωμάτων καὶ ἐπὶ τῶν ζῴων ἔχειν μὲν μέγεθος, τοῦτο δὲ εὐσύνοπτον εἶναι, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν μύθων ἔχειν μὲν μῆκος, τοῦτο δὲ εὐμνημόνευτον εἶναι. τοῦ 5 μῆκους ὄρος <ὁ> μὲν πρὸς τοὺς ἀγῶνας καὶ τὴν αἰσθησιν οὐ τῆς τέχνης ἐστίν· εἰ γὰρ ἔδει ἑκατὸν τραγωδίας ἀγωνίζεσθαι, πρὸς κλεψύδρας ἂν ἠγωνίζοντο, ὥσπερ ποτὲ καὶ ἄλλοτέ φασιν· ὁ δὲ κατ' αὐτὴν τὴν φύσιν τοῦ πράγματος ὄρος, αἰ μὲν ὁ μείζων μέγχι τοῦ σύνδηλος εἶναι καλλίων ἐστὶ κατὰ τὸ μέγε- 10 θος, ὡς δὲ ἀπλῶς διορίσαντας εἰπεῖν, ἐν ὅσῳ μεγέθει κατὰ τὸ εἰκὸς ἢ τὸ ἀναγκαῖον ἐφεξῆς γιγνομένων συμβαίνει εἰς εὐτυχίαν ἐκ δυστυχίας ἢ ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν μεταβάλλειν, ἱκανὸς ὄρος ἐστὶν τοῦ μεγέθους.

8 μῦθος δ' ἐστὶν εἰς οὐχ, ὥσπερ τινὲς οἴονται, εἰς περὶ 15 ἓνα ἢ· πολλὰ γὰρ καὶ ἄπειρα τῶ ἐνὶ συμβαίνει, ἐξ ὧν ἐνίαν οὐδὲν ἐστὶν ἐν' οὕτως δὲ καὶ πράξεις ἐνὸς πολλὰ εἰσιν, ἐξ ὧν μία οὐδεμία γίνεται πρᾶξις. διὸ πάντες εἰκόασιν ἀμαρτάνειν ὅσοι τῶν ποιητῶν Ἡρακλῆϊδα Θησηϊδα καὶ τὰ τοιαῦτα ποιήματα πεποιήκασιν· οἴονται γὰρ, ἐπεὶ εἰς ἦν ὁ Ἡρακλῆς, 20 ἓνα καὶ τὸν μῦθον εἶναι προσήκειν. ὁ δ' Ὀμηρος ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα διαφέρει καὶ τοῦτ' εἰκεν καλῶς ἰδεῖν ἦτοι διὰ τέχνην ἢ διὰ φύσιν· Ὀδύσειαν γὰρ ποιῶν οὐκ ἐποίησεν ἅπαντα ὅσα αὐτῶ συνέβη, οἷον πληγῆναι μὲν ἐν τῷ Παρνασσῶ, μα- νῆναι δὲ προσποιήσασθαι ἐν τῷ ἀγερωῶ, ὧν οὐδὲν θατέρου 25 γενομένου ἀναγκαῖον ἦν <ἢ> εἰκὸς θάτερον γενέσθαι, ἀλλὰ περὶ μίαν πρᾶξιν οἶαν λέγομεν τὴν Ὀδύσειαν συνέστησεν, ὁμοίως δὲ καὶ τὴν Ἰλιάδα. — χρὴ οὖν, καθάπερ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις μιμητικαῖς ἢ μία μίμησις ἐνός ἐστίν, οὕτω καὶ τὸν μῦθον, ἐπεὶ πράξεως μίμησις ἐστὶ, μιᾶς τε εἶναι καὶ ταύτης 30

1451^a 3 καὶ ἐπὶ abesse malim. — 6 ὁ add. Bursian — φασίν] εἰώθασιν M. Schmidt. — 9 ὄρος] οὗτος suspic. Bücheler. — 16 τῶ ἐνὶ apogr.: τῶ γένει A^o. — 26 ἢ add. apogr. — 27 λέγομεν apogr.: λέγοιμεν A^o. — 30 ταύτης καὶ Susemihl.

ὅλης καὶ τὰ μέρη συνεστάναι τῶν πραγμάτων οὕτως, ὥστε μετατιθεμένου τινὸς μέρους ἢ ἀφαιρουμένου διαφέρεισθαι καὶ κινεῖσθαι τὸ ὅλον· ὃ γὰρ προσὸν ἢ μὴ προσὸν μηδὲν ποιεῖ ἐπίδηλον, οὐδὲν μῶριον τοῦ ὅλου ἐστίν. ~~X~~

35 φανερὸν δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ ὅτι οὐ τὸ τὰ γενό-
 1451^b μενα λέγειν, τοῦτο ποιητοῦ ἔργον ἐστίν, ἀλλ' οἷα ἂν γένοιτο
 καὶ τὰ δυνατὰ κατὰ τὸ εἰκὸς ἢ τὸ ἀναγκαῖον. ὃ γὰρ ἱστο-
 ρικὸς καὶ ὁ ποιητὴς οὐ τῷ ἢ ἔμμετρα λέγειν ἢ ἄμμετρα δια-
 φέρουσιν, εἴη γὰρ ἂν τὰ Ἡροδότου εἰς μέτρα τεθῆναι, καὶ
 οὐδὲν ἦττον ἂν εἴη ἱστορία τις μετὰ μέτρων ἢ ἄνευ μέτρων,
 5 ἀλλὰ τοῦτο διαφέρει, τὸ τὸν μὲν τὰ γενόμενα λέγειν, τὸν δὲ
 οἷα ἂν γένοιτο. διὸ καὶ φιλοσοφώτερον καὶ σπουδαιότερον
 ποιήσεις ἱστορίας ἐστίν· ἢ μὲν γὰρ ποιήσεις μᾶλλον τὰ καθό-
 λου, ἢ δ' ἱστορία τὰ καθ' ἕκαστον λέγει. ἔστιν δὲ καθόλου
 μὲν, τῷ ποίῳ τὰ ποῖα ἅττα συμβαίνει λέγειν ἢ πρόττειν κατὰ
 10 τὸ εἰκὸς ἢ τὸ ἀναγκαῖον, οὗ στοχάζεται ἢ ποιήσεις ὀνόματα
 ἐπιτιθεμένη, τὸ δὲ καθ' ἕκαστον, τί Ἀλκιβιάδης ἔπραξεν ἢ
 τί ἔπαθεν. ἐπὶ μὲν οὖν τῆς κωμωδίας ἤδη τοῦτο δῆλον γέ-
 γονεν· συστήσαντες γὰρ τὸν μῦθον διὰ τῶν εἰκότων, οὕτω
 τὰ τυχόντα ὀνόματα ὑποτιθέασιν, καὶ οὐχ ὥσπερ οἱ ἰαμβο-
 15 ποιοὶ περὶ τὸν καθ' ἕκαστον ποιοῦσιν. ἐπὶ δὲ τῆς τραγωδίας
 τῶν γενομένων ὀνομάτων ἀντέχονται· αἴτιον δ' ὅτι πιθανόν
 ἐστὶ τὸ δυνατόν. τὰ μὲν οὖν μὴ γενόμενα οὕτω πιστεύομεν
 εἶναι δυνατὰ, τὰ δὲ γενόμενα φανερὸν ὅτι δυνατὰ· οὐ γὰρ
 ἂν ἐγένετο, εἰ ἦν ἀδύνατα. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς τρα-
 20 γωδῖαις ἐνίαις μὲν ἐν ἢ δύο τῶν γνωρίμων ἐστὶν ὀνομάτων,
 τὰ δὲ ἄλλα πεποιημένα, ἐν ἐνίαις δὲ οὐδ' ἓν, οἷον ἐν τῷ
 Ἀγάθωνος ἄνθει· ὁμοίως γὰρ ἐν τούτῳ τὰ τε πράγματα καὶ
 τὰ ὀνόματα πεποιήται, καὶ οὐδὲν ἦττον εὐφραίνει ὥστ' οὐ

33 ποιεῖ, ἐπίδηλον ὡς apogr. — 35 οὐ τὸ apogr.: οὕτω A^c. —
 γενόμενα Victorius: γινόμενα A^c. 1451^b 4 μετὰ μέτρου A^c. —
 5 τοῦτο .. τὸ Spengel: τοῦτο .. τῷ A^c, τούτῳ .. τῷ apogr. — 11 τὸ
 apogr.: τὸν A^c. — 14 ἐπιτιθέασιν apogr. — 15 τὸν A^c: τῶν apogr.

πάντως εἶναι ζητητέον τῶν παραδεδομένων μύθων, περὶ οὓς αἱ τραγωδίαί εἰσιν, ἀντέχεσθαι. καὶ γὰρ γελοῖον τοῦτο ζητεῖν, ²⁵ ἐπεὶ καὶ τὰ γνώριμα ὀλίγοις γνώριμά ἐστιν ἀλλ' ὅμως εὐφραίνει πάντας. δῆλον οὖν ἐκ τούτων, ὅτι τὸν ποιητὴν μᾶλλον τῶν μύθων εἶναι δεῖ ποιητὴν ἢ τῶν μέτρων, ὅσα ποιητῆς κατὰ τὴν μίμησίν ἐστιν, μιμεῖται δὲ τὰς πράξεις. κἂν ἄρα συμβῇ γενόμενα ποιεῖν, οὐδὲν ἦτιον ποιητῆς ἐστὶ· τῶν γὰρ ³⁰ γενομένων ἕνια οὐδὲν κωλύει τοιαῦτα εἶναι οἷα ἂν εἰκὸς γενέσθαι [καὶ δυνατὰ γενέσθαι], καθ' ὃ ἐκεῖνος αὐτῶν ποιητῆς ἐστίν.

* τῶν δὲ ἀπλῶν μύθων καὶ πράξεων αἱ ἐπεισοδιώδεις εἰσιν χεῖρισται. λέγω δ' ἐπεισοδιώδη μῦθον, ἐν ᾧ τὰ ἐπεισοδία μετ' ἄλληλα οὐτ' εἰκὸς οὐτ' ἀνάγκη εἶναι. τοιαῦτα δὲ ποιοῦνται ὑπὸ μὲν τῶν φάυλων ποιητῶν δι' αὐτούς, ὑπὸ δὲ τῶν ἀγαθῶν διὰ τοὺς ὑποκριτάς· ἀγωνίσματα γὰρ ποιοῦντες καὶ παρὰ τὴν δύναμιν παρατείνοντες μῦθον πολλακίς ^{1452 a} διαστρέφειν ἀναγκάζονται τὸ ἐφεξῆς.*

ἐπεὶ δὲ οὐ μόνον τελείας ἐστὶ πράξεως ἢ μίμησις ἀλλὰ καὶ φοβερῶν καὶ ἔλεινῶν, ταῦτα δὲ γίνεται [καὶ] μάλιστα <ὅταν γένηται παρὰ τὴν δόξαν,> καὶ μᾶλλον ὅταν γένηται ⁵ παρὰ τὴν δόξαν δι' ἄλληλα· τὸ γὰρ θαυμαστὸν οὕτως ἔξει μᾶλλον ἢ εἰ ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου καὶ τῆς τύχης, ἐπεὶ καὶ τῶν ἀπὸ τύχης ταῦτα θαυμασιώτατα δοκεῖ, ὅσα ὥσπερ ἐπίτηδες φαίνεται γεγονέναι, οἷον ὡς ὁ ἀνδριάς ὁ τοῦ Μίττος ἐν Ἄργει ἀπέκτεινεν τὸν αἴτιον τοῦ θανάτου τῷ Μίττι, θεο- ¹⁰ ροῦντι ἐμπεσῶν· ἔοικε γὰρ τὰ τοιαῦτα οὐκ εἰκῇ γενέσθαι. ὥστε ἀνάγκη τοὺς τοιούτους εἶναι καλλίους μύθους.

¹⁰ εἰδὶ δὲ τῶν μύθων οἱ μὲν ἀπλοῖ οἱ δὲ πεπλεγμένοι· καὶ γὰρ αἱ πράξεις, ὧν μιμήσεις οἱ μῦθοί εἰσιν, ὑπάρχου-

25 αἱ εὐδοκιμοῦσαι τραγωδίαι Vahlen. — 32 καὶ οὐκ ἄλλως δυνατὰ Susemihl. — (31 τῶν δὲ . . . ἐφεξῆς (1452^a 2) pertinent ad 1452^a 13. — 38 ὑποκριτάς A^c: κριτάς apogr. 1452^a 1 παρατείνοντες apogr.: παρατείναντες A^c.

15 σιν εὐθὺς οὖσαι τοιαῦται. λέγω δὲ ἀπλῆν μὲν προᾶξιν, ἣς
 γινομένης ὥσπερ ὄρισταί τε συνεχοῦς καὶ μιᾶς ἄνευ περιπετείας
 ἢ ἀναγνωρισμοῦ ἢ μεταβάσις γίνεται, πεπλεγμένη δὲ ἐστίν,
 ἐξ ἣς μετὰ ἀναγνωρισμοῦ ἢ περιπετείας ἢ ἀμφοῖν ἢ μεταβάσις
 ἐστίν. ταῦτα δὲ δεῖ γίνεσθαι ἐξ αὐτῆς τῆς συστάσεως τοῦ
 20 μύθου, ὥστε ἐκ τῶν προγεγενημένων συμβαίνειν ἢ ἐξ ἀνάγκης
 ἢ κατὰ τὸ εἶδος γίνεσθαι ταῦτα· διαφέρει γὰρ πολὺ τὸ γίνε-
 σθαι τὰδε διὰ τὰδε ἢ μετὰ τὰδε. (rac. deventing)

ἔστι δὲ περιπέτεια μὲν ἢ εἰς τὸ ἐναντίον τῶν πραττο- 11
 μένων μεταβολή, καθάπερ εἴρηται, καὶ τοῦτο δὲ ὥσπερ λέγο-
 25 μεν κατὰ τὸ εἶδος ἢ ἀναγκαῖον· ὥσπερ ἐν τῷ Οἰδίποδι ἐλ-
 θὼν ὡς εὐφρανῶν τὸν Οἰδίπου καὶ ἀπαλλάξων τοῦ πρὸς
 τὴν μητέρα φόβου, δηλώσας, ὃς ἦν, τὸνναντίον ἐποίησεν·
 καὶ ἐν τῷ Λυγκεῖ ὁ μὲν ἀγόμενος ὡς ἀποθανούμενος, ὁ δὲ
 Δαναὸς ἀκολουθῶν ὡς ἀποκτενῶν, τὸν μὲν συνέβη ἐκ τῶν
 30 πεπραγμένων ἀποθανεῖν, τὸν δὲ σωθῆναι. ἀναγνωρίσις δέ,
 ὥσπερ καὶ τοῦνομα σημαίνει, ἐξ ἀγνοίας εἰς γνῶσιν μετα-
 βολή ἢ εἰς φιλίαν ἢ εἰς ἐχθραν τῶν πρὸς εὐτυχίαν ἢ δυ-
 στυχίαν ὀρισμένων· κάλλιστα δὲ ἀναγνωρίσεις, ὅταν ἅμα
 περιπέτειαί γίνωνται, οἷον ἔχει ἢ ἐν τῷ Οἰδίποδι. εἰσὶν μὲν
 35 οὖν καὶ ἄλλαι ἀναγνωρίσεις· καὶ γὰρ πρὸς ἄψυχα καὶ τὰ
 τυχόντα ἔστιν ὥσπερ εἴρηται συμβαίνειν, καὶ εἰ πέπραγέ τις
 ἢ μὴ πέπραγεν ἔστιν ἀναγνωρίσαι· ἀλλ' ἢ μάλιστα τοῦ μύθου
 καὶ ἢ μάλιστα τῆς πράξεως ἢ εἰρημένη ἐστίν· ἢ γὰρ τοιαύτη
 1452^b ἀναγνωρίσις καὶ περιπέτεια ἢ ἔλεον ἔξει ἢ φόβον, οἷον πράξεων
 ἢ τραγωδία μίμησις ὑπόκειται· ἔτι δὲ καὶ τὸ ἀτυχεῖν καὶ τὸ
 εὐτυχεῖν ἐπὶ τῶν τοιούτων συμβήσεται. ἐπεὶ δ' ἢ ἀναγνω-
 ρίσις τινῶν ἔστιν ἀναγνωρίσις, αἱ μὲν θατέρον πρὸς τὸν ἔτε-

18 ἐξ ἣς apogr.: λέξις A^o προᾶξις ἣς Ueberweg. — 21
 ταῦτα] τὰναντία Bonitz. — 33 κάλλιστη δὲ ἀναγνωρίσις A^o. —
 36 συμβαίνειν apogr.: συμβαίνει A^o. — 37 ἢ apogr.: εἰ A^o.
 1452^b 1 οἷων apogr.: οἷον A^o. — 3 ἐπεὶ δ' ἢ Bekker: ἐπεὶ δὴ
 ἢ A^o.

ρον μόνον, ὅταν ἢ δῆλος ἕτερος τις ἐστίν, ὅτε δὲ ἀμφοτέ- 5
ρους δεῖ ἀναγνωρίσαι, οἷον ἢ μὲν Ἰφιγένεια τῷ Ὁρέστη ἀν-
γνωρισθῆ ἐκ τῆς πέμψεως τῆς ἐπιστολῆς, ἐκεῖνῳ δὲ πρὸς τὴν
Ἰφιγένειαν ἄλλης ἔδει ἀναγνωρίσεως.

δύο μὲν οὖν τοῦ μύθου μέρη περὶ ταῦτ' ἐστὶ <μέρη
δὲ μύθου τέσσαρά ἐστι, δύο μὲν > περιπέτεια καὶ ἀναγνώρισις, 10
τρίτον δὲ πάθος. τούτων δὲ περιπέτεια μὲν καὶ ἀναγνώρισις
εἴρηται, πάθος δὲ ἐστὶ πρῶξις φθαρτικῆ ἢ ὀδυνηρά, οἷον
οἷ τε ἐν τῷ φανερῷ θάνατοι καὶ αἱ περιωδυνῆαι καὶ τρώσεις
καὶ ὅσα τοιαῦτα. . . .

12 *μέρη δὲ τραγωδίας οἷς μὲν ὡς εἴδεται δεῖ χρῆσθαι πρό- 15
τερον εἴπομεν, κατὰ δὲ τὸ ποσὸν καὶ εἰς ἃ διαιρεῖται κεχω-
ρισμένα τάδε ἐστίν, πρόλογος ἐπεισόδιον ἔξοδος χορικόν, καὶ
τούτου τὸ μὲν πάροδος τὸ δὲ στάσιμον· κοινὰ μὲν ἀπάντων
ταῦτα, ἴδια δὲ τὰ ἀπὸ τῆς σκηνῆς καὶ κόμμοι. ἐστὶν δὲ πρό-
λογος μὲν μέρος ὅλον τραγωδίας τὸ πρὸ χοροῦ παρόδου, ἐπεισ- 20
όδιον δὲ μέρος ὅλον τραγωδίας τὸ μεταξὺ ὄλων χορικῶν
μελῶν, ἔξοδος δὲ μέρος ὅλον τραγωδίας μεθ' ὃ οὐκ ἔστι χοροῦ
μέλος. χορικοῦ δὲ πάροδος μὲν ἢ πρώτη λέξις ὅλη χοροῦ,
στάσιμον δὲ μέλος χοροῦ τὸ ἄνευ ἀναπαίστου καὶ τροχαιῶν·
κόμμος δὲ θρηῆνος κοινὸς χοροῦ καὶ <τῶν ἀπὸ σκηνῆς, τὰ δ' 25
ἀπὸ σκηνῆς μέλη ἴδια τῶν > ἀπὸ σκηνῆς. [μέρη δὲ τραγωδίας
οἷς μὲν δεῖ χρῆσθαι πρότερον εἴπαμεν, κατὰ δὲ τὸ ποσὸν καὶ
εἰς ἃ διαιρεῖται κεχωρισμένα ταῦτ' ἐστίν.] *

13 ὧν δὲ δεῖ στοχάζεσθαι καὶ ἃ δεῖ εὐλαβεῖσθαι συν-
ιστάντας τοὺς μύθους καὶ πόθεν ἔσται τὸ τῆς τραγωδίας ἔρ-
γον, ἐφεξῆς ἂν εἶη λεκτέον τοῖς νῦν εἰρημένοις. ἐπειδὴ οὖν
δεῖ τὴν σύνθεσιν εἶναι τῆς καλλίστης τραγωδίας μὴ ἀπλήν

5 ὁ ἕτερος Bernays. — 13 οἷ τε apogr.: ὅτε A^c. — 14 quartae
partis ἢ θῶν definitio intercidisse videtur. conf. 1455^b 32. — 23
ὅλη Westphal: ὅλου A^c. — 25 fort. κόμμοι — καὶ ἀπὸ σκηνῆς
A^c, καὶ τῶν ἀπὸ σκηνῆς Ritter, καὶ ὑποκριτῶν, τὰ δὲ ἀπὸ
σκηνῆς ἴδια ὑποκριτῶν R. Arnoldt. — 29 ὧν apogr.: ὡς A^c.

ἀλλὰ πεπλεγμένην καὶ ταύτην φοβερῶν καὶ ἔλειπῶν εἶναι
 35 μιμητικὴν, τοῦτο γὰρ ἴδιον τῆς τοιαύτης μιμίσεως ἐστίν, πρῶ-
 τον μὲν δῆλον, ὅτι οὔτε τοὺς ἐπιεικεῖς ἄνδρας δεῖ μεταβάλ-
 λοντας φαίνεσθαι ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν — οὐ γὰρ φο-
 βερὸν οὐδὲ ἔλειπὸν τοῦτο ἀλλὰ μαρόν ἐστιν — οὔτε τοὺς
 μοχθηροὺς ἐξ ἀτυχίας εἰς εὐτυχίαν — ἀτραγωδίατον γὰρ
 40 τοῦτ' ἐστὶ πάντων· οὐδὲν γὰρ ἔχει ὧν δεῖ, οὔτε γὰρ φιλάν-
 1453^a θρωπον οὔτε ἔλειπὸν οὔτε φοβερὸν ἐστίν — οὐδ' αὖ τὸν
 σφόδρα πονηρὸν ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν μεταπίπτειν — τὸ
 μὲν γὰρ φιλάνθρωπον ἔχει ἂν ἢ τοιαύτη σύστασις ἀλλ' οὔτε
 ἔλειπον οὔτε φόβον, ὁ μὲν γὰρ περὶ τὸν ἀνάξιόν ἐστίν δυστυ-
 5 χοῦντα, ὁ δὲ περὶ τὸν ὅμοιον, [ἔλεος μὲν περὶ τὸν ἀνάξιον,
 φόβος δὲ περὶ τὸν ὅμοιον,] ὥστε οὔτε ἔλειπὸν οὔτε φοβε-
 ρὸν ἔσται τὸ συμβαῖνον — ὁ μεταξὺ ἄρα τούτων λοιπός. ἔστι
 δὲ τοιοῦτος ὁ μῆτε ἀρετῇ διαφέρων καὶ δικαιοσύνη, μῆτε διὰ
 κακίαν καὶ μοχθηρίαν μεταβάλλων εἰς τὴν δυστυχίαν ἀλλὰ
 10 δι' ἁμαρτίαν τινά, τῶν ἐν μεγάλῃ δόξῃ ὄντων καὶ εὐτυχία,
 οἷον Οιδίπους καὶ Θυέστης καὶ οἱ ἐκ τῶν τοιούτων γενῶν
 ἐπιφανεῖς ἄνδρες. ἀνάγκη ἄρα τὸν καλῶς ἔχοντα μῦθον
 ἀπλοῦν εἶναι μᾶλλον ἢ διπλοῦν, ὥσπερ τινὲς φασι, καὶ
 μεταβάλλειν οὐκ εἰς εὐτυχίαν ἐκ δυστυχίας ἀλλὰ τὸναντίον
 15 ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν, μὴ διὰ μοχθηρίαν ἀλλὰ δι' ἁμαρ-
 τίαν μεγάλην ἢ οἴου εἴρηται ἢ βελτίονος μᾶλλον ἢ χείρονος.
 σημεῖον δὲ καὶ τὸ γιννόμενον· πρῶτον μὲν γὰρ οἱ ποιηταὶ
 τοὺς τυχόντας μύθους ἀπερίθμουν, νῦν δὲ περὶ ὀλίγας οἰκίας
 αἱ [κάλλισται] τραγωδίαὶ συντίθενται, οἷον περὶ Ἀλκμαίωνα
 20 καὶ Οιδίπουν καὶ Ὀρέστην καὶ Μελέαγρον καὶ Θυέστην καὶ
 Τήλεφον καὶ ὅσοις ἄλλοις συμβέβηκεν ἢ παθεῖν δεινὰ ἢ ποιῆσαι.
 ἢ μὲν οὖν κατὰ τὴν τέχνην καλλίστη τραγωδία ἐκ ταύ-
 της τῆς συστάσεως ἐστὶ. διὸ καὶ οἱ Εὐριπίδῃ ἐγκαλοῦντες
 τὸ αὐτὸ ἁμαρτάνουσιν, ὅτι τοῦτο δρᾶ ἐν ταῖς τραγωδίαῖς καὶ

1453^a 1 αὖ τὸν apogr.: αὖ τὸ A^c. — 5 ἔλεος — ὅμοιον de-
 lenda esse intellexit Kitter. — 24 τὸ αὐτὸ] αὐτοὶ Reiz.

<αί> πολλὰ αὐτοῦ εἰς δυστυχίαν τελευτῶσιν. τοῦτο γὰρ ἔστιν 25
 ὡσπερ εἴρηται ὀρθόν. σημεῖον δὲ μέγιστον· ἐπὶ γὰρ τῶν σκη-
 νῶν καὶ τῶν ἀγώνων τραγικώταται αἱ τοιαῦται φαίνονται, ἂν
 κατορθωθῶσιν, καὶ ὁ Εὐριπίδης, εἰ καὶ τὰ ἄλλα μὴ εὖ οἰ-
 κονομεῖ, ἀλλὰ τραγικώτατός γε τῶν ποιητῶν φαίνεται. δευ-
 τέρα δ' ἢ πρώτη λεγομένη ὑπὸ τινῶν ἔστιν [σύστασις] ἢ 30
 διπλῆν τε τὴν σύστασιν ἔχουσα, καθάπερ ἢ Ὀδύσεια, καὶ
 τελευτῶσα ἐξ ἐναντίας τοῖς βελτίοσι καὶ χείροσιν. δοκεῖ δὲ
 εἶναι πρώτη διὰ τὴν τῶν θεάτρων ἀσθένειαν· ἀκολουθοῦσι
 γὰρ οἱ ποιηταὶ κατ' εὐχὴν ποιοῦντες τοῖς θεαταῖς. ἔστιν δὲ
 οὐχ αὕτη <ἢ> ἀπὸ τραγωδίας ἡδονὴ ἀλλὰ μᾶλλον τῆς κωμω- 35
 δίας οἰκεία· ἐκεῖ γὰρ ἂν οἱ ἔχθιστοι ὦσιν ἐν τῷ μῦθῳ, οἷον
 Ὀρέστης καὶ Αἴγισθος, φίλοι γενόμενοι ἐπὶ τελευτῆς ἐξέρχονται
 καὶ ἀποθνήσκουσι οὐδεὶς ὑπ' οὐδενός.

1453^b

14 ἔστιν μὲν οὖν τὸ φοβερὸν καὶ ἐλεεινὸν ἐκ τῆς ὄψεως
 γίνεσθαι, ἔστιν δὲ καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς συστάσεως τῶν πραγμάτων,
 ὅπερ ἐστὶ πρότερον καὶ ποιητοῦ ἀμείνονος. δεῖ γὰρ καὶ ἄνευ
 τοῦ ὄραν οὕτω συνεστῆναι τὸν μῦθον, ὥστε τὸν ἀκούοντα
 τὰ πράγματα γινόμενα καὶ φρίττειν καὶ ἐλεεῖν ἐκ τῶν συμ- 5
 βαινόντων· ἅπερ ἂν πάθοι τις ἀκούων τὸν τοῦ Οἰδίπου μῦ-
 θον. τὸ δὲ διὰ τῆς ὄψεως τοῦτο παρασκευάζειν ἀτεχνότερον
 καὶ χορηγίας δεόμενόν ἐστιν. οἱ δὲ μὴ τὸ φοβερὸν διὰ τῆς
 ὄψεως ἀλλὰ τὸ τερατῶδες μόνον παρασκευάζοντες οὐδὲν τρα-
 γωδία κοινωνοῦσιν· οὐ γὰρ πᾶσαν δεῖ ζητεῖν ἡδονὴν ἀπὸ 10
 τραγωδίας ἀλλὰ τὴν οἰκείαν. ἐπεὶ δὲ τὴν ἀπὸ ἐλέου καὶ φόβου
 διὰ μιμῆσεως δεῖ ἡδονὴν παρασκευάζειν τὸν ποιητήν, φανε-
 ρὸν ὡς τοῦτο ἐν τοῖς πράγμασις ἐμποιητέον. ποῖα οὖν δεινὰ
 ἢ ποῖα οἰκτρὰ φαίνεται τῶν συμπιπτόντων, λάβωμεν. ἀνάγκη
 δὲ ἢ φίλων εἶναι πρὸς ἀλλήλους τὰς τοιαύτας πράξεις ἢ 15

25 αἰ add. Knebel. — 30 σύστασις inducit Twining. — 31
 σύστασιν] μετάβασιν Ueberweg. — 33 θεάτρων A^o: θεατῶν apogr.
 — 35 αὕτη ἢ conl. Vahlen. 1453^b 6 Οἰδίποδος apogr.

ἐχθρῶν ἢ μηδετέρων. ἂν μὲν οὖν ἐχθρὸς ἐχθρόν, οὐδὲν ἐλεεινὸν
 οὔτε ποιῶν οὔτε μέλλων, πλὴν κατ' αὐτὸ τὸ πάθος· οὐδ' ἂν
 μηδετέρως ἔχοντες· ὅταν δ' ἐν ταῖς φιλίαις ἐγγένηται τὰ πάθη,
 οἷον εἰ ἀδελφὸς ἀδελφὸν ἢ υἱὸς πατέρα ἢ μήτηρ υἴον ἢ υἱὸς μητέρα
 20 ἀποκτείνει ἢ μέλλει ἢ τι ἄλλο τοιοῦτον δοῦναι, ταῦτα ζητητέον. τοὺς
 μὲν οὖν παρειλημμένους μύθους λύειν οὐκ ἔστιν, λέγω δὲ οἷον
 τὴν Κλυταιμνήστραν ἀποθανοῦσαν ὑπὸ τοῦ Ὁρέστου καὶ τὴν
 Ἐριφύλην ὑπὸ τοῦ Ἀλκμαίωνος, αὐτὸν δὲ εὗρίσκειν δεῖ καὶ
 τοῖς παραδεδομένοις χρῆσθαι καλῶς. τὸ δὲ καλῶς τί λέγομεν,
 25 εἴπωμεν σαφέστερον. ἔστι μὲν γὰρ οὔτω γίνεσθαι τὴν προᾶξιν,
 ὥσπερ οἱ παλαιοὶ ἐποιοῦν εἰδότας καὶ γιννώσκοντας, καθά-
 περ καὶ Εὐριπίδης ἐποίησεν ἀποκτείνουσαν τοὺς παῖδας τὴν
 Μήδειαν. ἔστιν δὲ προᾶξι μὲν, ἀγνοοῦντας δὲ προᾶξι τὸ
 δεινόν, εἴθ' ὕστερον ἀναγνωρίσαι τὴν φίλιν, ὥσπερ ὁ Σοφο-
 30 κλέους Οἰδίπους· τοῦτο μὲν οὖν ἔξω τοῦ δράματος, ἐν δ'
 αὐτῇ τῇ τραγωδίᾳ, οἷον ὁ Ἀλκμαίων ὁ Ἀστυδάμαντος ἢ ὁ
 Τηλέγονος ὁ ἐν τῷ τραυματίᾳ Ὀδυσσεῖ. ἔτι δὲ τρίτον παρὰ ταῦτα
 τὸ μέλλοντα ποιεῖν τι τῶν ἀνηκέστων δι' ἄγνοίαν ἀναγνωρίσαι
 πρὶν ποιῆσαι. καὶ παρὰ ταῦτα οὐκ ἔστιν ἄλλως. ἢ γὰρ προᾶξι
 35 ἀνάγκη ἢ μὴ καὶ εἰδότας ἢ μὴ εἰδότας. τούτων δὲ τὸ μὲν
 γινώσκοντα μελλῆσαι καὶ μὴ προᾶξι χειρίστον· τό τε γὰρ
 μισρόν ἔχει, καὶ οὐ τραγικόν· ἀπαθὲς γάρ. διόπερ οὐδεὶς
 1454^a ποιεῖ ὁμοίως εἰ μὴ ὀλιγάκις, οἷον ἐν Ἀντιγόῃ τὸν Κρέοντα
 ὁ Αἴμων. τὸ δὲ προᾶξι δεύτερον. βέλτιον δὲ τὸ ἀγνοοῦντα
 μὲν προᾶξι, πράξαντα δὲ ἀναγνωρίσαι· τό τε γὰρ μισρόν οὐ
 πρόσεστιν καὶ ἢ ἀναγνώρισις ἐκπληκτικόν. κράτιστον δὲ τὸ
 5 τελευταῖον, λέγω δὲ οἷον ἐν τῷ Κρυσφόντῃ ἢ Μερόπῃ μέλλει
 τὸν υἴον ἀποκτείνειν, ἀποκτείνει δὲ οὐ, ἀλλ' ἀνεγνώρισεν,
 καὶ ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ ἢ ἀδελφῇ τὸν ἀδελφόν, καὶ ἐν τῇ Ἑλλῃ

16 φοβερόν οὐδ' ἐλεεινὸν Ueberweg. — 19 εἰ Sylburg: ἢ
 A^c. — 20 δοῦναι apogr.: δοῦναι A^c. — 25 εἴπωμεν apogr.: εἴπομεν
 A^c. — 31 Ἀλκμαίων ὁ Gryphius: Ἀλκμαίωνος A^c. — 32 τὸ μελλῆσαι
 γινώσκοντα καὶ μὴ ποιῆσαι καὶ τέταρτον post ταῦτα add. Vahlen.
 — 33 τὸ Bonitz: τὸν A^c. 1454^a 7 Ἑλλῃ] Ἀντιόπη Valckenaer.

ὁ υἱὸς τὴν μητέρα ἐκδιδόναι μέλλον ἀνεγνώρισεν. διὰ γὰρ τοῦτο, ὅπερ πάσαι εἴρηται, οὐ περὶ πολλὰ γένη αἱ τραγωδίαί εισίν. ζητοῦντες γὰρ οὐκ ἀπὸ τέχνης ἀλλ' ἀπὸ τύχης¹⁰ εὖρον τὸ τοιοῦτον παρασκευάζειν ἐν τοῖς μύθοις. ἀναγκάζονται οὖν ἐπὶ ταύτας τὰς οἰκίας ἀπαντᾶν, ὅσαις τὰ τοιαῦτα συμβέβηκε πάθῃ.

περὶ μὲν οὖν τῆς τῶν πραγμάτων συστάσεως καὶ ποίους
 15 τινὰς εἶναι δεῖ τοὺς μύθους, εἴρηται ἱκανῶς. περὶ δὲ τὰ ἦθη¹⁵
 τέτταρά ἐστιν ὧν δεῖ στοχάζεσθαι, ἕν μὲν καὶ πρῶτον, ὅπως
 χρηστὰ ἦ. ἔξει δὲ ἦθος μὲν, ἐὰν ὥσπερ ἐλέχθη ποιῆ φανερόν ὁ
 λόγος ἢ ἡ πρᾶξις προαίρεσίν τινα [ἦ], χρηστὸν δέ, ἐὰν χρη-
 στήν. ἔστιν δὲ ἐν ἐκάστῳ γένει· καὶ γὰρ γυνή ἐστιν χρηστή
 καὶ δοῦλος, καίτοι γε ἴσως τούτων τὸ μὲν χεῖρον, τὸ δὲ ὅλως²⁰
 φαῦλόν ἐστιν. δεύτερον δὲ τὰ ἀρμότιοντα· ἐστιν γὰρ <Ατα-
 λάντης> ἀνδρεῖον μὲν τὸ ἦθος, ἀλλ' οὐχ ἀρμότιον γυναικί
 τὸ ἀνδρεῖαν ἢ δεινὴν εἶναι. τρίτον δὲ τὸ ὅμοιον· τοῦτο γὰρ
 ἕτερον τοῦ χρηστοῦ τὸ ἦθος καὶ ἀρμότιον ποιῆσαι, ὥσπερ
 εἴρηται. τέταρτον δὲ τὸ ὁμαλόν. κἂν γὰρ ἀνώμαλός τις ἦ ὁ²⁵
 τὴν μίμησιν παρέχων καὶ τοιοῦτον ἦθος ὑποτιθεῖς, ὅμως
 ὁμαλῶς ἀνώμαλον δεῖ εἶναι. ἔστιν δὲ παράδειγμα πονηρίας
 μὲν ἦθους μὴ ἀναγκαῖον [οἶον] ὁ Μενέλαος ὁ ἐν τῷ Ὀρέστη,
 τοῦ δὲ ἀπρεποῦς καὶ μὴ ἀρμότιοντος ὅ τε θρῆνος Ὀδυσσεῶς
 ἐν τῇ Σκύλλῃ καὶ ἡ τῆς Μελανίππης ῥῆσις, . . . τοῦ δὲ ἀνω-³⁰
 μάλου ἢ ἐν Ἀγλίδι Ἰφιγένεια· οὐδὲν γὰρ ἔοικεν ἢ ἰκετεύουσα
 τῇ ὑστέρῃ. χρῆ δὲ καὶ ἐν τοῖς ἦθεσιν ὥσπερ καὶ ἐν τῇ τῶν
 πραγμάτων συστάσει αἰεὶ ζητεῖν ἢ τὸ ἀναγκαῖον ἢ τὸ εἰκός,
 ὥστε τὸν τοιοῦτον τὰ τοιαῦτα λέγειν ἢ πράττειν ἢ ἀναγκαῖον

9 εἴρηται] v. 1453^a 18. — 14 cap. XV post cap. XVIII col-
 locandum esse Heinsius aliique iudicaverunt; v. praef. p. V. —
 18 fort. προαίρεσίν τινα ἢ φυγῆν. — 22 ἀνδρεῖον μὲν τι ἦθος
 Hermann. — 23 τὸ ἀπογρ.: . . ται Α° οὕτως Vahlen. — 24 ἄπερ
 εἴρηται Hermann, lacunam ante ὥσπερ statuit Spengel. — 28
 ἀναγκαῖας Thurot. — οἶος Buecheler. — 30 exemplum ἀνομοίου
 intercidisse statuit Victorius. — 34 et 35 ἢ ἀναγκαῖον Hermann.

35 ἢ εἰκός, καὶ τοῦτο μετὰ τοῦτο γίνεσθαι ἢ ἀναγκαῖον ἢ εἰκός.

φανερὸν οὖν ὅτι καὶ τὰς λύσεις τῶν μύθων ἐξ αὐτοῦ
 1454^b δεῖ τοῦ μύθου συμβαίνειν καὶ μὴ ὥσπερ ἐν τῇ Μηδείᾳ ἀπὸ
 μηχανῆς καὶ ἐν τῇ Ἰλιάδι τὰ περὶ τὸν ἀπόπλουν· ἀλλὰ μη-
 χανῆ χρηστέον ἐπὶ τὰ ἔξω τοῦ δράματος, ἢ ὅσα πρὸ τοῦ
 γέγονεν ἢ οὐχ οἷόν τε ἄνθρωπον εἰδέναι, ἢ ὅσα ὕστερον ἢ
 5 δεῖται προαγορεύσεως καὶ <θείας> ἀγγελίας· ἅπαντα γὰρ ἀπο-
 δίδομεν τοῖς θεοῖς ὄραν. ἄλογον δὲ μηδὲν εἶναι ἐν τοῖς πράγ-
 μασιν, εἰ δὲ μή, ἔξω τῆς τραγωδίας, οἷον τὸ ἐν τῷ Οἰδί-
 ποδι τῷ Σοφοκλέους. *ἐπεὶ δὲ μίμησις ἐστὶν ἢ τραγωδία
 10 γράφους· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ἀποδιδόντες τὴν ἰδίαν μορφήν
 ὁμοίους ποιοῦντες καλλίους γράφουσι· οὕτω καὶ τὸν ποιη-
 τὴν μιμούμενον καὶ ὀργίλους καὶ ῥαθύμους καὶ τᾶλλα τὰ
 τοιαῦτα ἔχοντας ἐπὶ τῶν ἡθῶν, τοιούτους ὄντας ἐπιεικεῖς
 ποιεῖν· παράδειγμα σκληρότητος οἷον τὸν Ἀχιλλεῖα Ἀγάθων
 15 καὶ Ὀμηρος. * ταῦτα δὴ <δεῖ> διατηρεῖν καὶ πρὸς τούτοις
 τὰ παρὰ τὰς ἐξ ἀνάγκης ἀκολουθούσας αἰσθησεις τῇ ποιη-
 τικῇ· καὶ γὰρ κατ' αὐτὰς ἐστὶν ἀμαρτάνειν πολλάκις, εἴρηται
 δὲ περὶ αὐτῶν ἐν τοῖς ἐκδεδομένοις λόγοις ἱκανῶς.

ἀναγνώρισις δὲ τί μὲν ἐστὶν, εἴρηται πρότερον· εἶδη δὲ 16
 20 ἀναγνωρίσεως, πρώτη μὲν ἢ ἀτεχνοτάτη καὶ ἢ πλείστη χρῶνται
 δι' ἀπορίαν, ἢ διὰ τῶν σημείων. τούτων δὲ τὰ μὲν σύμ-
 φυτα, οἷον «λόγην ἢ φοροῦσι Γηγενεῖς» ἢ ἀστέρας οἶους
 ἐν τῷ Θυέστη Καρκίνος, τὰ δὲ ἐπίκτητα, καὶ τούτων τὰ
 μὲν ἐν τῷ σώματι, οἷον οὐλαί, τὰ δὲ ἐκτός, τὰ περιδέραια
 25 καὶ οἷον ἐν τῇ Τυροῖ διὰ τῆς σκάφης. ἐστὶν δὲ καὶ ταύταις

1454^b 2 ἀπόπλουν apogr.: ἀπλοῦν A^c. — 5 θείας add. Roemer.
 — 8 ἐπεὶ . . . Ὀμηρος v. 15 ad superiorem partem capitis perti-
 nent. — 9 ἢ καθ' ἡμᾶς Stahr.: ἡμᾶς A^c. — 15 δὴ δεῖ Ald.: δὴ A^c
 δεῖ apogr. — 16 τὰ apogr.: τὰς A^c. — 22 λόγην et ἀστέρας Hein-
 sius. — 24 περιδέραια Paccius: περιδέρρα A^c. — 25 οἷον apogr.:
 οἶ A^c. — τούτοις A^c.

χρῆσθαι ἢ βέλτιον ἢ χεῖρον, οἷον Ὀδυσσεὺς διὰ τῆς οὐλῆς
 ἄλλως ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῆς τροφοῦ καὶ ἄλλως ὑπὸ τῶν συ-
 βοτῶν· εἰσὶ γὰρ αἱ μὲν πίστεως ἕνεκα ἀτεχνότεραι, καὶ αἱ
 τοιαῦται πᾶσαι, αἱ δὲ ἐκ περιπετείας, ὥσπερ ἡ ἐν τοῖς Νί-
 πτροις, βελτίους. δεύτεραι δὲ αἱ πεποιημένα ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ, ³⁰
 [διὸ ἀτεχνοί], οἷον Ὀρέστης ἐν τῇ Ἰριγενείᾳ ἀνεγνωρίσεν ὅτι
 Ὀρέστης· ἐκείνη μὲν γὰρ διὰ τῆς ἐπιστολῆς, ἐκεῖνος δὲ αὐτὸς
 λέγει ἃ βούλεται ὁ ποιητὴς ἄλλ' οὐχ ὁ μῦθος· διὸ ἐγγύς τι
 τῆς εἰρημένης ἁμαρτίας ἐστίν· ἐξῆν γὰρ ἂν ἔνια καὶ ἐνεργεῖν.
 καὶ ἐν τῷ Σοφοκλέους Τηρεῖ ἢ τῆς κερκίδος φωνῆ. ἡ τρίτη ³⁵
 διὰ μνήμης τῷ αἰσθέσθαι τι ἰδόντα, ὥσπερ ἡ ἐν Κυπρίοις ^{1457a}
 τοῖς Δικαιογένοισι, ἰδὼν γὰρ τὴν γραφὴν ἔκλαυσεν· καὶ ἡ
 ἐν Ἀκλίνου ἀπολόγῳ, ἀκούων γὰρ τοῦ κίθαριστοῦ καὶ μνη-
 σθεῖς ἐδάκρυσεν, ὅθεν ἀνεγνωρίσθησαν. τετάρτη δὲ ἡ ἐκ συλ-
 λογισμοῦ, οἷον ἐν Χοηφόροις, ὅτι ὁμοίος τις ἐλήλυθεν, ὁμοίος ⁵
 δὲ οὐδεὶς ἄλλ' ἢ ὁ Ὀρέστης, οὗτος ἄρα ἐλήλυθεν. καὶ ἡ Πολυ-
 είδου τοῦ σοφιστοῦ περὶ τῆς Ἰριγενείας· εἰκὸς γὰρ τὸν Ὀρέ-
 στην συλλογίσασθαι, ὅτι ἡ τ' ἀδελφὴ ἐτύθη καὶ αὐτῷ συμ-
 βαίνει θύεσθαι. καὶ ἐν τῷ Θεοδέκτου Τυδεῖ, ὅτι ἐλθῶν ὡς
 εὐρήσων υἱὸν αὐτὸς ἀπόλλυται. καὶ ἡ ἐν τοῖς Φινεΐδαις· ¹⁰
 ἰδοῦσαι γὰρ τὸν τόπον συνελογίσαντο τὴν εἰμαρμένην, ὅτι ἐν
 τούτῳ εἴμαρτο ἀποθανεῖν αὐταῖς, καὶ γὰρ ἐξετέθησαν ἐνταῦθα.
 ἔστιν δὲ τις καὶ συνθετὴ ἐκ παραλογισμοῦ τοῦ θεάτρου, οἷον
 ἐν τῷ Ὀδυσσεῖ τῷ ψευδαγγέλῳ· ὁ μὲν γὰρ τὸ τόξον ἔφη
 γνώσεσθαι ὃ οὐχ ἑωράκει, τὸ δὲ ὡς δὴ ἐκείνου ἀναγνω- ¹⁵
 ριοῦντος διὰ τούτου, ποιῆσαι παραλογισμόν. πασῶν δὲ βελ-
 τίστη ἀναγνώρισις ἡ ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων τῆς ἐκπλήξεως

29 χείρους post πᾶσαι add. Spengel. — 31 ἀνεγνωρίσθη Spengel.
 — 33 διὸ ἐγγύς τι Vahlen: διότι ἐγγύς A°. — 35 ἡ τρίτη Spengel: ἡτοι
 τῆι A°. 1455^a 3 ἀπολόγῳ apogr.: ἀπὸ λόγων A°. — 5 Χοηφόροις
 Victorius: Χλοηφόροις A°. — 6 Πολυείδους A°. — 10 τοῖς Φινεΐδαις
 Reiz: τοῖς Φινίδαις A°. — 11 fort. ἰδόντες et αὐτοῖς. — 13 θεάτρου]
 θατέρου Hermann. — 14 ὁ μὲν apogr.: τὸ μὲν A°. — 15 δὴ
 Tyrwhitt: δι' A°. — 17 ἐκπλήξεως apogr.: πλήξεως A°.

γυγνομένης δι' εικότων, οἶον [ὁ] ἐν τῷ Σοφοκλέους Οιδί-
ποδι καὶ τῇ Ἰφιγενείᾳ· εἰκὸς γὰρ βούλεσθαι ἐπιθεῖναι γραμ-
20 ματα. αἶ γὰρ τοιαῦται μόναι ἄνευ τῶν πεποιημένων σημείων
καὶ δεραίων. δεῦτεραι δὲ αἶ ἐκ συλλογισμοῦ.

* δεῖ δὲ τοὺς μύθους συνιστάναι καὶ τῇ λέξει [συν-] 17
απεργάζεσθαι ὅτι μάλιστα πρὸ ὁμμάτων τιθέμενον — οὕτω γὰρ
ἂν ἐναργέστατα [ὁ] ὁρῶν ὥσπερ παρ' αὐτοῖς γυγνόμενος τοῖς
25 πραττομένοις εὐρίσκοι τὸ πρέπον καὶ ἥκιστα ἂν λανθάνοι
[το] τὰ ὑπεναντία· σημεῖον δὲ τούτου ὁ ἐπετιμᾶτο Καρκίνῳ·
ὁ γὰρ Ἀμφιάραος ἐξ ἱεροῦ ἀνήει, ὃ μὴ ὁρῶντ' ἂν τὸν θεα-
τὴν ἐλάνθανεν, ἐπὶ δὲ τῆς σκηνῆς ἐξέπεσεν δυσχερανάντων
τοῦτο τῶν θεατῶν — ὅσα δὲ δυνατὸν καὶ τοῖς σχήμασιν συν-
30 απεργαζόμενον. πιθανώτατοι γὰρ ἀπὸ τῆς αὐτῆς φύσεως οἱ
ἐν τοῖς πάθεσιν εἰσιν καὶ χειμαίνει ὁ χειμαζόμενος καὶ χαλε-
παίνει ὁ ὀργιζόμενος ἀληθινώτατα. διὸ εὐφυοῦς ἢ ποιητικὴ
ἐστὶν ἢ μανικοῦ· τούτων γὰρ οἱ μὲν εὐπλαστοὶ οἱ δὲ ἐκστα-
τικοὶ εἰσιν.*

1455 b τούτους τε λόγους καὶ τοὺς πεποιημένους δεῖ καὶ αὐτὸν
ποιοῦντα ἐκτίθεσθαι καθόλου, εἴθ' οὕτως ἐπεισοδιοῦν καὶ
παρατείνειν. λέγω δὲ οὕτως ἂν θεωρεῖσθαι τὸ καθόλου οἶον
τῆς Ἰφιγενείας· τυθείσης τινὸς κόρης καὶ ἀφανισθείσης ἀδή-
5 λως τοῖς θύσασιν, ἰδρυνθείσης δὲ εἰς ἄλλην χώραν, ἐν ἣ
νόμος ἦν τοὺς ξένους θύειν τῇ θεῷ, ταύτην ἔσχε τὴν ἱερω-
σύνην· χρόνῳ δὲ ὕστερον τῷ ἀδελφῷ συνέβη ἐλθεῖν τῆς
ἱερείας — τὸ δὲ ὅτι ἀνεῖλεν ὁ θεὸς [διὰ τίνα αἰτίαν ἔξω τοῦ

18 ὁ del. Vahlen. — 21 περιδεραίων apogr. — 22 δεῖ . . . εἰσίν
(v. 34) ordinem disputationis interrumpunt. — 24 ὁ om. Ald. —
26 το del. Vahlen. — 27 ἀνήει apogr.: ἂν εἴη A°. — ὁρῶντ' ἂν
Vahlen: ὁρῶντα A° ὁρῶντα τὸν ποιητὴν Dacier. — 30 αὐτῆς τῆς
Tyrwhitt. — 33 ἐκστατικοὶ cod. Victorii: ἐξεταστικοὶ A°.
1455^b 1 τοὺς τε λόγους καὶ τοὺς παρελημμένους suspic. Vahlen;
v. adn. ad 1455^a 22. — 2 ἐπεισοδιοῦν apogr.: ἐπεισοδίου A°. —
— 3 παρατείνειν Victorius: περιτείνειν A°. — 8 τὸ δὲ διὰ τίνα αἰ-
τίαν ἔξω τοῦ καθόλου, ὅτι ἀνεῖλεν ὁ θεὸς ἐλθεῖν ἐκεῖ Ueberweg.

καθόλου] ἔλθειν ἐκεῖ καὶ ἐρ' ὅ τι δὲ ἔξω τοῦ μύθου — ἔλθων
 δὲ καὶ ληφθεὶς θύεσθαι μέλλων ἀνεγνώρισεν — εἶθ' ὡς Εὐρι-¹⁰
 πίδης εἶθ' ὡς Πολύειδος ἐποίησεν, κατὰ τὸ εἰκὸς εἰπών, ὅτι
 οὐκ ἄρα μόνον τὴν ἀδελφὴν ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἔδει τυθῆναι —
 καὶ ἐντεῦθεν ἡ σωτηρία. μετὰ ταῦτα δὲ ἤδη ὑποθέντα τὰ
 ὀνόματα ἐπεισοδιοῦν, ὅπως δὲ ἔσται οἰκεῖα τὰ ἐπεισόδια, οἶον
 ἐν τῷ Ὁρέστη ἡ μανία δι' ἧς ἐλήφθη καὶ ἡ σωτηρία διὰ¹⁵
 τῆς καθάρσεως. ἐν μὲν οὖν τοῖς δράμασιν τὰ ἐπεισόδια σύν-
 τομα, ἡ δ' ἐποποιία τούτοις μηκύνεται. τῆς γὰρ Ὀδυσσεύου
 μικρὸς ὁ λόγος ἐστίν· ἀποδημοῦντός τινος ἔτη πολλὰ καὶ
 παραφυλαττομένου ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ μόνου ὄντος, ἔτι
 δὲ τῶν οἴκοι οὕτως ἐχόντων ὥστε τὰ χρήματα ὑπὸ μνηστή-²⁰
 ρων ἀναλίσκεσθαι καὶ τὸν υἱὸν ἐπιβουλεύεσθαι, αὐτὸς [δὲ]
 ἀφικνεῖται χειμασθεὶς, καὶ ἀναγνωρίσας τινὰς [αὐτὸς] ἐπιθέ-
 μενος αὐτὸς μὲν ἐσώθη, τοὺς δ' ἐχθροὺς διέφθειρε. τὸ μὲν
 οὖν ἴδιον τοῦτο, τὰ δ' ἄλλα ἐπεισόδια.

18 ἔστι δὲ πάσης τραγωδίας τὸ μὲν δέσις τὸ δὲ λύσις, τὰ²⁵
 μὲν ἔξωθεν καὶ ἔνια τῶν ἔσωθεν πολλάκις ἢ δέσις, τὸ δὲ
 λοιπὸν ἢ λύσις. λέγω δὲ δέσιν μὲν εἶναι τὴν ἀπ' ἀρχῆς
 μέχρι τούτου τοῦ μέρους, ὃ ἔσχατόν ἐστιν ἐξ οὗ μεταβαίνειν
 εἰς εὐτυχίαν (ἐκ δυστυχίας συμβαίνει ἢ ἐξ εὐτυχίας εἰς δυσ-
 τυχίαν), λύσιν δὲ τὴν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς μεταβάσεως μέχρι³⁰
 τέλους· ὥσπερ ἐν τῷ Λυγχεῖ τῷ Θεοδόκτου δέσις μὲν τὰ τε
 προπεπραγμένα καὶ ἡ τοῦ παιδίου λῆψις καὶ πάλιν ἡ αὐτῶν
 δη... ἀπὸ τῆς αἰτιάσεως τοῦ θανάτου μέχρι τοῦ τέλους.

τραγωδίας δὲ εἶδη εἰσὶ τέσσαρα, τσαῦτα γὰρ καὶ τὰ
 μέρη ἐλέχθη, ἡ μὲν πεπλεγμένη, ἧς τὸ ὅλον ἐστὶν περιπέτεια³⁵

9 fort. ἔξω τοῦ καθόλου τοῦ μύθου. — 16 δράμασι apogr. ἄρμα-
 σιν A°. — 19 Ποσειδῶνος] θεοῦ coni. Vahlen. — ἔτι apogr.: ἐπεὶ
 A°. — 21 δὲ om. Ald. — αὐτὸς ἐπιθ.] αὐτοῖς ἐπιθ. Ald. — 26
 πολλάκις post ἔξωθεν transposuit Ueberweg. — 29 ἐκ δυστυχίας
 ... δυστυχίαν suppl. Vahlen. — 33 ἀπαγωγή, λύσις δ' ἢ exci-
 disse putavit Vahlen, fort. ἢ αὐτῶν δήλωσις λύσις ἀπό. — 34
 τὰ μέρη] τὰ μέρη τοῦ μύθου Ueberweg. — 35 ἐλέχθη, v. 1452^b 9.

1456^a καὶ ἀναγνώρισις, ἣ δὲ παθητικὴ, οἷον οἱ τε Αἴαντες καὶ οἱ
 Ἰξίονες, ἣ δὲ ἠθικὴ, οἷον αἱ Φθιώτιδες καὶ ὁ Πηλεὺς· τὸ δὲ
 τέταρτον τερατῶδες, οἷον αἱ τε Φορκίδες καὶ Προμηθεὺς καὶ
 ὅσα ἐν ἄδου. μάλιστα μὲν οὖν ἅπαντα δεῖ πειραῖσθαι ἔχειν,
 5 εἰ δὲ μὴ, τὰ μέγιστα καὶ πλεῖστα, ἄλλως τε καὶ ὡς νῦν συκο-
 φαντοῦσιν τοὺς ποιητάς· γεγονότων γὰρ καθ' ἕκαστον μέρος
 ἀγαθῶν ποιητῶν, ἐκάστου τοῦ ἰδίου ἀγαθοῦ ἀξιούσι τὸν ἕνα
 ὑπερβάλλειν. * δίκαιον δὲ καὶ τραγωδίαν ἄλλην καὶ τὴν αὐτὴν
 λέγειν οὐδὲν ἕως τῷ μῦθῳ, τοῦτο δέ, ὣν ἡ αὐτὴ πλοκὴ
 10 καὶ λύσις. πολλοὶ δὲ πλέξαντες εὖ λύουσι κακῶς· δεῖ δὲ
 ἄμφω αἰεὶ κρατεῖσθαι. * χρὴ δὲ ὅπερ εἴρηται πολλάκις με-
 μνησθαι καὶ μὴ ποιεῖν ἐποποιικὸν σύστημα τραγωδίαν. ἐπο-
 ποιικὸν δὲ λέγω [δὲ] τὸ πολύμυθον, οἷον εἴ τις τὸν τῆς Ἰλιά-
 δος ὄλον ποιῶ μῦθον. ἐκεῖ μὲν γὰρ διὰ τὸ μῆκος λαμβάνει
 15 τὰ μέρη τὸ πρόπον μέγεθος, ἐν δὲ τοῖς δράμασι πολὺ παρὰ
 τὴν ὑπόληψιν ἀποβαίνει. σημεῖον δέ· ὅσοι πέρσιν Ἰλίου ὄλην
 ἐποίησαν καὶ μὴ κατὰ μέρος ὥσπερ Εὐριπίδης, <ἦ> Νιόβην
 καὶ μὴ ὥσπερ Αἰσχύλος, ἢ ἐκπίπτουσι ἢ κακῶς ἀγωνίζονται·
 ἐπεὶ καὶ Ἀγάθων ἐξέπεσεν ἐν τούτῳ μόνω· ἐν δὲ ταῖς περι-
 20 πετελαῖς καὶ ἐν τοῖς ἀπλοῖς πράγμασι στοχάζεται ὡν βούλονται
 θαυμαστῶς· ἔστιν δὲ τοῦτο, ὅταν ὁ σοφὸς μὲν μετὰ πονηρίας
 <δὲ> ἐξαπατηθῇ, ὥσπερ Σίσυφος, καὶ ὁ ἀνδρεῖος μὲν ἄδικος
 δὲ ἠττηθῇ· τραγικὸν γὰρ τοῦτο καὶ φιλόανθρωπον· ἔστιν δὲ
 τοῦτο <καὶ> εἰκὸς ὥσπερ Ἀγάθων λέγει· εἰκὸς γὰρ γίνεσθαι
 25 πολλὰ καὶ παρὰ τὸ εἰκός.

1456^a 3 τερατῶδες Schrader: ὅης A^o τὸ δὲ τέταρτον ἡ ἀπλῆ, οἷον . . . παρέκβασις δὲ ἡ τερατῶδης Ueberweg. — 5 τε apogr.: γε A^o. — 7 ἐκάστου apogr.: ἕκαστον A^o. — 8 δίκαιον . . . κρατεῖσθαι v. 10 pertinent ad 1455^b 25—33. — 9 τούτῳ Bursian. — 11 κρατεῖσθαι Vahlen. — 13 λέγω τὸ apogr. — 17 ἦ add. Vahlen. — 20 στοχάζεται Heinsius; recte, nisi ἐστοχάζετο mavis, στοχάζονται A^o. — 22 δὲ add. apogr. — 23 τραγικὸν . . . φιλόανθρωπον in codd. ante ἔστιν δὲ τοῦτο v. 21 collocata huc reuocavit Susemihl. — 24 καὶ add. Susemihl.

καὶ τὸν χορὸν δὲ ἕνα δεῖ ὑπολαβεῖν τῶν ὑποκριτῶν καὶ μῦθον εἶναι τοῦ ὅλου καὶ συναγωνίζεσθαι μὴ ὡς περὶ Εὐριπίδῃ ἀλλ' ὡς περὶ Σοφοκλεῖ. τοῖς δὲ λοιποῖς τὰ ἀδόμυνα <οὐδὲν> μᾶλλον τοῦ μύθου ἢ ἄλλης τραγωδίας ἐστίν· διὸ ἐμβόλιμα ἄδουσιν πρώτου ἄρξαντος Ἀγάθωνος τοῦ τοιοῦτου. 30 καίτοι τί διαφέρει ἢ ἐμβόλιμα ἄδειν ἢ εἰ ῥῆσιν ἐξ ἄλλου εἰς ἄλλο ἀρμόττοι ἢ ἐπεισόδιον ὅλον;

19 περὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ἤδη εἴρηται, λοιπὸν δὲ περὶ λέξεως καὶ διανοίας εἰπεῖν. τὰ μὲν οὖν περὶ τὴν διάνοιαν ἐν τοῖς περὶ ῥητορικῆς κείσθω· τοῦτο γὰρ ἴδιον μᾶλλον ἐκείνης τῆς μεθόδου. ἔστι δὲ κατὰ τὴν διάνοιαν ταῦτα, ὅσα ὑπὸ τοῦ λόγου δεῖ παρασκευασθῆναι. μέρη δὲ τούτων τό τε ἀποδεικνύναι καὶ τὸ λύειν καὶ τὸ πάθη παρασκευάζειν, οἷον ἔλεον ἢ φόβον ἢ ὀργὴν καὶ ὅσα τοιαῦτα, καὶ ἔτι μέγεθος καὶ 1456^b μικρότητα. δῆλον δὲ ὅτι καὶ [ἐν] τοῖς πράγμασιν ἀπὸ τῶν αὐτῶν ιδεῶν δεῖ χρῆσθαι, ὅταν ἢ ἐλεεινὰ ἢ δεινὰ ἢ μεγάλα ἢ εἰκότα δέη παρασκευάζειν· πλὴν τοσοῦτον διαφέρει, ὅτι τὰ μὲν δεῖ φαίνεσθαι ἄνευ διδασκαλίας, τὰ δὲ ἐν τῷ λόγῳ ὑπὸ 5 τοῦ λέγοντος παρασκευάζεσθαι καὶ παρὰ τὸν λόγον γίνεσθαι. τί γὰρ ἂν εἴη τοῦ λέγοντος ἔργον, εἰ φανοῖτο ἠδέα <ἢ δεινὰ αὐτὰ> καὶ μὴ διὰ τὸν λόγον;

τῶν δὲ περὶ τὴν λέξιν ἐν μὲν ἐστὶν εἶδος θεωρίας τὰ σχήματα τῆς λέξεως, ἃ ἐστὶν εἰδέναί τῆς ὑποκριτικῆς καὶ τοῦ 10 τὴν τοιαύτην ἔχοντος ἀρχιτεκτονικῆν, οἷον τί ἐντολὴ καὶ τί εὐχὴ καὶ διήγησις καὶ ἀπειλή καὶ ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον. παρὰ γὰρ τὴν τούτων γνῶσιν ἢ ἄγνοιαν οὐδὲν εἰς τὴν ποιητικὴν ἐπιτίμημα φέρεται ὅτι καὶ ἄξιον σπουδῆς. τί γὰρ ἂν τις ὑπολάβοι ἡμαρτηθῆναι ἢ Πρω- 15

28 ἀδόμυνα Madius: διδόμυνα A^c. — 29 οὐδὲν add. Vahlen, οὐ Madius. — 33 ἤδη apogr.: ἡδ' A^c. — 34 λέξεις καὶ διαν. Hermann: λέξεις ἢ διαν. A^c διαν. καὶ λέξ. Spengel. 1456^b 2 μικρότητα apogr.: μικρότητας A^c. — ἐν induxit Ueberweg. — 7 ἠδέα] ἡδη ἃ δεῖ Tyrwhitt, ἡδη δι' αὐτά Susseml.

ταγόρας ἐπιτιμᾶ, ὅτι εὐχεσθαι οἰόμενος ἐπιτάττει εἰπὼν «μῆνιν ἄειδε θεά», τὸ γὰρ κελεῦσαι φησὶν ποιεῖν τι ἢ μὴ ἐπιταξίς ἐστιν. διὸ παρείσθω ὡς ἄλλης καὶ οὐ τῆς ποιητικῆς ὄν θεώρημα.

20 τῆς δὲ λέξεως ἀπάσης τὰδ' ἐστὶ τὰ μέρη, στοιχεῖον συλ-
 λαβῆ συνδεσμος ὄνομα ῥῆμα * ἄρθρον * πτώσις λόγος. στοι-
 χεῖον μὲν οὖν ἐστὶν φωνὴ ἀδιαίρετος, οὐ πᾶσα δὲ ἄλλ' ἐξ
 ἧς πέφυκε συνετὴ γίνεσθαι φωνή — καὶ γὰρ τῶν θηρίων
 εἰσὶν ἀδιαίρετοι φωναί, ὧν οὐδεμίαν λέγω στοιχεῖον — ταύ-
 25 τῆς δὲ μέρη τό τε φωνῆεν καὶ τὸ ἡμίφωνον καὶ ἄφωνον.
 ἔστιν δὲ φωνῆεν μὲν <τὸ> ἄνευ προσβολῆς ἔχον φωνήν
 ἀκουστήν, ἡμίφωνον δὲ τὸ μετὰ προσβολῆς ἔχον φωνήν ἀκου-
 στήν, οἷον τὸ Σ καὶ τὸ Ρ, ἄφωνον δὲ τὸ μετὰ προσβολῆς
 καθ' αὐτὸ μὲν οὐδεμίαν ἔχον φωνήν, μετὰ δὲ τῶν ἐχόντων
 30 τινὰ φωνήν γινόμενον ἀκουστόν, οἷον τὸ Γ καὶ τὸ Δ. ταῦτα
 δὲ διαφέρει σχήμασιν τε τοῦ στόματος καὶ τόποις καὶ δασύ-
 τητι καὶ ψιλότητι καὶ μήκει καὶ βραχύτητι, ἔτι δὲ ὀξύτητι
 καὶ βαρύτητι καὶ τῷ μέσῳ· περὶ ὧν καθ' ἕκαστον ἐν τοῖς
 μετρικοῖς προσήκει θεωρεῖν. συλλαβὴ δὲ ἐστὶν φωνὴ ἄσημος
 35 συνθετὴ ἐξ ἀφώνου καὶ φωνῆν ἔχοντος <ἢ πλείονων ἀφώ-
 νων καὶ φωνῆν ἔχοντος> καὶ γὰρ τὸ ΓΑ ἄνευ τοῦ Ρ συλ-
 λαβὴ καὶ μετὰ τοῦ Ρ, οἷον τὸ ΓΡΑ. ἀλλὰ καὶ τούτων θεω-
 ρῆσαι τὰς διαφορὰς τῆς μετρικῆς ἐστὶν. σύνδεσμος δὲ ἐστὶν
 1457^a φωνὴ ἄσημος ἢ οὔτε κωλύει οὔτε ποιεῖ φωνήν μίαν σημα-
 ντικὴν ἐκ πλείονων φωνῶν, πεφυκυῖα συντίθεσθαι [καὶ ἐπὶ
 τῶν ἄκρων καὶ ἐπὶ τοῦ μέσου], ἣν μὴ ἀρμόττει ἐν ἀρχῇ
 λόγου τιθέναι καθ' αὐτόν, οἷον μὲν η τοι δε· ἢ φωνὴ ἄση-
 5 μος ἢ ἐκ πλείονων μὲν φωνῶν, μιᾶς σημαντικῶν δὲ ποιεῖν

21 ἄρθρον ante ὄνομα posuit Spengel, vide infra 1457^a 6, ubi definitione ἄρθρον ordo verborum turbatur. — 36 τὸ ΓΡ ἄνευ τοῦ Α συλλ ... Α οἷον Α°. 1457^a 2 πεφυκυῖα Winstanley: πεφυκυῖαν Α°. — 3 ἣν μὴ ἀρμόττει apogr. — 4 καθ' αὐτήν Tyrwhitt. — ἤτοι vulgo. — 5 σημαντικῶν Robortelli: σημαντικόν Α°.

πέφυκεν μίαν σημαντικὴν φωνήν, ἄρθρον δ' ἐστὶ φωνῆ
 ἄσημος ἢ λόγου ἀρχὴν ἢ τέλος ἢ διορισμὸν δηλοῖ, οἷον τὸ
 ἀμφὶ καὶ τὸ περὶ καὶ τὰ ἄλλα. [ἢ φωνῆ ἄσημος ἢ οὔτε κωλύει
 οὔτε ποιεῖ φωνὴν μίαν σημαντικὴν ἐκ πλειόνων φωνῶν πε-
 φυκυῖα τίθεσθαι καὶ ἐπὶ τῶν ἄκρων καὶ ἐπὶ τοῦ μέσου.] ¹⁰
 ὄνομα δέ ἐστι φωνῆ συνθετὴ σημαντικὴ ἄνευ χρόνου ἧς μέρος
 οὐδέν ἐστι καθ' αὐτὸ σημαντικόν· ἐν γὰρ τοῖς διπλοῖς οὐ χρώ-
 μεθα ὡς καὶ αὐτὸ καθ' αὐτὸ σημαῖνον, οἷον ἐν τῷ Θεοδώρῳ τὸ
 δῶρον οὐ σημαίνει. ῥῆμα δὲ φωνῆ συνθετὴ σημαντικὴ μετὰ
 χρόνου ἧς οὐδέν μέρος σημαίνει καθ' αὐτό, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ¹⁵
 ὀνομάτων· τὸ μὲν γὰρ ἄνθρωπος ἢ λευκόν οὐ σημαίνει τὸ ποτέ,
 τὸ δὲ βαδίζει ἢ βεβήδικεν προσσημαίνει τὸ μὲν τὸν παρόντα
 χρόνον τὸ δὲ τὸν παρεληλυθότα. πτώσις δ' ἐστὶν ὀνόματος
 ἢ ῥήματος ἢ μετὰ τὸ κατὰ <τὸ> τούτου ἢ τούτῳ σημαῖνον
 καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἢ δὲ κατὰ τὸ ἐνὶ ἢ πολλοῖς, οἷον ἄνθρωποι ²⁰
 ἢ ἄνθρωπος, ἢ δὲ κατὰ τὰ ὑποκριτικά, οἷον κατ' ἐρώτησιν
 ἐπίταξιν· τὸ γὰρ <ἄρ'> ἐβάδισεν ἢ βάδιζε πτώσις ῥήματος
 κατὰ ταῦτα τὰ εἶδη ἐστίν. λόγος δὲ φωνῆ συνθετὴ σημαν-
 τικὴ ἧς ἔνια μέρη καθ' αὐτὰ σημαίνει τι· οὐ γὰρ ἅπας λόγος
 ἐκ ῥημάτων καὶ ὀνομάτων σύγκεται, ἀλλ' ἐνδέχεται ἄνευ ²⁵
 ῥημάτων εἶναι λόγον, οἷον ὁ τοῦ ἀνθρώπου ὀρισμός, μέρος
 μέντοι αἰεὶ τι σημαῖνον ἔξει. [οἷον ἐν τῷ 'βαδίζει Κλέων' ὁ
 Κλέων.] εἷς δὲ ἐστὶ λόγος διχῶς, ἢ γὰρ ὁ ἐν σημαίνων, ἢ
 ὁ ἐκ πλειόνων συνδέσμων, οἷον ἡ Ἰλιάς μὲν συνδέσμων εἷς, ὁ
 δὲ τοῦ ἀνθρώπου τῷ ἐν σημαίνειν. ³⁰

21 ὀνόματος δὲ εἶδη τὸ μὲν ἀπλοῦν, ἀπλοῦν δὲ λέγω ὃ
 μὴ ἐκ σημαίνοντων σύγκεται, οἷον γῆ, τὸ δὲ διπλοῦν· τούτου

8 ἀμφὶ Hartung: φ̄ μ̄ ῑ A^o φημί Ald. — ἢ . . . μέσον (v. 10)
 del. Hermann. — 17 βαδίζει Gryphius: βαδίζεῖν A^o. — 19 τὸ
 add. apogr. — 22 ἄρ' add. Vahlen. — βάδιζε apogr.: ἐβάδιζεν
 A^o. — 26 οἷον ὁ . . . ὀρισμός in codd. post σύγκεται (v. 25) scripta
 huc revocavit Spengel. — 27 βαδίζει apogr.: βαδίζεῖν A^o, οἷον
 'ἐν τῷ βαδίζεῖν', 'Κλέων ὁ Κλέωνος' Susemihl. — 29 συνδέσμων
 apogr.: συνδέσμων A^o. — 30 τῷ apogr.: τὸ A^o.

δὲ τὸ μὲν ἐκ σημαίνοντος [καὶ ἀσήμου], πλὴν οὐκ ἐν τῷ
 ὀνόματι σημαίνοντος, καὶ ἀσήμου, τὸ δὲ ἐκ σημαίνοντων
 35 σύγκειται. εἴη δ' ἂν καὶ τριπλοῦν καὶ τετραπλοῦν ὄνομα καὶ
 1457^b πολλαπλοῦν, οἷον τὰ πολλὰ τῶν μεγαλείων, οἷον Ἐρμο-
 καϊκόξανθος. ἅπαν δὲ ὄνομά ἐστιν ἢ κύριον ἢ γλωττα
 ἢ μεταφορὰ ἢ κόσμος ἢ πεποιημένον ἢ ἐπεκτεταμένον ἢ
 ὑφηρημένον ἢ ἐξηλλαγμένον. λέγω δὲ κύριον μὲν ὧ̄ χρῶν-
 5 ται ἕκαστοι, γλωτταν δὲ ὧ̄ ἕτεροι, ὥστε φανερόν ὅτι καὶ
 γλωτταν καὶ κύριον εἶναι δυνατόν τὸ αὐτό, μὴ τοῖς αὐτοῖς
 δέ· τὸ γὰρ σίγγνον Κυπρίοις μὲν κύριον, ἡμῖν δὲ γλωττα.
 μεταφορὰ δὲ ἐστὶν ὀνόματος ἀλλοτρίου ἐπιφορὰ ἢ ἀπὸ τοῦ
 γένους ἐπὶ εἶδος ἢ ἀπὸ τοῦ εἶδους ἐπὶ τὸ γένος ἢ ἀπὸ τοῦ
 εἶδους ἐπὶ εἶδος ἢ κατὰ τὸ ἀνάλογον. λέγω δὲ ἀπὸ γένους
 10 μὲν ἐπὶ εἶδος, οἷον «νηῦς δέ μοι ἦδ' ἔστηκεν» τὸ γὰρ ὄρ-
 μεῖν ἐστὶν ἐστάναι τι. ἀπ' εἶδους δὲ ἐπὶ γένος, <οἷον> «ἢ
 δὴ μυρὶ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργεν» τὸ γὰρ μυρίον πολὺ <τί>
 ἐστὶν, ὧ̄ νῦν ἀντὶ τοῦ πολλοῦ κέχρηται. ἀπ' εἶδους δὲ ἐπὶ
 εἶδος, οἷον «χαλκῶ ἀπὸ ψυχὴν ἀρύσας» καὶ «ταμῶν ἀτειρέι
 15 χαλκῶ.» ἐνταῦθα γὰρ τὸ μὲν ἀρύσαι ταμεῖν, τὸ δὲ ταμεῖν
 ἀρύσαι εἴρηκεν· ἄμφω γὰρ ἀφελεῖν τί ἐστὶν. τὸ δὲ ἀνάλογον
 λέγω, ὅταν ὁμοίως ἔχη τὸ δεύτερον πρὸς τὸ πρῶτον καὶ τὸ
 τέταρτον πρὸς τὸ τρίτον· ἐρεῖ γὰρ ἀντὶ τοῦ δευτέρου τὸ τέταρ-
 20 σιν ἀνθ' οὗ λέγει πρὸς ὃ ἐστὶ. λέγω δὲ οἷον ὁμοίως ἔχει
 φιάλη πρὸς Διόνυσον καὶ ἀσπίς πρὸς Ἄρη· ἐρεῖ τοίνυν τὴν
 φιάλην ἀσπίδα Διονύσου καὶ τὴν ἀσπίδα φιάλην Ἄρεως. ἢ
 ὃ γῆρας πρὸς βίον, καὶ ἐσπέρα πρὸς ἡμέραν· ἐρεῖ τοίνυν
 τὴν ἐσπέραν γῆρας ἡμέρας, καὶ τὸ γῆρας ἐσπέραν βίου ἢ,

34 ὀνόματι Vahlen: ὀνόματος A^c. — 36 μεγαλιωτῶν ἐρμ. A^c
 μεγαλειότερων οἷον Hermann. 1457^b 2 κόσμος infra non de-
 finitur. — 3 ἀφηρημένον Spengel, ut infra v. 1458^a 1. — 8 τὸ om.
 apogr. — 12 τί add. Twining. — 24 ἡμέρας . . . δυσμὰς apogr.:
 ἡμέρας ἢ ὡσπ. Ἐμπ. καὶ τ. γ. ε. β. ἢ δυσμὰς A^c.

ὡσπερ Ἐμπεδοκλῆς, δυσμὰς βίου. ἐνίοις δ' οὐκ ἔστιν ὄνομα 25
 κείμενον τῶν ἀνάλογον, ἀλλ' οὐδὲν ἤττον ὁμοίως λεχθήσεται·
 οἶον τὸ τὸν καρπὸν μὲν ἀφιέναι σπείρειν, τὸ δὲ τὴν φλόγα
 ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀνώνυμον· ἀλλ' ὁμοίως ἔχει τοῦτο πρὸς τὸν
 ἡλίον καὶ τὸ σπείρειν πρὸς τὸν καρπὸν, διὸ εἴρηται «σπεί-
 ρων θεοκτίσταν φλόγα.» ἔστι δὲ τῷ τρόπῳ τούτῳ τῆς μετα- 30
 φορᾶς χρῆσθαι καὶ ἄλλως, προσαγορεύσαντα τὸ ἀλλότριον
 ἀποφῆσαι τῶν οἰκείων τι, οἶον εἰ τὴν ἀσπίδα εἴποι φιάλην
 μὴ Ἄρεως ἀλλ' ἄοινον. πεποιημένον δ' ἔστιν ὃ ὅπως μὴ
 καλούμενον ὑπὸ τινῶν αὐτὸς τίθεται ὁ ποιητής, δοκεῖ γὰρ
 ἔνια εἶναι τοιαῦτα, οἶον τὰ κέρατα ἐρνύγας καὶ τὸν ἱερέα ἀρη- 35
 τῆρα. ἐπεκτεταμένον δὲ ἔστιν ἢ ἀφηρημένον τὸ μὲν ἐὰν φω- 1458 a
 νήεντι μακροτέρῳ κεκρημένον ἢ τοῦ οἰκείου ἢ συλλαβῆ ἔμ-
 βεβλημένῃ, τὸ δὲ ἂν ἀφηρημένον τι ἢ αὐτοῦ, ἐπεκτεταμένον
 μὲν οἶον τὸ πόλεως πόληος καὶ τὸ Πηλέος <Πηλῆος καὶ τὸ
 Πηλείδου> Πηληιάδεω, ἀφηρημένον δὲ οἶον τὸ κρῖ καὶ τὸ 5
 δῶ καὶ «μία γίνεται ἀμφοτέρων ὄψ.» ἐξηλλαγμένον δ' ἔστιν
 ὅταν τοῦ ὀνομαζομένου τὸ μὲν καταλείπη τὸ δὲ ποιῆ, οἶον
 τὸ «δεξιτερόν κατὰ μαζόν» ἀντὶ τοῦ δεξιού. αὐτῶν δὲ τῶν
 ὀνομάτων τὰ μὲν ἄρρενα τὰ δὲ θήλεα τὰ δὲ μεταξὺ, ἄρρενα
 μὲν ὅσα τελευτᾷ εἰς τὸ Ν καὶ Ρ <καὶ Σ> καὶ ὅσα ἐκ τούτου 10
 σύγκειται, ταῦτα δ' ἔστιν δύο, Ψ καὶ Ξ, θήλεα δὲ ὅσα ἐκ
 τῶν φωνηέντων εἰς τε τὰ ἀεὶ μακρά, οἶον εἰς Η καὶ Ω, καὶ
 τῶν ἐπεκτεινομένων εἰς Α· ὥστε ἴσα συμβαίνει πλήθει εἰς ὅσα
 τὰ ἄρρενα καὶ τὰ θήλεα. τὸ γὰρ Ψ καὶ τὸ Ξ <τῷ Σ> ταῦτά
 ἔστιν. εἰς δὲ ἄφωνον οὐδὲν ὄνομα τελευτᾷ, οὐδὲ εἰς φω- 15
 νῆεν βραχύ. εἰς δὲ τὸ Ι τρία μόνον, μέλι κόμμι πέπερι. εἰς
 δὲ τὸ Υ πέντε. τὰ δὲ μεταξὺ εἰς ταῦτα καὶ Ν καὶ Σ.

29 πρὸς τὸν ἀφιέντα τὸν καρπὸν Castelvetro. — 33 ἀλλ' ἄοινον Victorius: ἀλλὰ οἶνον A^c. 1458^a 4 Πηλῆος καὶ τὸ Πη-
 λείδου add. M. Schmidt. — 6 ὄψ Victorius: ὄης A^c. — 10 ὅσα
 ἔστι τελευτᾷ Ueberweg. — καὶ Σ add. apogr. — 13 πλήθει
 apogr.: πλήθη A^c. — 14 τῷ Σ add. Tyrwhitt. — 17 post πέντε
 add. apogr.: τὸ πᾶν τὸ νᾶν τὸ γόνυ τὸ δόρυ τὸ ἄστυ.

λέξεως δὲ ἀρετὴ σαφῆ καὶ μὴ ταπεινὴν εἶναι. σαφε-22
 σιάτη μὲν οὖν ἐστὶν ἢ ἐκ τῶν κυρίων ὀνομάτων, ἀλλὰ τα-
 20 πεινή. παράδειγμα δὲ ἢ Κλεοφῶντος ποιήσις καὶ ἢ Σθενέλου.
 σεμνὴ δὲ καὶ ἐξαλλάττουσα τὸ ἰδιωτικὸν ἢ τοῖς ξενικοῖς κερρη-
 μένη. ξενικὸν δὲ λέγω γλωτταν καὶ μεταφορὰν καὶ ἐπέκτασιν
 καὶ πᾶν τὸ παρὰ τὸ κύριον. ἀλλ' ἂν τις ἅμα ἅπαντα τοιαῦτα
 ποιήσῃ, ἢ αἰνίγμα ἔσται ἢ βαρβαρισμός· ἂν μὲν οὖν ἐκ μεταφορῶν,
 25 αἰνίγμα, ἔαν δὲ ἐκ γλωττῶν, βαρβαρισμός— αἰνίγματός τε γὰρ ἰδέα
 αὕτη ἐστὶ, τὸ λέγοντα ὑπάρχοντα ἀδύνατα συνάψαι· κατὰ
 μὲν οὖν τὴν τῶν <κυρίων> ὀνομάτων σύνθεσιν οὐχ οἷόν τε
 τοῦτο ποιῆσαι, κατὰ δὲ τὴν μεταφορὰν ἐνδέχεται, οἷον «ἄνδρ'
 εἶδον πυρὶ χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι κολλήσαντα,» καὶ τὰ τοιαῦτα. . .
 30 ἐκ τῶν γλωττῶν βαρβαρισμός — δεῖ ἄρα κεκράσθαι πῶς τού-
 τοις· τὸ μὲν γὰρ μὴ ἰδιωτικὸν ποιήσει μηδὲ ταπεινόν, οἷον
 ἢ γλωττα καὶ ἢ μεταφορὰ καὶ ὁ κόσμος καὶ τᾶλλα τὰ εἰρη-
 μένα εἶδη, τὸ δὲ κύριον τὴν σαφήνειαν. οὐκ ἐλάχιστον δὲ
 1458 b μέρος συμβάλλονται εἰς τὸ σαφὲς τῆς λέξεως καὶ μὴ ἰδιωτι-
 κὸν αἱ ἐπεκτάσεις καὶ ἀποκοπαὶ καὶ ἐξαλλαγαὶ τῶν ὀνομά-
 των· διὰ μὲν γὰρ τὸ ἄλλως ἔχειν ἢ ὡς τὸ κύριον, παρὰ τὸ
 εἰωθὸς γινόμενον, τὸ μὴ ἰδιωτικὸν ποιήσει, διὰ δὲ τὸ κοι-
 5 νωνεῖν τοῦ εἰωθότος τὸ σαφὲς ἔσται. ὥστε οὐκ ὀρθῶς ψέγου-
 σιν οἱ ἐπιτιμῶντες τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τῆς διαλέκτου καὶ δια-
 κωμωδοῦντες τὸν ποιητὴν, οἷον Εὐκλείδης ὁ ἀρχαῖος, ὡς
 ῥάδιον ποιεῖν, εἴ τις δώσει ἐκτείνειν ἐφ' ὅποσον βούλεται,
 ἰαμβοποιήσας ἐν αὐτῇ τῇ λέξει. «Ἐπιχάρην εἶδον Μαρα-
 10 θῶνάδε βαδίζοντα,» καὶ «οὐκ ἂν γ' ἐράμενος τὸν ἐκείνου
 ἐλλέβορον.» τὸ μὲν οὖν φαίνεσθαι ἀπρεπῶς χρώμενον τοῦτῳ
 τῷ τρόπῳ γελοῖον· τὸ δὲ μέτρον κοινὸν ἀπάντων ἐστὶ τῶν

23 ἅμα ἅπαντα apogr.: ἂν ἅπαντα A^c. — 24 ποιήσῃ apogr.:
 ποιῆσαι A^c. — 25 τε del. Ald. — 27 κυρίων add. Tyrwhitt. —
 30 κεκράσθαι Madius: κερρίσθαι A^c. 1458^b 1 συμβάλλονται
 apogr.: συμβάλλεται A^c. — 9 Ἐπιχάρην Tyrwhitt: ἦται χάριν A^c.
 — 10 ἂν γενεσάμενος Tyrwhitt. — 11 ἀπρεπῶς Twining: πῶς
 A^c πάντως Hermann.

μερῶν, καὶ γὰρ μεταφοραῖς καὶ γλώτταις καὶ τοῖς ἄλλοις εἶδεσι χρώμενος ἀπρεπῶς καὶ ἐπίτηδες ἐπὶ τὰ γελοῖα τὸ αὐτὸ ἂν ἀπεργάσαίτο· τὸ δὲ ἀρμόττον ὅσον διαφέρει ἐπὶ τῶν ἐπῶν 15 θεωρεῖσθω ἐντιθεμένων τῶν <κυρίων> ὀνομάτων εἰς τὸ μέτρον. καὶ ἐπὶ τῆς γλώττης δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μεταφορῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἰδεῶν μετατιθεῖς ἂν τις τὰ κύρια ὀνόματα κατίδοι ὅτι ἀληθῆ λέγομεν· οἷον τὸ αὐτὸ ποιήσαντος Ἰαμβεῖον Αἰσχύλου καὶ Εὐριπίδου, ἔν δὲ μόνον ὄνομα μετα- 20 θέντος, ἀντὶ κυρίου εἰωθότος γλῶτταν, τὸ μὲν φαίνεται καλὸν τὸ δ' εὐτελές. Αἰσχύλος μὲν γὰρ ἐν τῷ Φιλοκτῆτῃ ἐποίησε φαγέδαινα <δ'> ἥ μου σάρκας ἐσθίει ποδός, ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐσθίει τὸ θοινᾶται μετέθηκεν. καὶ νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ † ἀειδής, 25 εἴ τις λέγοι τὰ κύρια μετατιθεῖς νῦν δέ μ' ἐὼν μικρός τε καὶ ἀσθενικός καὶ ἀειδής. καὶ

δίφρον [τ'] ἀεικέλιον καταθεῖς ὀλίγην τε τράπεζαν.

δίφρον μοχθηρὸν καταθεῖς μικρὰν τε τράπεζαν. 30

καὶ τὸ «ἠῖόνες βοῶσιν» ἠῖόνες κρᾶζουσιν. ἔτι δὲ Ἀριφράδης τοὺς τραγωδοὺς ἐκωμῶδει, ὅτι ἂ οὐδεὶς ἂν εἴποι ἐν τῇ διαλέκτῳ τούτοις χρῶνται, οἷον τὸ δωμάτων ἀπο ἀλλὰ μὴ ἀπὸ δωμάτων καὶ τὸ Ἀχιλλέως πέρι ἀλλὰ μὴ περὶ Ἀχιλλέως, 1459^a καὶ τὸ σέθεν καὶ τὸ ἐγὼ δέ νιν καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα. διὰ γὰρ τὸ μὴ εἶναι ἐν τοῖς κυρίοις ποιεῖ τὸ μὴ ἰδιωτικὸν ἐν τῇ λέξει ἅπαντα τὰ τοιαῦτα· ἐκεῖνος δὲ τοῦτο ἠγνόει. ἔστιν δὲ μέγα μὲν τὸ ἐκάστῳ τῶν εἰρημένων πρεπόντως χρῆσθαι, 5 καὶ διπλοῖς ὀνόμασι καὶ γλώτταις, πολὺ δὲ μέγιστον τὸ μεταφορικὸν εἶναι. μόνον γὰρ τοῦτο οὔτε παρ' ἄλλου ἔστι λα-

15 ἀρμόττον apogr.: ἀρμόττοντος A^c. — ἐπῶν] ἐπεκτάσεων Tyrwhitt. — 16 κυρίων add. Vahlen. — 20 Αἰσχύλω Εὐριπίδου Essen. — μεταθέντος Ald.: μετατιθέντος A^c. — 25 ἀειδής] ἀεικής an ἄδικος scribendum sit ambigo. — 32 εἴποι apogr.: εἴπη A^c.

1459^a 1 καὶ τὸ Ἀχ. . . Ἀχιλλέως post δέ νιν exarata in A^c suo loco reddidit Spengel. — 5 τὸ apogr.: τῶι A^c.

βεῖν εὐφυλίας τε σημείον ἔστι· τὸ γὰρ εὖ μεταφέρειν τὸ τὸ ὅμοιον θεωρεῖν ἔστιν. τῶν δ' ὀνομάτων τὰ μὲν διπλᾶ μάλιστα ἀρμόττει τοῖς διθυράμβοις, αἱ δὲ γλῶτται τοῖς ἥρωικοῖς, αἱ δὲ μεταφοραὶ τοῖς ἱαμβείοις. καὶ ἐν μὲν τοῖς ἥρωικοῖς ἅπαντα χρήσιμα τὰ εἰρημένα, ἐν δὲ τοῖς ἱαμβείοις διὰ τὸ ὅτι μάλιστα λέξιν μιμεῖσθαι ταῦτα ἀρμόττει τῶν ὀνομάτων, ὅσοις κἂν ἐν [ὅσοις] λόγοις τις χρήσαιτο· ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα
15 τὸ κύριον καὶ μεταφορὰ καὶ κόσμος.

περὶ μὲν οὖν τραγωδίας καὶ τῆς ἐν τῷ πράττειν μιμήσεως ἔστω ἡμῖν ἱκανὰ τὰ εἰρημένα· περὶ δὲ τῆς διηγημα-
23 τικῆς καὶ ἐν μέτρῳ μιμητικῆς, ὅτι δεῖ τοὺς μύθους καθάπερ ἐν ταῖς τραγωδίαις συνεστάναι δραματικούς καὶ περὶ μίαν
20 προᾶξιν ὄλην καὶ τελείαν, ἔχουσαν ἀρχὴν καὶ μέσα καὶ τέλος, ἴν' ὥσπερ ζῶον ἐν ὄλον ποιῇ τὴν οἰκείαν ἡδονήν, δῆλον· καὶ μὴ ὁμοίας ἱστορίαις τὰς συνθέσεις εἶναι, ἐν αἷς ἀνάγκη οὐχὶ μιᾶς πράξεως ποιεῖσθαι δήλωσιν ἀλλ' ἐνὸς χρόνου, ὅσα ἐν τούτῳ συνέβη περὶ ἓνα ἢ πλείους, ὧν ἕκαστου ὡς ἔτυχε
25 ἔχει πρὸς ἄλληλα. ὥσπερ γὰρ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἢ τ' ἐν Σαλαμῖνι ἐγένετο ναυμαχία καὶ ἡ ἐν Σικελίᾳ Καρχηδονίων μάχη οὐδὲν πρὸς τὸ αὐτὸ συντείνουσαι τέλος, οὕτω καὶ ἐν τοῖς ἐφεξῆς χρόνοις ἐνίοτε γίνεται θάτερον μετὰ θάτερον, ἐξ ὧν ἐν οὐδὲν γίνεται τέλος. σχεδὸν δὲ οἱ πολλοὶ
30 τῶν ποιητῶν τοῦτο δρωῶσι. διὸ, ὥσπερ εἶπομεν ἤδη, καὶ ταύτῃ θεσπέσιος ἂν φανείη Ὅμηρος παρὰ τοὺς ἄλλους, τῷ μῆδὲ τὸν πόλεμον καίπερ ἔχοντα ἀρχὴν καὶ τέλος ἐπιχειρήσαι ποιεῖν ὄλον· λίαν γὰρ ἂν μέγα καὶ οὐκ εὐσύνοπτον ἔμελλεν

14 κἂν Harles: καὶ A^c. — ὅσοις del. Ald. — τις apogr.: τί A^c. — 18 μέτρῳ A^c: ἐξαμέτρῳ Heinsius, μέτρον intelligas μέτρον ἥρωικόν, ut infra 1462^a 15. — 19 συνεστάναι A^c. — 22 ἱστορίαις τὰς συνθέσεις Dacier: ἱστορίας τὰς συνήθειαις A^c. — 24 ἕκαστα Hermann. — 26 ναυμαχία apogr.: ναύμαχος A^c. — 28 θάτερον Hermann: θάτερον A^c. — 29 τέλος nescio an delendum sit. — 30 εἶπομεν, v. 1451^a 23. — 31 τῷ apogr.: τὸ A^c. — 33 μέγα . . . εὐσύνοπτον . . . μετριάζον Bursian: μέγα . . . εὐσύνοπτος . . . μετριάζοντα A^c.

ἔσεσθαι, ἢ τῷ μεγέθει μετριάζον καταπεπλεγμένον τῇ ποικιλίᾳ.
 νῦν δ' ἐν μέρος ἀπολαβῶν ἐπεισοδίοις κέχρηται [αὐτῶν] πολ- 35
 λοῖς, οἷον νεῶν καταλόγῳ καὶ ἄλλοις ἐπεισοδίοις, οἷς δια-
 λαμβάνει τὴν ποιήσιν. οἱ δ' ἄλλοι περὶ ἓνα ποιοῦσι καὶ 1459^b
 περὶ ἓνα χρόνον καὶ μίαν πράξιν πολυμερῆ, οἷον ὁ τὰ Κύπρια
 ποιήσας καὶ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα. τοιγαροῦν ἐκ μὲν Ἰλιάδος
 καὶ Ὀδυσσεΐας μία τραγωδία ποιεῖται ἐκατέρως ἢ δύο μόναι,
 ἐκ δὲ Κυπρίων πολλὰ καὶ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος πλέον ὀκτώ, 5
 οἷον Ὀπλων κρίσις, Φιλοκτῆτης, Νεοπτόλεμος, Εὐρύπυλος,
 πτωχεΐα, Λάκαιναι, Ἰλίου πέρις καὶ ἀπόπλους [καὶ Σίνων
 24 καὶ Τρωάδες.] ἔτι δὲ τὰ εἶδη ταῦτά δεῖ ἔχειν τὴν ἐποποιίαν
 τῇ τραγωδίᾳ — ἢ γὰρ ἀπλῆν ἢ πεπλεγμένην ἢ ἡθικὴν ἢ
 παθητικὴν — καὶ τὰ μέρη ἕξω μελοποιίας καὶ ὄψεως ταῦτά· 10
 καὶ γὰρ περιπετειῶν δεῖ καὶ ἀναγνωρίσεων <καὶ ἡθῶν> καὶ
 παθημάτων, ἔτι τὰς διανοίας καὶ τὴν λέξιν ἔχειν καλῶς. οἷς
 ἅπασιν Ὅμηρος κέχρηται καὶ πρῶτος καὶ ἰκανῶς. καὶ γὰρ
 καὶ τῶν ποιημάτων ἐκάτερον συνέστηκεν ἢ μὲν Ἰλιάς ἀπλοῦν
 καὶ παθητικόν, ἢ δὲ Ὀδύσεια πεπλεγμένον — ἀναγνωρίσεις 15
 γὰρ δι' ὅλου — καὶ ἡθικῆ. πρὸς δὲ τούτοις λέξει καὶ δια-
 νοίᾳ πάντα ὑπερβέβληκεν.

διαφέρει δὲ κατὰ τε τῆς συστάσεως τὸ μῆκος ἢ ἐπο-
 ποιία καὶ τὸ μέτρον. τοῦ μὲν οὖν μήκους ὄρος ἰκανὸς ὁ εἰρη-
 μένος· δύνασθαι γὰρ δεῖ συνορᾶσθαι τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος. 20
 εἴη δ' ἂν τοῦτο, εἰ τῶν μὲν ἀρχαίων ἐλάττους αἱ συστάσεις
 εἶεν, πρὸς δὲ τὸ πλῆθος τραγωδιῶν τῶν εἰς μίαν ἀκρόασιν
 τιθεμένων παρήκοιεν. ἔχει δὲ πρὸς τὸ ἐπεκτείνεσθαι τὸ μέ-
 γεθος πολὺ τι ἢ ἐποποιία ἴδιον διὰ τὸ ἐν μὲν τῇ τραγωδίᾳ
 μὴ ἐνδέχεσθαι ἅμα πραττόμενα πολλὰ μέρη μιμεῖσθαι ἀλλὰ τὸ 25

35 αὐτῶν] αὐτοῦ Heinsius. — 36 οἷς apogr.: δις A^c.
 1459^b 2 Κύπρια Tyrwhitt: κυπρικὰ A^c. — 5 πλέον et καὶ Σίνων
 καὶ Τρωάδες ab interpolatore addita esse censuit Hermann. —
 10 παθητικὴν δεῖ εἶναι Ald. — 11 καὶ ἡθῶν add. Susemihl. —
 13 ἰκανῶς apogr.: ἰκανός A^c. — 15 ἀναγνωρίσεις A^c. — 16 δὲ
 apogr.: γὰρ A^c. — 19 εἰρημένος, v. 1451^a 9.

ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ τῶν ὑποκριτῶν μέρος μόνον· ἐν δὲ τῇ ἐποποιίᾳ διὰ τὸ διηγήσιν εἶναι ἔστι πολλά μέρη ἅμα ποιεῖν περαινόμενα, ὅφ' ὧν, οἰκείων ὄντων, αὐξεται ὁ τοῦ ποιήματος ὄγκος. ὥστε τοῦτ' ἔχει τὸ ἀγαθὸν εἰς μεγαλοπρέπειαν καὶ τὸ

30 μεταβάλλειν τὸν ἀκούοντα καὶ ἐπεισοδιοῦν ἀνομοίοις ἐπεισοδίοις· τὸ γὰρ ὁμοιον ταχὺ πληροῦν ἐκπίπτειν ποιεῖ τὰς τραγωδίας.

τὸ δὲ μέτρον τὸ ἥρωικὸν ἀπὸ τῆς πείρας ἤρμοκεν. εἰ γὰρ τις ἐν ἄλλῳ τινὶ μέτρῳ διηγηματικὴν μίμησιν ποιοῖτο ἢ ἐν πολλοῖς, ἀπρεπὲς ἂν φαίνοιτο· τὸ γὰρ ἥρωικὸν στασιμώ-
35 τατον καὶ ὀγκωδέστατον τῶν μέτρων ἐστίν — διὸ καὶ γλώττας καὶ μεταφορὰς δέχεται μάλιστα· περιττὴ γὰρ καὶ ἡ διηγημα-
τικὴ μίμησις τῶν ἄλλων — τὸ δὲ ἰαμβεῖον καὶ τετράμετρον
1460^a κινητικὰ καὶ τὸ μὲν ὀρχηστικὸν τὸ δὲ πρακτικόν. ἔτι δὲ ἀτο-
πώτερον, εἰ μιγνύοι τις αὐτά, ὥσπερ Χαιρήμων. διὸ οὐδεὶς
μακρὰν σύστασιν ἐν ἄλλῳ πεποίηκεν ἢ τῷ ἤρωϊ, ἀλλ' ὥσ-
περ εἴπομεν αὐτῇ ἢ φύσις διδάσκει τὸ ἀρμόττον αὐτῇ [δι]
5 αἰρεῖσθαι.

ἽΟμηρος δὲ ἄλλα τε πολλὰ ἄξιός ἐπαινέσθαι καὶ δὴ καὶ ὅτι μόνος τῶν ποιητῶν οὐκ ἀγνοεῖ ὃ δεῖ ποιεῖν αὐτόν. αὐτὸν γὰρ δεῖ τὸν ποιητὴν ἐλάχιστα λέγειν· οὐ γὰρ ἐστὶ κατὰ ταῦτα μιμητής. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι αὐτοὶ μὲν δι' ὅλου ἀγωνίζονται,
10 μιμοῦνται δὲ ὀλίγα καὶ ὀλιγάκις· ὃ δὲ ὀλίγα φρονησάμενος εὐθύς εἰσάγει ἄνδρα ἢ γυναῖκα ἢ ἄλλο τι [ἦθος] καὶ οὐδὲν ἀήθη ἀλλ' ἔχοντα ἦθη. * δεῖ μὲν οὖν <καὶ ἐν τοῖς ἔπεισι
καὶ> ἐν ταῖς τραγωδίαις ποιεῖν τὸ θαυμαστόν, μᾶλλον δ'
ἐνδέχεται ἐν τῇ ἐποποιίᾳ τὸ ἄλογον, δι' ὃ συμβαίνει μάλιστα
15 τὸ θαυμαστόν, διὰ τὸ μὴ ὄραν εἰς τὸν πράττοντα, ἐπεὶ τὰ

30 fort. τὸ ἐπεισοδιοῦν. — 37 μίμησις apogr.: κίνησις A^c.
1460^a 1 κινητικὰ καὶ Vahlen: κινητικὰ A^c. — 5 αἰρεῖσθαι Bonitz: διαιρεῖσθαι A^c. — 11 ἦθος del. Reiz. — 12 ἦθος] fort. ἦθος.
— δεῖ . . . χαριζόμενον (v. 18) post Νίπτρων (v. 27) collocari debebant. — 14 ἄλογον Victorius: ἀνάλογον A^c. — 15 ἐπεὶ τὰ apogr.: ἔπειτα τὰ A^c.

περὶ τὴν Ἐκτορος διώξιν ἐπὶ σκηνῆς ὄντα γελοῖα ἂν φανεῖν, οἱ μὲν ἐστῶτες καὶ οὐ διώκοντες, ὁ δὲ ἀνανεύων, ἐν δὲ τοῖς ἔπεσιν λανθάνει. τὸ δὲ θαυμαστὸν ἡδύ· σημεῖον δέ, πάντες γὰρ προστιθέντες ἀπαγγέλλουσιν ὡς χαριζόμενοι.* δεδίδαχεν δὲ μάλιστα Ὅμηρος καὶ τοὺς ἄλλους ψευδῆ λέγειν ὡς δεῖ. 20 ἔστι δὲ τοῦτο παραλογισμός. οἴονται γὰρ ἄνθρωποι, ὅταν τουδὶ ὄντος τοδὶ ἦ ἢ γινομένου γίνηται, εἰ τὸ ὕστερον ἔστιν, καὶ τὸ πρότερον εἶναι ἢ γίνεσθαι· τοῦτο δὲ ἔστι ψεῦδος. διὸ δεῖ, ἂν τὸ πρῶτον ψεῦδος, ἄλλο [δ'], ὃ τούτου ὄντος ἀνάγκη εἶναι ἢ γενέσθαι [ἦ], προσθεῖναι· διὰ γὰρ τὸ τοῦτο εἰδέναι 25 ἀληθὲς ὄν, παραλογίζεται ἡμῶν ἢ ψυχῆ καὶ τὸ πρῶτον ὡς ὄν. παραδείγμα δὲ τούτου ἐκ τῶν Νίπτρων. προαιρεῖσθαι τε δεῖ ἀδύνατα εἰκότα μᾶλλον ἢ δυνατὰ ἀπίθανα· τούς τε λόγους μὴ συνίστασθαι ἐκ μερῶν ἀλόγων, ἀλλὰ μάλιστα μὲν μηδὲν ἔχειν ἄλογον, εἰ δὲ μή, ἔξω τοῦ μυθεύματος, ὥσπερ 30 Οἰδίπους τὸ μὴ εἰδέναι πῶς ὁ Λαίος ἀπέθανεν, ἀλλὰ μὴ ἐν τῷ δράματι, ὥσπερ ἐν Ἡλέκτρῳ οἱ τὰ Πύθια ἀπαγγέλλοντες ἢ ἐν Μυσοῖς ὁ ἄφωνος ἐκ Τεγέας εἰς τὴν Μυσίαν ἦκων. ὥστε τὸ λέγειν ὅτι ἀνήρητο ἂν ὁ μῦθος γελοῖον· ἔξ ἀρχῆς γὰρ οὐ δεῖ συνίστασθαι τοιούτους· ἂν δὲ θῆ, καὶ 35 φαίνεται εὐλογωτέως ἐνδέχεσθαι καὶ ἄτοπον, ἐπεὶ καὶ τὰ ἐν Ὀδυσσεΐα ἄλογα τὰ περὶ τὴν ἔκθεσιν ὡς οὐκ ἂν ἦν ἀνεκτὰ δῆλον ἂν γένοιτο, εἰ αὐτὰ φαῦλος ποιητῆς ποιήσῃ, νῦν δὲ 1460 b τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς ὁ ποιητῆς ἀφανίζει ἡδύνων τὸ ἄτοπον. τῇ δὲ λέξει δεῖ διαπονεῖν ἐν τοῖς ἀργοῖς μέρεσιν καὶ μῆτε ἠθικοῖς μῆτε διανοητικοῖς· ἀποκρύπτει γὰρ πάλιν ἢ λίαν λαμπρὰ λέξις τὰ τε ἦθη καὶ τὰς διανοίας.

25 περὶ δὲ προβλημάτων καὶ λύσεων, ἐκ πόσων τε καὶ

22 ἦ ἢ apogr.: ἦν A^c. — 23 fort. γενέσθαι. — 24 δεῖ Bonitz: δῆ A^c. — ἄλλο, ὅ] ἄλλου δὲ A^c, ἄλλο δὲ Bonitz, ἄλλο δ' ὁ ... ἦ Vahlen. — 27 τούτου Robortelli: τοῦτο A^c. — 36 φαίνεται A^c. — ἀποδέχεσθαι apogr. 1460^b 1 ποιήσῃ Heinsius: ποιήσει A^c. — 5 τε apogr.: δὲ A^c.

ποιῶν [ἄν] εἰδῶν ἔστιν, ὧδ' ἄν θεωροῦσιν γένοιτ' ἄν φανερόν. ἐπεὶ γὰρ ἔστι μιμητῆς ὁ ποιητῆς ὡσπερανεὶ ζωγράφος ἢ τις ἄλλος εἰκονοποιός, ἀνάγκη μιμῆσθαι τριῶν ὄντων τὸν ἀριθμὸν ἔν τι αἰεί, ἢ γὰρ οἶα ἦν ἢ ἔστιν, ἢ οἶα φασιν καὶ δοκεῖ, <ἦ> οἶα εἶναι δεῖ. ταῦτα δ' ἐξαγγέλλεται λέξει ἢ <κυρίοις ὀνόμασιν ἦ> καὶ γλώτταις καὶ μεταφοραῖς· καὶ πολλὰ πάθη τῆς λέξεως ἔστί, δίδομεν γὰρ ταῦτα τοῖς ποιηταῖς. πρὸς δὲ τούτοις οὐχ ἡ αὐτῆ ὀρθότης ἔστιν τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς ποιητικῆς οὐδὲ ἄλλης τέχνης καὶ ποιητικῆς. αὐτῆς δὲ τῆς ποιητικῆς διττὴ ἁμαρτία, ἡ μὲν γὰρ καθ' αὐτήν, ἡ δὲ κατὰ συμβεβηκός. εἰ μὲν γὰρ προείλετο μιμῆσασθαι <ἀδύνατα δι'> ἀδυναμίαν αὐτῆς, <αὐτῆς> ἡ ἁμαρτία· εἰ δὲ <διὰ> τὸ προελέσθαι μὴ ὀρθῶς ἀλλὰ τὸν ἵππον ἄμφω τὰ δεξιὰ προβεβλητότα ἢ τὸ καθ' ἑκάστην τέχνην ἁμάρτημα οἶον τὸ κατ' ἰατρικὴν ἢ ἄλλην τέχνην ὅποιανοῦν [ἦ] ἀδύνατα πεποίηται, οὐ καθ' ἑαυτήν. ὥστε δεῖ τὰ ἐπιτιμήματα ἐν τοῖς προβλήμασιν ἐκ τούτων ἐπισκοποῦντα λύειν.

πρῶτον μὲν τὰ πρὸς αὐτήν τὴν τέχνην. ἀδύνατα πεποίηται· ἡμάρτηται, ἀλλ' ὀρθῶς ἔχει, εἰ τυγχάνει τοῦ τέλους τοῦ αὐτῆς· τὸ γὰρ τέλος τηρεῖται, εἰ οὕτως ἐκπληκτικώτερον ἢ αὐτὸ ἢ ἄλλο ποιεῖ μέρος. παράδειγμα ἡ τοῦ Ἐκτορος δῖωξις. εἰ μέντοι τὸ τέλος ἢ μᾶλλον <ἢ μὴ> ἦττον ἐνεδέχτο ὑπάρχειν καὶ κατὰ τὴν περὶ τούτων τέχνην, ἡμάρτηται οὐκ ὀρθῶς· δεῖ γὰρ, εἰ ἐνδέχεται, ὅλως μηδαμῆ ἡμαρτῆσθαι. ἔτι ποτέρων ἔστί τὸ ἁμάρτημα, τῶν κατὰ τὴν τέχνην ἢ κατ' ἄλλο συμβεβηκός; ἔλαττον γὰρ, εἰ μὴ ἦδει ὅτι ἔλαφος θήλεια κέρατα οὐκ ἔχει, ἢ εἰ ἀμιμητῶς ἔγραψεν. πρὸς δὲ τούτοις

7 ποίων εἰδῶν apogr. — 9 τὸν ἀριθμὸν apogr.: τῶν ἀριθμῶν A^o. — 11 ἢ add. apogr. — κυρίοις ὀνόμασιν ἦ add. Vahlen. — 17 κατ' ἀδυναμίαν, αὐτῆς Heinsius. — 18 εἰ apogr.: ἢ A^o. — 19 ἄμ' ἄμφω Vahlen. — 21 ὅποιανοῦν post πεποίηται exaratum in A^o, ἢ ἀδύνατα πεποίηται induxit Düntzer. — 24 εἰ ἀδύνατα Vahlen. — 26 τηρεῖται M. Schmidt: εἴρηται A^o. — 28 ἢ μὴ add. Ueberweg. — 29 ἡμάρτηται Ald.: ἡμαρτῆσθαι A^o.

ἐὰν ἐπιτιμᾶται ὅτι οὐκ ἀληθῆ, ἀλλ' ἕως <ὡς> δεῖ — οἶον ³⁵
καὶ Σοφοκλῆς ἔφη αὐτὸς μὲν οἴους δεῖ ποιεῖν, Εὐριπίδην
δὲ οἶοι εἰσὶν — ταύτῃ λυτέον. εἰ δὲ μηδετέρως, ὅτι οὕτω
φασίν· οἶον τὰ περὶ θεῶν, ἕως γὰρ οὔτε βέλτιον οὕτω
λέγειν οὔτ' ἀληθῆ, ἀλλ' ἔτυχεν ὥσπερ † Ξενοφάνη, ἀλλ' ^{1461 a}
οὖν φασι. τὰ δὲ ἕως οὐ βέλτιον μὲν, ἀλλ' οὕτως εἶχεν,
οἶον τὰ περὶ τῶν ὄπλων, «ἔγχεα δὲ σφιν Ὅρθ' ἐπὶ σαυρω-
τῆρος·» οὕτω γὰρ τότ' ἐνόμιζον, ὥσπερ καὶ νῦν Ἰλλυριοί.
περὶ δὲ τοῦ καλῶς ἢ μὴ καλῶς ἢ εἴρηται τιμῆ ἢ πέπρακται, ⁵
οὐ μόνον σκεπτέον εἰς αὐτὸ τὸ πεπραγμένον ἢ εἰρημένον
βλέποντα, εἰ σπουδαῖον ἢ φαῦλον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν πράτ-
τοντα ἢ λέγοντα πρὸς ὃν ἢ ὅτε ἢ ὅτω ἢ οὐ ἔνεκεν, οἶον ἢ
μείζονος ἀγαθοῦ, ἵνα γένηται, <ἢ> μείζονος κακοῦ, ἵνα ἀπο-
γένηται. τὰ δὲ πρὸς τὴν λέξιν ὀρῶντα δεῖ διαλύειν, οἶον ¹⁰
γλώττῃ «οὐρήας μὲν πρῶτον·» ἕως γὰρ οὐ τοὺς ἡμιόνοους
λέγει ἀλλὰ τοὺς φύλακας· καὶ τὸν Δόλωνα «ὅς ῥ' ἦ τοι εἶδος
μὲν ἔην κακός» οὐ τὸ σῶμα ἀσύμμετρον ἀλλὰ τὸ πρόσωπον
αἰσχρόν, τὸ γὰρ εὐεῖδές οἱ Κρηῆτες εὐπρόσωπον καλοῦσι· καὶ
τὸ «ζωρότερον δὲ κέραιε» οὐ τὸ ἄκρατον ὡς οἰνόφλυξιν ἀλλὰ ¹⁵
τὸ θᾶπτον. τὰ δὲ κατὰ μεταφορὰν εἴρηται, οἶον «πάντες
μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἄνθρωποι <ἰπποκορυσταὶ> Εὐδὸν παννύ-
χιοι·» ἅμα δὲ φησιν «ἦ τοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωικὸν ἀθρη-
σειεν, Ἀνλῶν συρίγγων θ' ὄμαδον·» τὸ γὰρ πάντες ἀντὶ
πολλοὶ κατὰ μεταφορὰν εἴρηται, τὸ γὰρ πᾶν πολὺ τι· καὶ ²⁰
τὸ «οἷη δ' ἄμμορος» κατὰ μεταφορὰν, τὸ γὰρ γνωριμώτατον
μόνον. κατὰ δὲ προσωδίαν, ὥσπερ Ἰππίας ἔλυνεν ὁ Θάσιος
τὸ «δίδομεν (διδόμεν) δέ οἱ» καὶ «τὸ μὲν οὐ (οὐ) κατα-

34 ὡς add. Vahlen. — 37 οὕτω apogr.: οὔτε A°. 1461^a
1 Ξενοφάνη A°: Ξενοφάνης apogr. ὡς παρὰ Ξενοφάνει Ritter,
fort. οἱ περὶ Ξενοφάνη. — 2 οὖν Tyrwhitt: οὐ A° οὕτω Spengel.
— 7 εἰ apogr.: ἦ A°. — 9 ἦ om. A° pr. m. — 16 τὰ Spengel:
τὸ A°. — πάντες Gräfenhan: ἄλλοι A°. — 19 ἀντὶ τοῦ apogr. —
23 διδόμεν et οὐ addidimus.

πύθεται ὄμβρω.» τὰ δὲ διαιρέσει, οἶον Ἐμπεδοκλῆς «αἶψα δὲ
 25 θνήτ' ἐφύοντο τὰ πρὶν μάθον ἀθάνατ' <εἶναι> Ζωρά τε
 πρὶν, κέρητο.» τὰ δὲ ἀμφιβολία, «παρώγηκεν δὲ πλέω νύξ·»
 τὸ γὰρ πλέω ἀμφίβολόν ἐστιν. τὰ δὲ κατὰ τὸ ἔθος τῆς
 λέξεως <ὅσα πο>τῶν κεκραμένων οἶνόν φασιν εἶναι, [ὄθεν
 πεπολήται «κνημὶς νεοτεύκτου κασσιτέροιο»,] καὶ χαλκίας τοὺς
 30 τὸν σίδηρον ἐργαζομένους, ὄθεν εἴρηται ὁ Γαννυμήδης Ἰδι
 οἰνοχοεῦει, οὐ πινόντων οἶνον. εἴη δ' ἂν τοῦτο γε <καὶ>
 κατὰ μεταφοράν. δεῖ δὲ καὶ ὅταν ὄνομά τι ὑπεναντίωμά τι
 δοκῇ σημαίνειν, ἐπισκοπεῖν ποσαχῶς ἂν σημῆναι τοῦτο ἐν
 τῷ εἰρημένῳ, οἶον ἐν τῷ «τῇ ὅ' ἔσχετο χάλκεον ἔγχος» τὸ
 35 ταύτῃ κωλυθῆναι ποσαχῶς ἐνδέχεται· ὡδὶ ἢ ὡς μάλιστ' ἂν
 1461^b τις ὑπολάβοι; κατὰ τὴν κατανατικρὴν ἢ ὡς Γλαύκων λέγει, ὅτι
 ἔνια ἀλόγως προυπολαμβάνουσιν καὶ [αὐτοὶ καταψηφισάμενοι
 συλλογίζονται καὶ] ὡς εἰρηκότος ὃ τι δοκεῖ ἐπιτιμῶσιν, ἂν
 ὑπεναντίον ἢ τῇ αὐτῶν οἰήσει. τοῦτο δὲ πέπονθε τὰ περὶ
 5 Ἰκάριον. οἶονται γὰρ αὐτὸν Λάκωνα εἶναι· ἄτοπον οὖν τὸ
 μὴ ἐντυχεῖν τὸν Τηλέμαχον αὐτῷ εἰς Λακεδαίμονα ἐλθόντα.
 τὸ δ' ἴσως ἔχει ὡσπερ οἱ Κεφαλήνές φασιν παρ' αὐτῶν γὰρ
 γῆμαι λέγουσι τὸν Ὀδυσσεά καὶ εἶναι Ἰκάδιον ἀλλ' οὐκ Ἰκά-
 ριον. δι' ἀμάρτημα δὲ τὸ πρόβλημα <εἶναι> εἰκός ἐστιν.
 10 ὅλας δὲ τὸ ἀδύνατον μὲν πρὸς τὴνποίησιν ἢ πρὸς τὸ βέλ-
 τιον ἢ πρὸς τὴν δόξαν δεῖ ἀνάγειν. πρὸς τε γὰρ τὴνποίησιν
 αἰρετώτερον πιθανὸν ἀδύνατον ἢ ἀπίθανον <δυνατόν> καὶ

26 fort. κέρητα. — πλέον apogr. πλέων Ald. — 27 πλείω
 A^c. — 28 οἶον ὅσα ποτῶν Ueberweg. — exempla ὄθεν . . . κασ-
 σιτέροιο et ὄθεν . . . οἶνον locum mutare iussit Madius. — 31
 καὶ add. Heinsius. — 33 ἐν τῷ] τὸ A^c. — 35 ἐνδέχεται ὡδὶ, ἢ ὡς
 μάλιστ' ἂν τις ὑπολάβοι vulgō. 1461^b 2 ἔνιοι Victorius. — 3
 εἰρηκότος Castelvetro: εἰρηκότες A^c, fort. καὶ αὐτοὶ παραλογι-
 σάμενοι ὡς εἰρηκότος. — 9 δι' ἀμ . . . ἐστιν in margine adiecta
 esse videntur, aequè atque οὕτω τε . . . γίνεσθαι (v. 16). — εἶναι
 add. Hermann. — 12 δυνατόν ante καὶ ita addidimus ut in
 lacuna οὐκ ἂν εἴη τοὺς ἀθλητὰς scripta fuisse putaremus.

δυνατὸν * * τοιούτους εἶναι, οἷον Ζεῦξις ἔγραφεν, ἀλλὰ βέλ-
 τιον· τὸ γὰρ παράδειγμα δεῖ ὑπερέχειν. πρὸς <δ'> ἅ φασιν, 15
 τᾶλογα· οὕτω τε καὶ ὅτι ποτὲ οὐκ ἄλογόν ἐστιν· εἰκὸς γὰρ
 καὶ παρὰ τὸ εἰκὸς γίνεσθαι. τὰ δ' ὑπεναντία <ἢ ἀνομοί-
 ως εἰρημένα οὕτω σκοπεῖν, ὥσπερ οἱ ἐν τοῖς λόγοις ἔλεγχαι,
 εἰ τὸ αὐτὸ καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ καὶ ὡσαύτως, † ὥστε καὶ αὐτὸν
 ἢ πρὸς ἅ αὐτὸς λέγει ἢ ὃ ἂν φρόνιμος ὑποθῆται. ὀρθῆ δ' 20
 ἐπιτιμήσις καὶ ἀλογία καὶ μοχθηρία, ὅταν μὴ ἀνάγκης οὔσης
 μηθὲν χρήσῃται τῷ ἀλόγῳ, ὥσπερ Εὐριπίδης τῷ Αἰγεῖ, ἢ
 τῇ πονηρίᾳ, ὥσπερ ἐν Ὁρέστη τοῦ Μενελάου. τὰ μὲν οὖν
 ἐπιτιμήματα ἐκ πέντε εἰδῶν φέρουσιν, ἢ γὰρ ὡς ἀδύνατα ἢ
 ὡς ἄλογα ἢ ὡς βλαβερὰ ἢ ὡς ὑπεναντία ἢ ὡς παρὰ τὴν 25
 ὀρθότητα τὴν* κατὰ τέχνην. αἱ δὲ λύσεις ἐκ τῶν εἰρημένων
 ἀριθμῶν σκεπτέαι, εἰσὶν δὲ δώδεκα.

26 πότερον δὲ βελτίων ἢ ἐποποιικὴ μίμησις ἢ ἡ τραγικὴ,
 διαπορήσειεν ἂν τις. εἰ γὰρ ἡ ἤττον φορτικὴ βελτίων, τοιαύτη
 δ' ἢ πρὸς βελτίους θεατὰς ἐστὶν ἀεί· λίαν δὴλον ὅτι ἡ ἅπαντα 30
 μιμουμένη φορτικὴ· ὡς γὰρ οὐκ αἰσθανομένων ἂν μὴ αὐτὸς
 προσθῆ, πολλὴν κίνησιν κινουῦνται, οἷον οἱ φαῦλοι ἀυληταὶ
 κυλιόμενοι, ἂν δίσκον δέη μιμεῖσθαι, καὶ ἔλκοντες τὸν κορυ-
 φαῖον, ἂν Σκύλλαν ἀυλῶσιν· ἢ μὲν οὖν τραγωδία τοιαύτη
 ἐστίν, ὡς καὶ οἱ πρότερον τοὺς ὑστέρους αὐτῶν ᾤοντο ὑπο- 35
 κριτὰς, ὡς λίαν γὰρ ὑπερβάλλοντα πίθηκον ὁ Μυνησκος
 τὸν Καλλιπιδὴν ἐκάλει, τοιαύτη δὲ δόξα καὶ περὶ Πινδάρου 1462^a
 ἦν· ὡς δ' οὗτοι ἔχουσι πρὸς αὐτούς, ἢ ὅλη τέχνη πρὸς τὴν
 ἐποποιίαν ἔχει. τὴν μὲν οὖν πρὸς θεατὰς ἐπιεικεῖς φασιν

15 δ' add. Ueberweg. — 17 ὑπεναντίας εἰρ. Twining. —
 19 ὥστε καὶ αὐτόν] fort. οὕτως τε καὶ εἰ καθ' αὐτόν. — 20 φρο-
 νιμος apogr.: φρόνημον A^c. — 21 ἀλογία καὶ μοχθηρία Vahlen.
 — 28 βελτίων apogr.: βελτίον A^c. — 30 ἀεί λίαν Vahlen: δει-
 λίαν A^c. — λίαν . . . φορτικὴ in margine adiecta esse videntur.
 — 32 κινουῦνται apogr.: κινουῦντα A^c. 1462^a 2 ἔχουσι apogr.:
 δ' ἔχουσι A^c.

εἶναι, <ἐπεὶ> οὐδὲν δέονται τῶν σχημάτων, τὴν δὲ τραγικὴν
5 πρὸς φαύλους· εἰ οὖν φορτικῆ, χείρων δῆλον ὅτι ἂν εἴη.

πρῶτον μὲν οὐ τῆς ποιητικῆς ἢ κατηγορίας ἀλλὰ τῆς
ὑποκριτικῆς, ἐπεὶ ἔστι περιεργάζεσθαι τοῖς σημείοις καὶ ῥαψω-
δοῦντα, ὅπερ [ἔστι] Σωσίστρατος, καὶ ἄδοντα, ὅπερ ἐποίησε Μνασί-
θεος ὁ Ὀπούντιος. εἶτα οὐδὲ κινήσεις ἅπαντα ἀποδοκιμαστέα,
10 εἶπερ μὴδ' ὄρχησις, ἀλλ' ἢ φαύλων, ὅπερ καὶ Καλλιππίδῃ ἐπε-
τιμᾶτο καὶ νῦν ἄλλοις, ὡς οὐκ ἐλευθέρως γυναικας μιμουμέ-
νων. ἔτι ἢ τραγωδία καὶ ἄνευ κινήσεως ποιεῖ τὸ αὐτῆς,
ὥσπερ ἢ ἐποποιία· διὰ γὰρ τοῦ ἀναγινώσκειν φανερὰ ὅποια
τίς ἐστιν· εἰ οὖν ἐστι τὰ γ' ἄλλα κρείττων, τοῦτό γε οὐκ
15 ἀναγκαῖον αὐτῇ ὑπάρχειν. ἔπειτα διότι πάντ' ἔχει ὅσαπερ
ἢ ἐποποιία, καὶ γὰρ τῶ μέτρῳ ἔξεστι χρῆσθαι, καὶ ἔτι οὐ
μικρὸν μέρος τὴν μουσικὴν καὶ τὴν ὄψιν, δι' ἧς αἱ ἡδοναὶ
συστάονται ἐναργέστατα. εἶτα καὶ τὸ ἐναργὲς ἔχει καὶ ἐν
τῇ ἀναγνώσει καὶ ἐπὶ τῶν ἔργων. ἔτι τῶ ἐν ἐλάττωι μήκει
1462^b τὸ τέλος τῆς μιμήσεως εἶναι· τὸ γὰρ ἀθροώτερον ἡδίων ἢ
πολλῶ κεκραμένον τῶ χρόνῳ, λέγω δ' οἶον εἴ τις τὸν Οἰδί-
πουν θείη τὸν Σοφοκλέους ἐν ἔπεσιν ὅσοις ἢ Ἰλιάς. ἔτι
ἦττον [ἢ] μία μίμησις ἢ τῶν ἐποποιῶν· σημεῖον δέ, ἐκ γὰρ
5 ὅποιασοῦν μιμήσεως πλείους τραγωδία γίνονται· ὥστε ἐὰν
μὲν ἓνα μῦθον ποιῶσιν, ἢ βραχέως δεικνύμενον μύουρον
φαίνεσθαι, ἢ ἀκολουθοῦντα τῶ τοῦ μέτρου μήκει ὑδαρῆ, λέγω
δὲ οἶον . . . ἐὰν <δ'> ἐκ πλειόνων πράξεων ἢ συγκειμένη
ὥσπερ ἢ Ἰλιάς, ἔχει πολλὰ τοιαῦτα μέρη, καὶ ἢ Ὀδύσσεια,
10 <ἂ> καὶ καθ' ἑαυτὰ ἔχει μέγεθος· καίτοι ταῦτα τὰ ποιήματα

4 ἐπεὶ addidi praeunte Victorio qui οὐ inseruit. — 5 εἰ apogr.:
ἢ A^c. — 8 ἐστὶ induxit Spengel. — ἄδοντα] διαδόντα A^c διάδοντα
apogr. — 15 διαφέρει διότι Vahlen. — 17 τῶ μέτρῳ, conf. 1459^a
18. — 17 τὴν ὄψιν Ald. τὰς ὄψεις A^c, δι' αἶς vel αἶς coni. Vahlen.
— 19 ἀναγνώσει Madius: ἀναγνωρίσει A^c. 1462^b 1 ἡδίων ἢ
Madius: ἡδονῆ A^c. — 3 θείη θείη A^c. — 4 ἢ del. Ald. — 10 ἂ
add. apogr. — ταῦτα τὰ Ald.: τοιαῦτ' ἄττα A^c.

συνέστηκεν ὡς ἐνδέχεται ἄριστα καὶ ὅτι μάλιστα μιᾶς πράξεως
μίμησις. εἰ οὖν τούτοις τε διαφέρει πᾶσιν καὶ ἔτι τῷ τῆς
τέχνης ἔργῳ — δεῖ γὰρ οὐ τὴν τυχοῦσαν ἡδονὴν ποιεῖν αὐτὰς
ἀλλὰ τὴν εἰρημένην — φανερόν ὅτι κρείττων ἂν εἴη μᾶλλον
τοῦ τέλους τυγχάνουσα τῆς ἐποποιίας.

15

περὶ μὲν οὖν τραγωδίας καὶ ἐποποιίας, καὶ αὐτῶν καὶ
τῶν εἰδῶν καὶ τῶν μερῶν, καὶ πόσα καὶ τί διαφέρει, καὶ
τοῦ εὔ ἢ μὴ τίνες αἰτίαι, καὶ περὶ ἐπιτιμήσεων καὶ λύσεων,
εἰρήσθω τοσαῦτα.

18 ἢ apogr.: εἰ Α'.

Περὶ κωμωδίας.

1. Arist. rhet. I, 11 p. 1372^a 1 διώρισται περὶ γελοίων χωρὶς ἐν τοῖς περὶ ποιητικῆς. *ibid.* III, 18 p. 1419^b 5 εἴρηται πόσα εἶδη γελοίων ἐστὶν ἐν τοῖς περὶ ποιητικῆς.

5 2. Excerpta ex Aristotelis libro apud Anonymum Περὶ κωμωδίας in cod. Coisliniano 120: Κωμωδία ἐστὶ μίμησις πράξεως γελοίας καὶ ἀμοίρου μεγέθους τελείου χωρὶς ἐκάστω τῶν μορίων ἐν τοῖς εἶδεσι δρωῶτος καὶ <οὐ> δι' ἀπαγγελίας, δι' ἡδονῆς καὶ γέλωτος περαινουσα τὴν τῶν τοιούτων παθη-
10 μάτων κάθαρσιν. ἔχει δὲ μητέρα τὸν γέλωτα.

γίνεται δὲ ὁ γέλως ἀπὸ τῆς λέξεως καὶ ἀπὸ τῶν πραγμάτων. ἀπὸ τῆς λέξεως κατὰ ὁμωνυμίαν, συνωνυμίαν, ἀδολεσχίαν, παρωνυμίαν (παρὰ πρόσθεσιν καὶ ἀφαίρεσιν), ὑποκόρισμα, ἐξαλλαγήν (φωνῆ, τοῖς ὁμογενέσι), σχῆμα λέξεως. ὁ ἐκ τῶν
15 πραγμάτων γέλως ἐκ τῆς ὁμοιώσεως (χρησεί πρὸς τὸ χειρόν, πρὸς τὸ βέλτιον), ἐκ τῆς ἀπάτης, ἐκ τοῦ ἀδυνάτου, ἐκ τοῦ δυνατοῦ καὶ ἀνακολούθου, ἐκ τοῦ παρὰ προσδοκίαν, ἐκ τοῦ χρῆσθαι φορτικῇ ὀρχήσει, ὅταν τις τῶν ἐξουσίαν ἔχόντων παρῆς τὰ μέγιστα φανλότητα λαμβάνη, ὅταν ἀσυνάρτητος ὁ
20 λόγος ἢ καὶ μηδεμίαν ἀκολουθίαν ἔχων.

διαφέρει ἢ κωμωδία τῆς λοιδορίας, ἐπεὶ ἢ μὲν λοιδορία ἀπαρακαλύπτως τὰ προσόντα κακὰ διεξιεσιν, ἢ δὲ δεῖται τῆς καλουμένης ἐμφάσεως. ὁ σκώπτων ἐλέγχειν θέλει ἀμαρτήματα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος. συμμετρία τοῦ φόβου θέλει εἶναι ἐν ταῖς τραγωδίαις καὶ τοῦ γελοίου ἐν ταῖς κωμωδίαις.

7 γελοίου cod. — ἐκάστον cod., v. 1449^b 26. — 14 ἐξαλλαγήν cod. — 19 φανλότητα Bergk. — 24 σύμμετρα cod.

κωμωδίας ὕλη· μῦθος, ἦθος, διάνοια, λέξις, μέλος, ὄψις. μῦθος κωμικός ἐστὶν ὁ περὶ γελοίας πράξεις ἔχων τὴν σύστασιν. ἦθη κωμωδίας τὰ τε βωμολόχα καὶ τὰ εἰρωνικά καὶ τὰ τῶν ἀλαζόνων. διανοίας μέρη δύο, γνώμη καὶ πίστις.

κωμική ἐστὶ λέξις κοινὴ καὶ δημώδης. δεῖ τὸν κωμωδοποιὸν τὴν πάτριον αὐτοῦ γλῶσσαν τοῖς προσώποις περιτιθέναι, <τῷ δὲ ξένῳ> τὴν [δὲ] ἐπιχώριον αὐτῷ ἐκείνῳ.

μέλος τῆς μουσικῆς ἐστὶν ἴδιον, ὅθεν ἀπ' ἐκείνης τὰς αὐτοτελεῖς ἀφορμὰς δεῖσει λαμβάνειν. ἡ ὄψις μεγάλην χρείαν τοῖς δράμασι <πρὸς> τὴν ψυχαγωγίαν παρέχει. ὁ μῦθος καὶ 10 λέξις καὶ τὸ μέλος ἐν πάσαις κωμωδίαις θεωροῦνται, διανοιαὶ δὲ καὶ ἦθος καὶ ὄψις ἐν ὀλίγαις.

μέρη τῆς κωμωδίας τέσσαρα· πρόλογος, χορικόν, ἐπεισόδιον, ἔξοδος. πρόλογός ἐστὶν μῦθον κωμωδίας τὸ μέγιστον τῆς εἰσόδου τοῦ χοροῦ. χορικόν ἐστὶ τὸ ὑπὸ τοῦ χοροῦ μέλος 15 ἀδόμενον ὅταν ἔχη μέγεθος ἰκανόν. ἐπεισόδιόν ἐστὶ τὸ μεταξὺ δύο χορικῶν μελῶν. ἔξοδος ἐστὶ τὸ ἐπὶ τέλει λεγόμενον τοῦ χοροῦ.

3. Simplic. in categ. p. 43 a 13 Brandis. καὶ γὰρ καὶ ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ποιητικῆς συνώνυμα εἶπεν εἶναι ὧν 20 πλείω μὲν τὰ ὀνόματα λόγος δὲ ὁ αὐτός, οἷα δὴ ἐστὶ τὰ πολυώνυμα τό τε λώπιον καὶ ἱμάτιον καὶ τὸ φᾶρος. conf. Arist. rhet. III 2.

4. Antiatticista in Bekkeri anecdotis 101, 32 κιντότατον: Ἀριστοτέλης περὶ ποιητικῆς. «τὸ δὲ πάντων κιντότατον.» 25

9 δεῖσει cod., v. 1450^b 16. — 10 ψυχαγωγίαν] συμφωνίαν cod. τῆ ψυχαγωγία Bernays, v. 1450^b 17. — 11 fort. διάνοια.

INDEX.*

- Ἀγάθων* 56^a 19, 24, 30. — ἄν-
 θος 51^b 22. — Ἀχιλλεύς 52^b 14.
ἄγων 50^b 19. 51^a 6. 54^a 27.
ἄηθεις τραγωδίαι 50^a 26.
οἱ Ἄλαντες 56^a 1.
αἴνιγμα 58^a 25.
Ἀισχύλος 49^a 16. — *Μυσοί* 60^a
 33. — *Νιόβη* 56^a 17. — *Προ-*
μηθεύς 56^a 2. — *Φιλοκτήτης*
 58^b 22. — *Φορκίδες* 56^a 2. —
Χοηφόροι 55^a 5.
Ἀλκμαίων 53^a 19. 53^b 23.
ἀμφιβολία 61^a 26.
ἀναγνώρισις 50^a 37. 52^a 30. —
εἶδη ἀναγνωρίσεως 54^b 19.
ἀνάλογον 57^b 16.
ἀπλοῦς μῦθος 51^b 34. 52^a 15.
 52^b 33. 53^a 13. — *ἀπλοῦν*
ὄνομα 57^a 31. — *ἀπλοῦν μέ-*
τρον 49^b 12.
ἀποκοπή 58^b 2.
ἀπόπλους (tragoedia) 59^b 37.
ἄρθρον 57^a 6.
Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς ἐκδεδομέ-
νοις λόγοις 54^b 18. — *ἐν τοῖς*
περὶ ὀητορικῆς 56^a 35.
Ἀριστοφάνης 48^a 27.
Ἀριφράδης 58^b 31.
ἄρμονία 47^a 22. — *ἀρμ. λεκτική*
 49^a 26.
ἄρρενα — *θήλεα* — *τὰ μεταξὺ*
 58^a 9.
- Ἀστυδάμαντος Ἀλκμαίων* 53^b 31.
αὐλητική 47^a 15, 24. — *αὐλοῦσι*
Σκύλλαν 61^b 34.
αὐτοσχεδιάσματα 48^b 23. 49^a 9.
ἄφηρημένον ὄνομα 58^a 5.
ἄφωνον 56^b 28.
βαρβαρισμός 58^a 25.
βαρύτης — *ὀξύτης* — *μέσον* 56^b
 33.
γελοῖον 49^a 31. p. 42 huius
 edit.
Γλαῦκον 61^b 1.
γλώττα 57^b 4. 59^a 10. 61^a 11.
γραφική 50^a 34. *γραφεῖς* 48^a 5.
δασύτης — *ψιλότης* 56^b 31.
δέσις τραγωδίας 55^b 27.
Δηλιάς 48^a 14.
διαίρεσις 61^a 24.
διάλεκτος 49^a 25. 58^b 6, 33.
διάνοια 50^a 6. 50^b 4, 11. 56^a 34.
 — *διανοίας μέρη* 56^a 37. —
διάνοια 50^a 30.
διήγησις 56^b 12. — *διηγηματική*
μίμησις 59^a 17. 59^b 33, 36.
διθυραμβος 48^a 15. 59^a 10. —
διθυραμβικῶν ποιήσις 47^b 25.
 — *διθυραμβοποιητική* 47^a 15.
Δικαιογένης ἐν Κυπρίοις 55^a 1.
Διονύσιος 48^a 6.

* numeros paginarum editionis Bekkerianae ita adscripti, ut duos priores ordines rescarem, unde 56^a significat pag. 1456^a.

- διπλοῦς μῦθος 53^a 13, 31. —
διπλᾶ ὀνόματα 57^a 12, 32.
59^a 9.
δραῦμα ὅθεν καλεῖται 48^a 28. —
δραματικά μιμήσεις 48^b 35.
Δωριεῖς ἀντιποιοῦνται τραγω-
δίας καὶ κωμωδίας 48^a 29.
- ἐγκώμια 48^b 27.
εἰκονογράφοι 54^b 9. — εἰκόνες
νεκρῶν 48^b 10.
ἐκπληκτικόν 54^a 4.
ἐλεγιοποιοί 47^b 14.
ἐλεινόν 52^b 37. 53^b 2, 16. —
ἔλεος 53^a 5.
Ελλη (tragoedia) 54^a 7.
ἐμβόλιμα 56^b 30.
Ἐμπεδοκλῆς 47^b 18. 57^b 25.
58^a 6. 61^a 24.
ἐντολή 56^b 11.
ἐξάλλαγαί 58^b 2. — ἐξηλλαγμέ-
νον ὄνομα 58^a 6.
ἔξαμετρα 49^a 25. — ἡ ἐν ἔξα-
μέτροις μιμητικῇ 49^b 21.
ἐξάρχοντες τὸν διθύραμβον 49^a
11.
ἔξοδος χοροῦ 52^b 22.
ἐπεισόδιον 49^a 27. 52^b 20. 56^a
32. — ἐπεισοδιῶν 55^b 2. —
ἐπεισοδιώδης μῦθος 51^b 34.
ἐπέκτασις 58^b 2. — ἐπεκτετα-
μένα ὀνόματα 58^a 3.
Ἐπίχαρμος 48^a 32. 49^b 6.
ἐποποιῖα 47^a 14. — τί διαφέρει
τραγωδίας 49^b 10. 59^b 18, 24.
61^b 28. — μὴ κύνεται ἐπεισο-
δίοις 55^b 17. — ἐποποιίας
εἶδη καὶ μέρη 58^b 10. 59^b 8.
ἔπη 49^a 5. 60^a 18. — ἐποποιοί
47^b 14.
ἐρμηνεία 50^b 15.
Εὐκλείδης ὁ ἀρχαῖος 58^b 7.
Εὐριπίδης 53^a 23, 28. 56^a 17,
27. 60^b 35. — Ἰφίγένεια ἐν
Αὐλίδι 54^a 31. — Ἰφίγένεια
ἐν Ταύροις 52^b 6. 54^a 7. 54^b
31. 55^a 19. 55^b 10. — Κρεσφόν-
της 54^a 5. — Μελανίππη 54^a
30. — Μήδεια 53^b 27. 54^b 1.
61^b 22. — Ὀρέστης 54^a 28.
61^b 23. — Τρωάδες 59^b 8.
Φιλοκτῆτης 58^b 24. — Φινει-
δαί 55^a 10.
Εὐρύπυλος 59^b 6.
- Ζεῦξις 50^a 27. 61^b 14.
- Ἦγῆμων ὁ Θάσιος 48^a 12.
ἠδονὴ ἀπὸ τραγωδίας ἢ κωμο-
δίας 53^a 35. 53^b 10. 62^b 13
ἠδυσμένος λόγος 49^b 28.
ἠῦθος 50^b 8. — ἠῦθη 50^a 5. 50^b
3. 54^a 15. — ἠῦθικὴ τραγωδία
56^a 2.
ἠμίφωνον 56^b 25.
Ἡρακλῆς 51^a 19.
Ἡρόδοτος 51^b 3.
ἠρωικά 48^b 33. 59^a 10. — ἠρωι-
κὸν μέτρον 59^b 32, 34. —
ἠρῶος 60^a 3.
- Θαυμαστόν 60^a 13.
Θέατρα 49^a 9. 53^a 33.
Θεοδέκτου Λυγκεύς 52^a 28. 55^b
31. Τυδεύς 55^a 9.
Θησιῆς 51^a 19.
Θυέστης 53^a 11, 20.
- Ἰαμβεῖον 48^b 31. 49^a 20, 24. 58^b
19. 59^a 11, 12. 59^b 37. — ἰάμ-
βων ποιηταί 48^b 33. 49^a 4. —
ἰαμβικὴ ἰδέα 49^b 8.
ἰδέα 50^b 34. 56^b 3. 58^b 18. —
ἰδέα αἰνίγματος 58^a 25.
ἰδιωτικόν 58^a 21, 31. 58^b 4. 59^a 3.
Ἰλίου πέρσις 56^a 16. 59^b 7.
Ἰλιάς μικρά 59^b 3, 5.
Ἰλλυριοί 61^a 4.
Ἰππίας ὁ Θάσιος 61^a 22.
ἱστορία 59^a 22.

κάθαρσις 49^b 27.
 καθόλου ἐκτίθεσθαι 55^b 2.
 Καλλιπίδης 62^a 1, 11.
 Καρκίνον Ἀμφιάραος 55^a 27. —
 Θυέστης 54^b 23.
 Καρχηδονίων μάχη 59^a 26.
 Κεφαλήνες 61^b 7.
 κιδαριστική 47^b 16.
 Κλεοφῶν 48^a 12. 58^a 20.
 κλεψύδρα 51^a 8.
 κόμμος 52^b 25.
 κορυφαῖος 61^b 33.
 κόσμος 57^b 2. 58^a 32. 59^a 15.
 Κράτης 49^b 8.
 Κρητες 61^a 14.
 ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας 59^b 2, 5.
 κύριον ὄνομα 57^b 1. — ποιεῖ
 τὴν σαφήνειαν 58^a 33.
 κωμωδία 61^a 14, 26. p. 42—43.
 — ὅθεν καλεῖται 48^a 35. —
 κωμωδίαί ἀντιποιοῦνται οἱ
 Μεγαρεῖς 48^a 30. 49^b 7. —
 κωμωδία ἐστὶ μίμησις αἰσχροῦ
 49^a 30. — ἐξ ἀρχῆς ἔλαθεν
 49^b 1. — κωμωδοποιοί 49^a 4.
 Λάκαινα (tragoedia) 59^b 7.
 λέξις 49^b 34. 50^b 13. 60^b 3.
 — λέξεως μέρος 56^b 20. — λέξ.
 εἶδη 56^b 9. — λέξ. ἀρετή 58^a
 18. — λέξεις 50^a 30. — λε-
 κτικόν 49^a 24. — λεκτικὴ ἀρ-
 μονία 49^a 26.
 λευκογραφήσας εἰκόνα 50^a 35.
 λόγος 57^a 23.
 λύσις τραγωδίας 54^a 37. 55^b 30.
 56^a 10. — λύσεις προβλημά-
 των 60^b 6.
 Μάγνης 48^a 33.
 μεγαλεῖα 57^a 36.
 Μεγαρεῖς ἀντιποιοῦνται τῆς κω-
 μωδίας 48^a 30.
 μέθοδος 47^a 12. 56^a 36.
 μελοποιία 49^b 35. 50^b 16.

μεταφορά 57^b 7. 61^a 16. ἀρ-
 μόττει λαμβεῖσις 59^a 11. με-
 ταφορικός 59^a 6.
 μέτρα 48^b 21. — μετρικά 56^b
 34, 38.
 μῆκος τραγωδίας 51^a 6. — ἐπο-
 ποιίας 59^b 19.
 ἀπὸ μηχανῆς 54^b 2.
 μίμησις 47^a 16. — μιμήσεως δια-
 φοραί 47^a 17. 48^a 23. — μι-
 μητικαὶ τέχναι 51^a 29. 59^a 18.
 — μίμησις φορτικὴ 61^b 29.
 — τὸ μιμείσθαι σύμφυτον
 τοῖς ἀνθρώποις 48^b 6. — μι-
 μουμένους passive 48^a 23.
 μίμοι 47^b 11.
 Μίτνος ἀνδριάς 52^a 9.
 Μνασίθεος ὁ Ὀπούντιος 62^a 10.
 μῦθος 50^a 5. 50^b 2. 59^a 18. —
 μῦθου μῆκος 51^a 5. — μῦθου
 μέρη 52^b 9. — μῦθος ἀπλοῦς,
 διπλοῦς, παρεπιλημμένος 53^a
 13. 53^b 21. — μῦθενμα 60^a 30.
 μύουρος μῦθος 62^b 6.
 Μυννίσκος 61^b 36.

Νεοπόλεμος 50^b 6.
 τῶν νέων αἱ τραγωδίαί 50^a 23.
 Νικοχάρης 48^a 13.
 νόμων ποιήσις 47^a 26. 48^a 15.
 Ξέναρχος 47^b 10.
 τὸ ξενικὸν τῆς λέξεως 58^a 22.
 Ξενοφάνης 61^a 1.

Ὀδυσσεὺς τραυματίας 53^b 32.
 — Ὀδυσσεὺς ψευδάγγελος
 55^a 14.
 Ὅμηρος 47^b 18. 48^a 12, 22. 48^b
 34. 54^b 15. 58^b 7. 59^a 31.
 59^b 13. 60^a 6, 20.
 Πλιάς 49^a 1. 51^a 28. 56^a 13.
 57^a 29. 59^b 3, 14. 61^b 9.
 — τὰ περὶ τὸν ἀπόπλου
 54^b 2. — νεῶν κατάλογος

- 59^a 3, 6. — Ἐκτορος δι-
ωξίς 60^a 16. 60^b 27.
A 1: 56^b 16. A 11: 57^b
35. A 50: 61^a 11. B 272:
57^b 12. E 393: 58^a 8.
I 202: 61^a 15. K 152:
61^a 3. K 251: 61^a 26.
K 316: 61^a 12. P 265:
58^b 31. Σ 489: 61^a 21.
T 234: 61^a 30. T 270:
61^a 34. Φ 297: 61^a 23.
Φ 592: 61^a 29. Ψ 328:
61^a 23.
- Ὀδύσσεια 49^a 1. 51^a 23.
53^a 31. 54^b 26. 55^b 17.
— Ἀλκίον ἀπόλογος 55^a
3. — τὰ Νίπτρα 54^b 30.
60^a 27. — τὰ περὶ τὴν
ἔκθεσιν 60^a 37.
α 185 » 57^b 10. ι 515:
58^b 25. ο 16: 61^b 5. ν
259: 58^b 29.
- Μαργίτης 48^b 30, 37.
- ὄλον τί ἐστίν 50^b 26.
ὀμαλὰ ἦθη 54^a 25.
ὄνομα τί ἐστίν 57^a 11. — ὄνό-
ματος εἶδη 57^a 31.
ὄπλων κρίσις (tragoedia) 59^b 6.
ὄρχηστῶν μίμησις 47^a 27. —
ὄρχηστικωτέρα ποίησις 49^a 22.
ὄψις 49^b 32. 50^b 17. 53^b 2, 7.
62^a 18.
- πάθος 52^b 19. 53^b 17. 56^a 38.
— παθήματα 49^b 27. 59^b 12.
— παθητικὴ τραγωδία 56^a 1.
πάροδος χοροῦ 52^b 23.
παρωδαίαι 48^a 13.
Πάνσων 48^a 6.
πεπλεγμένη προῶξις 52^a 17. 52^b
34. 55^b 35.
πεποιημένα ὀνόματα 57^a 33.
περιπέτεια 50^a 37. 52^a 23.
Πίνδαρος 64^a 1.
πλοκὴ τραγωδίας 56^a 9.
- ποίησις τί ἐστίν 47^a 14. — ὄθεν
γεγέννηται 48^b 4. — εὐφρονῶς
ἢ μανικοῦ ἢ ποιητικῆς 55^a 32.
— σπουδαιοτέρα ἱστορίας
51^b 6.
- Πολύγνωτος 48^a 6. 50^a 27.
πολιτικὴ 50^b 6.
Πολύειδος 55^a 6. 55^b 11.
προβλήματα 60^b 6.
πρόλογος 49^b 5. 52^b 17.
προσῳδία 61^a 22.
πρόσωπον γελοῖον 49^a 34.
Πρωταγόρας 56^b 15.
πρωταγωνιστῆς λόγος 49^a 17.
πτῶσις 57^a 18.
πτοχεία tragoedia 59^b 7.
- ῥαψωδοῦντα 62^a 7. — ῥαψωδία
μικτὴ 47^b 22.
ῥῆμα 57^a 14.
ῥήσεις 50^a 30. 56^a 31.
ῥητορικὴ 50^b 6.
ῥυθμοὶ σχηματιζόμενοι 47^a 27.
- ἢ ἐν Σαλαμῖνι μάχῃ 59^a 26.
σατυρικόν 49^a 19.
Σθένελος 58^a 20.
ἐκ Σικελίας ἢ κομωδία 48^a 32.
Σίνων fabula 59^b 7.
Σίσυφος 56^a 22.
τὰ ἀπὸ σκηνῆς 52^b 19.
σηηνογραφία 49^a 18.
σκευοποιία 50^b 20.
Σκύλλαν ἀλούσι 54^a 30.
Σοφοκλῆς 48^a 26. 49^a 18. 56^a
28. 60^b 35. — Ἀντιγόνη 54^a 1.
— Ἠλέκτρα 60^a 32. — Οἰδί-
ππος 52^a 25, 34. 53^b 30. 53^b
30. 54^b 8. 55^a 18. 60^a 31.
62^b 2. — Τηρέως 54^b 35. —
Τυρώ 54^b 25.
- στάσιμον 52^b 24.
στοιχεῖον 56^b 21.
συλλαβὴ 56^b 34.
σύνδεσμος 56^b 38.

- σύνθεσις τραγωδίας 52^b 32.
 συρίγγων τέχνη 47^a 26.
 σύστασις 59^b 21. 60^a 3. — σύ-
 στασις πραγμάτων 50^b 23.
 53^a 23.
 σχήματα 62^a 4. — σχηματιζό-
 μενοι θνθμοί 47^a 27. — σχή-
 ματα λέξεως 56^b 10.
 Σωκρατικοί λόγοι 47^b 11.
 Σωσίστρατος 62^a 8.
 Σώφρων 47^b 10.
 τέλος 50^a 19. — τέλος ποιήσεως
 60^b 25.
 τερατώδες 53^b 9. 56^a 3.
 τετράμετρον 49^a 20. 59^b 37.
 Τιμόθεος 48^a 16.
 τραγωδία τί ἐστίν 47^a 14. 47^b
 26. — τί διαφέρει κωμωδίας
 48^a 17. — τί διαφέρει ἐπο-
 ποιίας 49^a 10. 56^a 12. — τραγ.
 μεταβάσεις 49^a 35. — τραγ.
 ὄρος 49^b 24. — τραγ. μέρος
 50^a 8. 52^b 15. — τραγ. εἶδη
 55^b 34. — τραγ. τέλος 50^a 23.
 — τραγωδαί εἰς μίαν ἀκρόα-
 σιν τιθέμεναι 59^b 22. —
 τραγική μίμησις πότερον βελ-
 τίων ἐποποιιῆς 61^b 28.
 τραγικώτατος 53^a 27.
 τραγωδοδιδάσκαλοι 49^a 5.
 ὕδαρῆς μῦθος 62^b 7.
 ὕμνοι 48^b 27.
 ὑπεναντία 61^b 17.
 ὑποκριτική 56^b 10. 62^a 7. —
 ὑποκριταί 49^a 15. 49^b 5. 61^b
 35. — ὑποκριτικά 57^a 21.
 φαλλικά 49^a 11.
 Φθιώτιδες 56^a 2.
 φιλόπρωπον 52^b 40. 56^a 23.
 Φιλόξενος 48^a 16.
 φόβος 53^a 6. — φοβερόν 52^b 32.
 53^b 2.
 Φόρμις 49^b 7.
 φροισιασάμενος 60^a 10.
 φωνῆεν 56^b 26.
 Χαιρήμων 60^a 2. — Κένταυρος
 47^b 21.
 Χιονίδης 48^a 33.
 χορός κωμωδῶν 49^b 2. — τὰ τοῦ
 χοροῦ 49^a 16.
 χορικόν 52^b 23.
 χορηγία 53^b 8.
 ψευδῆ λέγειν ὡς δεῖ 60^a 20.
 ψιλοὶ λόγοι 47^a 28.
 ψιλομετρία 48^a 11.
 ψιλότης 56^b 32.
 ψόγοι 48^b 27.
 ψυχαγωγεῖ 50^a 36. — ψυχαγω-
 γικόν 50^b 17.

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig.

Antike Wirtschaftsgeschichte. Von Dr. Otto Neurath. Geh. *M* 1.—, in Leinw. geb. *M* 1.25.

Gibt, belebt durch den Vergleich mit modernen Verhältnissen, zum erstenmal einen allgemeinverständlichen Überblick über die Wirtschaftsgebiete der Antike, ein Gebiet, das erst durch die modernen Forschungen erschlossen und in seiner Wichtigkeit für den Gang der weltgeschichtlichen Entwicklung erkannt wurde, mit den Verhältnissen des Orients beginnend, die griechische Kolonisation, die Blüte kommerzieller und industrieller Betätigung in Perikleischer Zeit, deren Ausbreitung in der hellenistischen, die Verhältnisse der Kaiserzeit schildernd und bis zum Untergang der antiken Wirtschaft führend.

Kulturbilder aus griechischen Städten. Von Oberl. Dr. Erich Ziebarth. Mit 22 Abbildungen. Geh. *M* 1.—, in Leinwand geb. *M* 1.25.

Sucht ein anschauliches Bild zu entwerfen von dem Aussehen einer altgriechischen Stadt und von dem städtischen Leben in ihr, auf Grund der Ausgrabungen und der inschriftlichen Denkmäler; die altgriechischen Bergstädte Thera, Pergamon, Priene, Milet, der Tempel von Didyma werden geschildert. Stadtpläne und Abbildungen suchen die einzelnen Städtebilder zu erläutern.

Hellenische Sarkophage. Von Dr. H. Wachtler. Mit Abbild. Geh. *M* 1.—, in Leinw. geb. *M* 1.25. (U. d. P.)

Gibt, durch zahlreiche Abbildungen unterstützt, an der Hand der Entwicklung des griechischen Sarkophages einen Querschnitt durch die gesamte Geschichte der griechischen Plastik, zugleich ihren Zusammenhang mit Kultur- und Religionsgeschichte darlegend.

Pompeji, eine hellenistische Stadt in Italien.

Von Prof. Dr. Fr. v. Duhn. Mit 62 Abb. Geh. *M* 1.—, in Leinw. geb. *M* 1.25.

Sucht, durch zahlreiche Abbildungen unterstützt, an dem besonders greifbaren Beispiel Pompejis die Übertragung der griechischen Kultur und Kunst nach Italien, ihr Werden zur Weltkultur und Weltkunst verständlich zu machen, wobei die Hauptphasen der Entwicklung Pompejis, immer im Hinblick auf die gestaltende Bedeutung, die gerade der Hellenismus für die Ausbildung der Stadt, ihrer Lebens- und Kunstformen gehabt hat, zur Darstellung gelangen.

Soziale Kämpfe im alten Rom. Von Dr. Leo Bloch. 2. Auflage. Geh. *M* 1.—, in Leinwand geb. *M* 1.25.

Behandelt die Sozialgeschichte Roms, soweit sie mit Rücksicht auf die die Gegenwart bewegenden Fragen von allgemeinem Interesse ist. Insbesondere gelangen die durch die Großmachtstellung Roms bedingte Entstehung neuer sozialer Unterschiede, die Herrschaft des Amtsadels und des Kapitals, auf der anderen Seite eines großstädtischen Proletariats zur Darstellung, die ein Ausblick auf die Lösung der Parteikämpfe durch die Monarchie beschließt.

Stoll-Lamer: Die Sagen des klass. Altertums.

Von H. W. Stoll. 6. Aufl. Neu bearbeitet von Dr. Hans Lamer. 2 Bände. Geb. je *M* 3.60. In 1 Band geb. *M* 6.—

Stoll-Lamer: Die Götter des klass. Altertums.

Von H. W. Stoll. 8. Aufl. Neu bearb. von Dr. Hans Lamer. In Leinw. geb. *M* 4.50.

„Man mag noch so sehr Anhänger eines selbständigen neuzeitlichen Bildungsganges sein und wird gleichwohl mehr und mehr die Bedeutung von Werken gelten lassen müssen, die wie das vorliegende in der Form zusammenhängender Darstellungen Einblick in die griechische Sagen- und ihre Geisteswelt vermitteln. Die Fühlung mit den Quellen ist nur gerade zur Orientierung behalten, das Hauptgewicht ist auf eine gut lesbare, klar verständliche Erzählung gelegt. Eine sehr zu begrüßende Überraschung sind die neuen, den unvergleichlichen Vasenbildern und pompejanischen Wandgemälden entnommenen Abbildungen.“

(Hochland.)

VERLAG VON B. G. TEUBNER IN LEIPZIG

DIE HELLENISCHE KULTUR

DARGESTELLT VON

FRITZ BAUMGARTEN, FRANZ POLAND, RICHARD WAGNER

2. stark vermehrte Auflage. Mit 7 farbigen Tafeln, 2 Karten und gegen 400 Abbildungen im Text und auf 2 Doppeltafeln.

[XI u. 530 S.] gr. 8. 1908. Geh. M. 10.—, in Leinw. geb. M. 12.—

Die glänzende Aufnahme, die das Buch sowohl bei der Kritik als auch in weiten Leserkreisen gefunden hat, beweist, daß das Bedürfnis nach einer zusammenfassenden Darstellung der hellenischen Kultur, die auf der Höhe der heutigen Forschung steht, vorlag, und daß die Verfasser ihre Aufgabe vortrefflich gelöst haben. In der zweiten Auflage wird den neuen Entdeckungen der letzten beiden Jahre sowie der außerordentlichen Bedeutung der Vasenmalerei für die heutige Forschung Rechnung getragen. Der schon außerordentlich reiche Bilderschmuck ist durch eine beträchtliche weitere Anzahl sorgsam ausgewählter neuer Abbildungen vermehrt. So liegt denn ein Werk vor, das nach Form und Inhalt Vollendetes leistet. Nicht nur Lehrer und Schüler der Oberklassen höherer Lehranstalten, sondern ebenso Studierende und Künstler, alle Freunde des klassischen Altertums, ja alle Gebildeten finden in dieser Darstellung der hellenischen Kultur die mustergültige Grundlage für ein geschichtliches Verständnis aller späteren kulturellen Entwicklung.

„Der Umstand, daß bereits zwei Jahre nach dem Erscheinen des Buches eine neue Auflage notwendig wurde, ist ein erfreulicher Beweis dafür, daß es einem wirklichen Bedürfnisse entgegenkam, und daß auch heutzutage noch das Interesse für das klassische Altertum in weiten Kreisen lebendiger ist, als manche glauben wollen. Aber gerade aus der wohlwollenden und verständnisvollen Aufnahme, die das Buch allenthalben bei der Kritik und Leserwelt gefunden hat, haben die Verfasser die Verpflichtung hergeleitet, überall, wo es nötig schien, die bessernde Hand anzulegen und die hie und da geäußerten Wünsche zu prüfen und tunlichst zu berücksichtigen. Nach alledem kann man der neuen Auflage noch lebhafter die gleiche Anerkennung und Verbreitung wünschen, wie sie die erste gefunden hat, zumal gegenüber der gekennzeichneten namhaften Erweiterung in Wort und Bild der billige Preis des Werkes unverändert geblieben ist.“

(Blätter für das bayr. Gymnasialwesen.)

„Ich habe das Buch schon früher an dieser Stelle warm empfohlen und kann nach vielfacher Benutzung des Werkes in der Zwischenzeit dieser Neuauflage die wärmste Empfehlung für Schule und Haus mit auf den Weg geben. Wir erhalten ein eindringliches, klares Bild von Land und Leuten, Sprache und Religion des Volkes, daran anschließend die Geschichte seiner Kultur und Kunst, seines staatlichen und privaten Lebens, seines religiösen und geistigen Empfindens. Vor allen den Schülern höherer Lehranstalten wird das Buch ein willkommenes Geschenk sein.“

(Der Türmer.)

LIPSIÆ: TYPIS B. G. TEUBNERI

ANTICARIAT 2
CLUJ
Lei 25 -

466/190
25